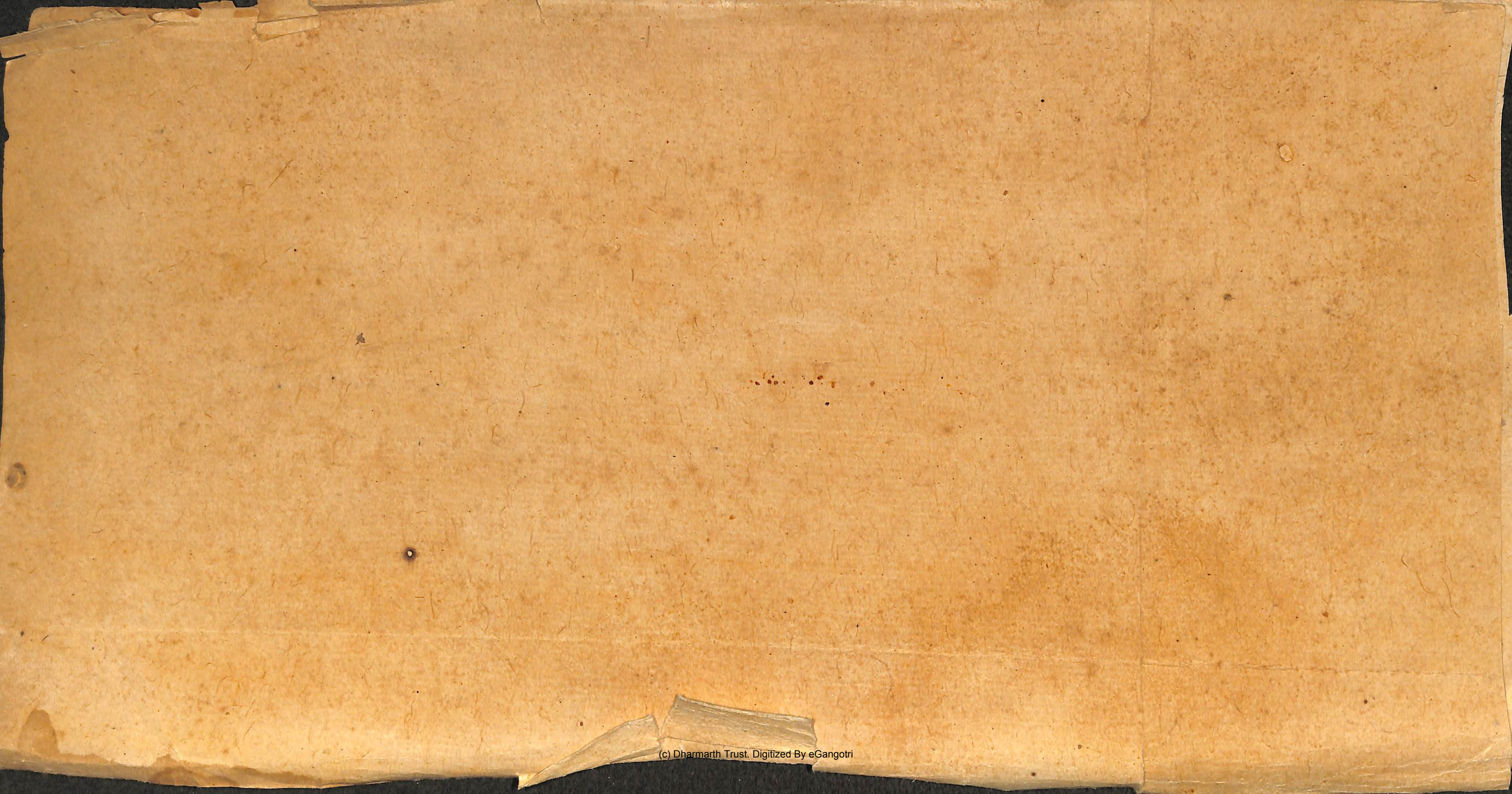

1. - 572079a

2. - 41114

१२२

सभापर्व २

५० दी०

प३

श्रीगणेशायनमः वीजांकुरदुमसमेखरसूत्रविश्वान्मोहायविंतयतयूपमेभद्वुद्धा हास्यायवीजशतगमेफलाभमेकंगोपालमेवकलयामजगन्निदाने
१ जीवमुनिः स्वपरसुहृत् वयत्रेवजापरधियात्रिजगतायावः सदैरुपाधिभिरसंगवितावपीष्टातस्मिन्ममास्तरतिरात्मनिलक्ष्मणाये २ प्रणाम्यनारायण
तीर्थवर्षानधीरशमिग्रहमीरयुर्मान् प्राचांगुशगां हृदयानुत्पंकुमेः सभाषवेणिभावदीपं ३ तत्रपूर्वेस्मिन्पूर्वगिअंतेशाङ्गे काः ज्ञानवलादेववद्विमुखा
द्विसुक्तादसुक्ततवज्ञानभगवद्भक्तिवलादेवलम्यतइतिप्रतिपादनायेहसभाषवेआरभ्यते तत्रभक्तावपिरुच्युत्पादनार्थेभक्तिवलेनेवपांडवानांदिष्यसभाला

नारायणोनमस्तत्पनरंचैवनरोत्तमं देवीसरस्वतीचैवततो जयमुदीरयेत् १ वैशंपायन उवाच ततोब्रवीन्मयः पा
थ्यंवासुदेवससन्निधौप्राजलिः श्रुत्वायावावापूजयित्वापुनः पुनः २ मयउवाच अस्माकृष्णात्सुसंरक्षायावका
चदिभक्षतः त्वयात्रातोस्मिकौतेयवह्निंकरवाशिने ३ ॥

माद्यैश्चर्यैदेवेणापिभगवद्ज्ञानभगवत्सायुज्यप्रायकमितिशिमुपालनिर्यारोहध्यानमाहात्म्येनिरपणधिष्यपिपांडवेषुअभक्तानांउर्योधनादीनांदेवोत्पत्त्यां
५ भक्तेदोषाः द्युतेदोषदीत्रारोहभगवतोभक्तपक्षपातित्वंसमर्थानामपिपांडवानांसापरोक्षेष्टपिउर्योधनादिषुअप्रकोपेनभक्तानांतिनिश्चायेतिभक्तगु
णादर्शिताः ॥ तत्रउपकर्त्रेप्रत्युपकारो नश्येकर्त्रेअरमेतदर्शयितुंपांडवार्थेमयेनवद्विक्तोमेधितेनअभूत्पूर्वोसभाकृतेतितावद्वर्णयेत्ततोब्रवीन्म
यः पार्थमित्यादिनां २ स्वाउवदाहेकृष्णात्चक्रेणजिघांसतः ३

राम०

१

४ ५ विश्वं कर्म कृतिसाध्यं यस्मिन् विश्वकर्मो महाकविः शिल्पपंडितः । एवं गते प्रत्युपकारार्थं प्राप्ते लपि सति ७ संदध्यौ विचारितवान् १० हे देते पदे दानवा ११
 १२ असुरान् मानुषानि सुपलक्षणां देवगंधर्वादीनां सप्यभिप्रायान् लेपवित्रे लेस्यवित्रे च चतुर्दशभुवनान्तरस्थान् तज्ज्ञातीयस्वीभाविकानानाविधलीलाप्रदर्शः ।

अर्जुन उवाच कृतमेव त्वया सर्वं स्त्रीराष्ट्रमहासुर प्रीतिमान् भवेमनित्यं प्रीतिमंतो वयं च ४ मय उवाच युक्ते मे तच्च यि विभो यथा त्वय्यपुरु
 षर्षेभ प्रीतिर्ह्वमहं किंचित्कर्तुमिच्छामि भारत ५ अहं हि विश्वकर्मो वै दानवानां महाकविः सोहं वै तत्कृते कर्तुं किंचिदिच्छामि पांडव ६
 अर्जुन उवाच प्राणैकच्छाद्दुमुक्ते त्वमात्मानं मन्यसे मया एवं गते न शक्यमि किंचित्कारयितुं त्वया ७ न चापि तव संकल्पमोघमिच्छामि
 दानव क्लृप्तस्य क्रियतां किंचित्प्रयाप्रति कृतं मयि ८ चोदितो वासुदेवस्तु मे येन भरतर्षभ मुहूर्तमिव संदध्यौ किमयं चोद्यतामिति ९
 ततो विचिंत्य मनसा लोकनाथः प्रजापतिः चोदयामास तं कृत्स्नः समौ वै क्रियतामिति १० यदित्वं कर्तुं कामोसि प्रियं शिल्पवतां वर
 धर्मराज स्पंदे त्वेयया दृशीमिह मन्यसे ११ पांशुतां नानु कुर्वेति मानवाः प्रेक्ष्य धिष्ठिताः मनुष्यलोकैः सकले तादृशी कुर्वेव सभा १२
 यत्र दिव्या नभिप्रायान् पश्येमहि कृतां त्वया आसुरं मानुषां चैव सभां तां कुरु वै मय १३ वैशंभय न उवाच प्रतिगृह्यतु तद्वाक्यं संप्र
 हृष्टो मयस्तदा विमानप्रतिमां चैकपांडव स्मृषुषां सभा १४ ततः क्लृप्तपार्थश्च धर्मराजे युधिष्ठिर सर्वमेतत्समावेद्य दर्शयामास
 तु मे मय १५ तस्मै युधिष्ठिरः पूजां यथाहमकरोत्तदा सत्तुतां प्रतिजग्राह मयः सत्कृत्य भारत ॥ १६ ॥ ॥

नेन मनोहरीः पश्येमयं दर्शयतां तां जगत्सर्वं वस्तु ज्ञाते दृष्ट्वा प्रायं भवतीत्यर्थः १३ विमानप्रतिमेति नाम विमानसदृशी वा १४ १५ १६

पूर्वदेवो ह्ययं बोधानवः तस्मै चरितं विदुः स शस्यज्ञकरणादि १० आश्वस्वस्थविन्नो भूत्वा प्रवर्तमे आरचवान् १२ १६ २० किङ्करेतः सर्वतः चतुर्दिक्षु
२१ सभापर्वभावदीपः ध्यायः प्रथमः २५ अर्थ्यं अर्थ्यं दत्तयेत् न तथ्यं सत्तं लघुसत्त्वाक्षरं युक्तं युक्तिमत्तं अतएवानुत्तरं पूर्वपक्षवदप्रत्ययं तथ्यं

स पूर्वदेवचरितं तदा तत्र विंशति कथयामासे दत्तेयः पांडुपुत्रेण भारत १० सकालं कंचिदाश्वस्वविश्वकर्मा विचिं सत्तु संभाप्रचक्रमे कर्तुं पां
उवाच नमो हात्मना १२ अभिप्रायेण पार्थो नो ह्यस्य च महात्मनः पुरोपहनिमहातेजाः कृतकौतुकमंगलः १६ तथ्यं यित्वा द्विजश्रेष्ठान्
पापमेतसहस्रशः धनं वदुर्विधं दत्तात्तेष्वयं च वीर्यवान् २० सर्वत्र गुणसंपन्नो दिव्यरूपां मनोरमां दशकिङ्क सहस्रांतां मापयामास
सर्वतः २१ इति महाभारते सभापर्वणि प्रथमोऽध्यायः चण्डिकाया न उवाच उषित्वा खांश्च प्रस्थे सुखं वासं जनार्दनः पार्थः प्रीति
समायुक्तैः पूजनाहोभिर्पूजितः १ गमनाय मतिं चक्रे पितुर्दर्शनलालसः धर्मराजमथामे अपृथा च पृथुलोचनः २ वचं देव
रौगमूर्द्धाजगद्दंघः पितृघसुः सतयामूर्द्धपाघ्रातः परिश्रुतश्चक्रे शवः ३ दर्शनं नंतरं कृत्वा भगिनीं स्वामहायणाः तामुपेत्य हृषीके।
शः प्रीत्या वाष्पसमवितः ४ अर्थ्यं तथ्यं हितं वा कलघुयुक्तमनुत्तरं उवाच भगवान् भद्रोऽसुभद्रां भद्राभिप्रां ५ तया स्वजनगा
मीति अवितो वचनानि संपूजितश्चाप्यसकृत् शिरसा चाभिवादिनः ६ तामनुजायवासेयः प्रतिनेघचमामिनी दर्शनं नंतरं कृत्वा
धौम्यं चापि जनार्दनः ७ ॥ ॥

अर्थ्यं हितं वा कलघुयुक्तमनुत्तरं उवाच भगवान् भद्रोऽसुभद्रां भद्राभिप्रां ५ स्वजनगामीति पारेषात्रादिषु स्ववांघवेषु कुशलसंदेशरूपाणि ६ भामि
नीदीप्तिमती भामिनीमिति पारेसद्वावयुक्ता ७

ववेदेचेतिपुरुषसत्तमः पुरुषेषुअन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयेषुपंचमुद्राद्यो व्यवहारः तस्यः उत्तरेत्तरेषां तु पूर्वपूर्वाधिष्ठानत्वात्तत्ररूपेक्षया
सत्तत्रत्वेपुच्छं चक्षुषंतेषामधिष्ठानभूतं मोक्षेष्ववाभ्यत्वात्तत्रमः ननु कथं सत्तमे अस्थलमनगुनिक्कलं निश्चि यं शांते मित्यादि कतेः सर्वविशेषसन्त्येनाम
रूपवदनादिक्रियायोगो ववेदेतेति चेत् अत्र त्रमः कैलिकप्रतिमाद्वाराचेत्रेभोगद्वेषता असंगेभमिजीवोद्यकल्पितोपाधियोगतः अनादौ संसारे जीवेश्वरविभाग
गम्याप्यनादित्वात्तज्वां भुजंगद्वयीवोद्यस्याविद्यया मुद्देपि चिदात्मनि देशसत्त्वादिकं कल्पितं इदमेव ब्रह्मणः शरीरमिति यथा कैलिकः प्रतिमा कृत्वा इदमेवै
त्रस्य शरीरमिति भावयति तद्वत् यथाच प्रतिमाद्वाराचेत्रस्य भोगो भवेत्तमेव मुद्राया मपि चितिजीवोद्यकल्पितोपाधिवद्दर्शनदिकं भवति एतावोक्तविशेषः

ववेदेव यथान्यायधौम्यपुरुषसत्तमः द्वौपदींसां त्वयित्वा च आमंत्र्य च
जनाह्नः ८ ॥

जीवस्मत्त्वाविद्याकल्पितं शरीरं तस्मिन् प्रतिमानि निमित्तकोपि भोगः स्वदेहावेच्छेदेनैव जायेत न प्रतिमावेच्छेदेन चित्तस्तत्तद्भावादिमुत्पाद्य परकल्पितोपाध्य
वेच्छेदेनैव निषेत्तत्वादिकं भवति तच्चाकर्मजत्वाच्चित्तौ न संसृज्येते यथा जीवे भोगः यथा वा कल्पितसर्पगतं मीषरात्वरज्ज्वा एवं व्यवहारतः संसारस्या
स्माद्यंतश्च न्यत्वात्तत्कारणीभूतस्य ईशादेरपि तथात्वं वक्तव्यं किमुत ईशादिकारणीभूतायाः कृत्स्नमूर्तेः तथाहि बीजांकुरत रूपमेव ईशास्तत्र
विगच्छन् अनेन बीजगर्भफलोपमः श्रीकृष्णः अनंतकोटिब्रह्माण्डनायक इति प्रसिद्धं अप्रमेय श्रीमत्शंकरभगवत्पादे वैदंतात्सारे वनवृक्षदृष्ट्या
तेन समसिद्धिचूपागस्थलसूक्ष्मकारणानि प्रतिपाद्य समसिद्धिवनदृष्ट्यां तेन प्रतिपादितः शास्त्रेपि अंतर्गतद्वर्मेपादे शादिसत्रयस्मोत्तरादित्येहिरगमयः
पुरुषोद्दृश्यते हिरगपश्मश्च हिरगपकेशाप्रगत्वा त सर्वस्वसुवर्गी सस्य यथा कप्या

संपुंडरीकमेवमक्षिणीतस्योदितिनामसप्तसर्वेभ्यः पापभ्योऽदित उदितिहेवैसर्वेभ्यः पापभ्योऽपसंववेदितिनामनृपवंतं आदित्यमंडलान्तर्वर्तिनं नागा
 यगामुदाहृतस्य तस्य त्रयसामचगेष्टाविति नागयगस्य कृत्तप्रपंचात्मके त्रयवर्तिने अयुलिपर्वणी इत्युक्तं ततोऽनंतकोटिब्रह्मांडाश्रयत्वं सूर्याकृतं ब्रह्मरो
 युज्यते अयमेव नंदनं नंदनो महासायावीमुप्रिप्रलयैकैवल्यसुकर्मोपरमे सति जगदिदं जालं स्वमूर्त्या महजिरो धायापास्त समस्त विशेयं ब्रह्मात्मानं प्रापय
 ति कर्मशेषसत्त्वे पुनरुद्भावयति च ततश्चास्य स्वाविद्याः भावादसंगतं परविद्या कल्पितोपाधिसंवेक्षोत्पत्तिमायाभोजकत्ववर्तनियं तत्त्वमत्र विद्याया
 आघेतश्च न्यत्वात् तन्निमित्तं त्रेतिसिद्धं ततश्चासंगताद्युक्तमस्य पुत्रसुतसंज्ञनगमयितृत्वरूपजनादेनत्वेन नियं तत्त्वं नियं तत्त्वादेव च उत्सीदयिष्ये लोकान
 कुर्यात्कर्मचैव ह मिति वक्ष्यमाणरीत्या जनशिक्षार्थं धौम्यवदनेन वैदिकमर्यादापरिपालकत्वं द्रौपदी सात्वेन न च सुहृदनुग्राहत्वं चेत्यादि सर्वसमंज
 सं। अयमेवार्थो मंगलश्लोकाभ्यामस्माभिः संगृहीतो न प्रसम्येत्यः ८ ॥ ॥ ॥ ॥

भ्रातृनपितृषु पुत्रान् ८ ११ तस्य कथां स्थितिमतां वरः सनातन इत्यर्थः १२ १६ अभीष्टं रथाश्वरश्मीन् १७ १८ सुपीडितं गात्रं यथाभवति तथा

भ्रातृनभ्यगमद्विद्वान्पार्थिवसहितो वली भ्रातृभिः पंचभिः कृत्स्नो वृत्तः शक्रश्चामरैः ८ यात्राकालस्य योग्यानि कर्माणि गुरुध्वजः
कर्तुं कामः शुचिर्भूत्वा स्नातवान्समलंकृतः अर्चयामास देवांश्च हिजांश्च यदुपुंगवः माल्यजाप्यनमस्कारैर्गंधैरुच्चावचैरेपि ११ सक्रा-
त्ता सर्वकार्येण प्रतस्थे तस्य कथां वरः उपेत्य स यदुप्रेक्ष्योवात्स्य कक्षाद्विनिर्गतः १२ स्वस्तिवाच्याहेतोर्विप्रान् दधिपात्रफलाक्षतैः
वसुप्रदाय च ततः प्रदक्षिणामथाकरोत् १३ कांचनं रथमास्थाय ताक्ष्यं केतनमाश्रुणं गदाचक्रांसि शार्ङ्गं धैर्ययुधैरुत्तमैः १४
निधाय वयचनक्षेत्रे मूर्ध्नि च गुराविति प्रययौ पुंडरीकाक्षः शैब्यमुग्रीववाहनः १५ अचानुरोह चाप्येनं प्रप्राणायुधिष्ठिरः अपा-
स्य चास्पयं तारुदानुकपेत् स तमं १६ अभीष्टं स प्रजग्राह स्वयंकुतुपतिस्तदा उपावुस्याजुनश्चापि चामरव्यजनं सितं १७ रुक्म-
दंडं हृद्वाङ्मुविदुधावप्रदक्षिणं तथैव भीमसेनोऽपि यमाभ्यां सहितो वली १८ यष्टनो नुययौ कृत्स्नमृत्विक्पौरं जनैः सह स तथा
भ्रातृभिः सर्वैः केशवः परवीरहा १९ अवीपमानः शुशुभे शिष्यैश्च गुरुः प्रियैः पार्थिवामं त्रगोविंदः परिष्वज्य सुपीडितं २०

२१

भवति तथा परिष्वज्य २०

२१

२१

२१

२१

१४ संविदं पुनरेष्यामीति निश्चयं कृत्वा १५ लोचने रिति सर्वेदियाग्राह्यमपि परमात्मानं प्रथमं प्रतिपदिषु संचित्तमनोभिरिति पश्चात् सति मात्मानं च कामने सेवचित्त
तयेतत्सुक्ते १७ मनसो लपे शौरिमानं समर्पितं देवे अतएव ते अकामाः निर्विकल्पसमाधिस्थाः यदा सर्वे प्रमुच्यन्ते कामा ये स्पृहश्चिन्ताः अथ मर्त्याः मृतो

युधिष्ठिरं पूजयित्वा भीमसेनं यमौजसा परीक्ष्य कौन्तेयमाभ्यासमिवारितः २१ योजनार्द्धमधोगत्वा कुरुः परपुरं जयः युधिष्ठि
रं समामं अनिवर्त्तसेति भारत २२ ततो भिवाद्यगोविंदः पादौ जग्राह धर्मवित् उत्थाप्य धर्मराजं कुरुं पाद्याय केशवं २३
पादबोधादवश्रेष्ठं कुरुं कमललोचनं गम्पतामि सनुताप्य धर्मराजो युधिष्ठिरः २४ ततो मेः संविदं कृत्वा यथावन्महसूदनः निव
त्सेवतथा कृष्णस्योऽवाप्तपदानुगान् २५ स्वां पुरी प्रययौ दृष्ट्वा यथाशक्तामरावतीं लोचने रनुजग्मुस्ततमादृष्टियथा तदा २६
मनोभिरनुजग्मुस्तं कुरुं प्रीतिमवयात् अतः समनसो मेवेतच्छां केशवदर्शने २७ क्षिप्रं तं देवे शौरिश्च शुभां प्रियदर्शनः
अकामा एव पाथो लोको विंदत मानसाः २८ निवृत्तोऽप्ययुर्मूर्गास्तपुरं पुत्रुषर्षभाः स्पंदते नाथ कुरुं पितृविरिंतं द्वारकामगा
त् २९ सावितेन च वीरेणादृष्टो यायिना तदा राहुकेण च तत्तेन सहितो देवकीसुतः सगतो द्वारकां विष्णुर्गुरुत्मानिव वेगावा

न ३०

मवत्सवत्रयसमश्रुतं रतिश्रुतः यतो गोविंदो निर्विकल्पव्रह्मणि गतं लीनं मानसं ये जाते तथा भूताः २८ निवृत्तेऽपि समाधिसुखानुभवांतरं सुत्यानं ध्वनितं २९
सगतेति यथा गत्वा शीघ्रं गमनशीलः गमेः अन्येभ्योऽपि दृश्यते इति कनिष्कः अनुदातोऽपेक्षेति अनुनासिकलोपेह स्वस्य तितुगागमः ३० ३०

राम०

४

३६ अध्यायः २ १ २ भोऽमिव भोऽंमूलधनं विचित्रं गोपादानं द्रव्यं कृतं हिं गुलादि वनिर्निर्मितं मणिमयं मणिप्रचुरं येन कृत्रिममयं रत्नदीनां च द्रव्यलोचनादी

वैशंपायन उवाच निरुसधर्मराजस्तु सद्भ्रातृभिरच्युतः सुदृष्टीरितो राजा प्रविशेषपुरोत्तमं ३१ विसृज्य सुदृष्टः सर्वान् भ्रातृन्
पुत्रान् धर्मराज सुमोदपुत्रं पद्माद्यौ पद्मासहितो नृपः ३२ वैशंपायन उवाच केशवोऽपि मुदा युक्तः प्रविशेषपुरोत्तमं ३३
मानो यदुप्रेक्ष्य स तेन मुनिस्तथा ३३ आद्रुकं पितरं रं दं मातरं च यशस्विनीं अभिवाद्य बलं चैव स्थितः कमललोचनः ३४
प्रद्युम्नं सावनिशं शारुदेक्षं गदंतया अनिउद्धं च भानुं च परिषज्य जनार्दनः ३५ महर्षेः स्य नुज्ञातो रुक्मिण्यपामवने ययौ
मयोऽपि सुमहाभागः सर्वरत्नविभूषितां विधिवत्कल्पयामास स भो धर्मसुता ये वै ३६ इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि वै।
शंपायन उवाच अथाब्रवीन्मयः पार्थ मर्जुने जयतां वरं आरुहेत्वा गमिष्यामि पुनरेष्यामि चाप्यहं १ उन्नेरेणा तु कैलासे।
मेनाकं पर्वतं प्रति यियक्ष्मणोऽपु पुरादानं चैव सम्यक्कृतं २ चित्रं मणिमयं भोऽंरम्पविंदुसरः प्रति सभायां सत्यसंधस्य दामी
दृष्य पर्वताः ३ आगमिष्यामि तद्गृह्ययदिति च प्रतिभारत ततः सभो करिष्यामि पांडवस्य यशस्विनीं ४ मनः प्रह्लादि
नी चित्रां सर्वरत्नविभूषितां अस्ति विंदुसरस्सु ग्राहा च कुनुनेहन ५ ॥ ॥

निक्रियंते

३

४

५

५

५

५

राज्ञावृषयवर्गानिहितासाशनीमयः स्तीतिभावयामीतियोजं ततोः वाग्भीमसेनंविनातदुधमनयोग्यस्पृष्टोः जातलारितिभावः भारसहागदांतेरेगसन्नि
पानेसम्पविचाल्या यतोदृष्टा ६ सौवै शतसहस्रसलक्षस्यगदालक्षेरातुल्येसर्थः स्वर्गाभारसहस्रस्मैतिपादेतुनुलापलशतेप्राङ्गर्भरस्पाद्विशतिस्तलेति

निहिताभावयामिपुंराज्ञाहत्वारगेरिष्ट सुवर्गाविंशतिश्चित्रागुर्वीभारसहादृष्टा ६ सौवैशतसहस्रसममित्ताशत्रुधातिनी ३
नुत्पावभीमस्यगंटीवंभवतोयथा ७ वात्रगाश्रमहाशखोदेवदत्तः सुद्योषवान् सर्वमेतत्तदोष्माभिभवतेनात्रसशयः ८
इत्युक्तासोसुरः पार्थप्रागुदीचीदिशंगतः अथोत्तरेगकैलासात्मीनाकपर्वतंप्रति ९ हिरण्यपञ्चगः सुमहान्महामरिगमयो
गिरिः रम्पविंशसरोनामयत्रराजाभगीरथः १० इष्टुभागीरथीगंगामुवासवकुलाः समाः यत्रेष्टं सर्वभूतानामीश्वरेणामहा
त्मना ११ आदृताः क्रतवोसुर्याः शतंभरतसत्तम यत्रपूयामरिगमयाश्चैसाश्चापिहिरण्यमयाः १२ शोभार्थविहितास्त
त्रनतुदृष्टान्ततः कृताः यत्रेष्टासगतः सिद्धिसहस्राक्षः शचीपतिः १३ यत्रभूतपतिः सखासर्वान्लोकान्सनातनः उपास्य
तेतिगमेजाः स्थितोभूतैः सहस्रशः १४ ॥

स्तलेतिशाल्लोक्तमनेनगुर्वीमर्थः ७ ८ प्रागुदीचीमैराणी उत्तरेगाउत्तरतः ९ हिरण्यपञ्चगोमैनाकावयवभूतेगिरिः १० ईश्वरेणप्रजापतिना ११
१२ दृष्टान्ततः शास्त्रसिद्धान्ततः १३ भूतपतिर्महदेवः सखासृष्टिकर्ता ॥ अत्रापिगतेतिवत्कनिष् १४ ॥ ॥

स० टी०

६

प्राकारः परिधिभिः तैरङ्गानि वहिर्द्वाराणि १६ दशअहिंसादीन् यमनियमात् अर्हन्ति ते दशार्हाः भगवद्भक्ताः वलिवाणप्रभृतयः तेषामियं दशार्हासातनीति
पाठे सात्परमात्मा सोऽस्तेषां ते सातन्ते तेषां मियं सातनीति स एवार्थः ॥ २७ वहंतीति सभायाः जंगमत्वमुक्तं अतएव विमानप्रतिमेति नाम तस्याः युक्तं
२८ २९ नलिनी कमलवती सरसी वैदूर्यै रंङ्गी लमणिमय यत्रैव्यो प्रो मणिनालमयां बुजा मणिमयनालां कतकां बुजां च मयः शिल्पिनि
हेत्यानां करभेष्वतरेपि चेति विश्वः करभः कलेभो वा ह्यप्येदं चेति विश्वः ॥ मणिनालो ज्वलां बुजामिति यदि तु मणिमयानि नालेषु विकसराणि अंबुजानिय

उत्तमद्रव्यसंपन्नारत्नप्राकारमालिनी वज्रचित्रा वज्रधनासुकता विश्वकर्माणा २६ नसावती सुधर्मा चात्र ह्यरो वायनादृशी
सभा रूपेण संपन्नायां चक्रे मतिमान्मयः २७ तां स्मृतत्रमयेनोक्ता रक्षन्ति च वहंति च सभा मध्ये सहस्रास्मि किं करानामराक्ष
साः २८ अंतरिक्षचरघोरमहाकायामहाबलाः रक्ताक्षाः पिंगलाक्षाश्च युक्तिकर्माः प्रहारिणः २९ तस्यां सभायां न
लिनी चकाराप्रतिमां मयः वैदूर्यपत्रविततां मणिनालो ज्वलां बुजां ३० हेमसौगंधिकवती नानादिजगणायुतां युष्मि
तैः पंकजैश्चित्रां कुर्मैर्ममैस्तेष्वकांचनैः चित्रस्फटिकसोपानां निष्पंकसलिलां शुभां ३१ ३१

स्यात्सा तस्यामणिमयनालेषु स्रष्टुं बुजां वा ३७ यद्यसौगंधिकवती पद्माकारैः सौगंधिकैः पद्मरंगैर्युक्ता पद्मरागमयपद्मामित्यर्थः सौगंधिकं तु
कङ्करी पद्मरंगे चेति मेदिनी हेमसौगंधिकवती मिपाठे स्पष्टोर्थः युष्मि तैर्विकसितैः निः पंकजैः विद्यमानमपि सलिलमपि स्वच्छत्वात् आशय
रूपेणैव प्रकाशते न स्वरूपेण स्फटिकजपाकुसुमवत् अनेन तत्र स्थलभूमकारणमुक्तं ३१ ३१ ३१
ति

राम०

६

महानिलेन समुद्रात् समुच्छिन्नविंदुः। अतएव सर्वतः प्रसृतनिलिनीपत्रेषु मुक्तातुल्यैः जलविंदुभिः अचिन्ताव्याप्तं महामणिशिलामयाः शिलापट्टाः दीर्घचतुरस्रपा
 षाणाः तैर्वद्वाः पर्येते समीपे चतुर्दिक्षु वेदिकायस्यास्ता ३२ मीनारत्नचिन्तां तातु अमेत्य अधिगत्य ज्ञात्वा अयं भावः अदृष्टपूर्वैरिति भाव्यैः पत्रनालपुष्पै
 रच्छिन्नतात्कालिन्स्यकाचमण्यावैद्व्यमणिमण्यावाभुविकृतिमानेव कमलादीनि निभमात्रमणि रत्नचिन्ताभूमिरेवेयमिति तानां निलिनीं ज्ञात्वा स्थलभ्रमाज्जले

महानिलसमुद्रात् मुक्ताविंदुभि रचिन्तां महामणिशिलापट्टवद्दृश्यते वेदिकां ३२ अमेत्यमानवाः केचिदृक्षापि न विजानन्ते ते
 ज्ञानात्प्रपतन्ति स्म न रविभ्रांते चेतसः ३३ तां समाभितो नित्यं पुष्पवंतो महादुमाः आसन्नानाविधानीलाः शीतघ्रायामनोरमाः
 ३४ काननानि सुगंधानि पुष्करिण्यश्च सर्वशः हंसकारंडोपेताश्चक्रवाकोपशोभिताः ३५ जलजानां च पद्मानां स्थलजानां च
 सर्वशः मातुलंगंधमारायणोऽवान्मनिषेवते ३६ देहशीतां समां कृत्वामसिः परिचतुर्दशैः निष्ठितां धर्मराजाय मयो राज्ञ्य
 वेदयत् ३७ समापर्वणि वैशंपायन उवाच ततः प्रवेशनं तस्यां चक्रराजायुधिष्ठिरः अयुतं भोजयित्वा तु ब्राह्मणानां नराधि
 पः १ साज्येन यायसे नैव मधना मिश्रितेन च भक्ष्यं नृलैः फलैश्चैव मां सैर्वा राहृहारिणोः कृसरेणाथ जीवन्माहविष्णुराच
 सर्वशः २

पतन्तीति ३३ तां समाभित इति कर्मप्रवचनीययोगात् द्वितीयातस्याः समायाः समंतत इत्यर्थः ३४ पुष्करिण्यस्तदाकाः ३५ ३६ परिचतुर्दशैः चतु
 र्दशाधिकैः ३७ इति नैलकंठे योगे भारतभावे दीपे समापर्वणि तृतीयोऽध्यायः १ कृसरेणातिलमिश्रौदनेन औदनस्तिलमिश्रस्तकृसरः परिकीर्तितः
 तिलकल्कान्विनिक्षिप्य शतोवाहसरो भवेदिति गृह्यविदः जीवन्मापाकविशेषेण औदनस्यैव पवनभाषया विरिजिस्तु चोत शाकविशेषेणोत्पन्ने २

३ अहतेः अनुपभुक्तेः ४ ५ दैवतानिद्वारदिवुस्थानेषु पितामहादीनि द्वारेपितामहं विद्यादिनादिगत्यात् ६ मन्त्राः बाहुयोधिनः मन्त्राः लकुडयोधिनः १८

रम्यायां ४

मांसप्रकारैर्विविधैः खोद्यैश्चापितथान्य चोष्णैश्चविविधैराजन्यैश्चवद्भविस्तैः ३ अहतेः शैववासोमिर्माल्यैः पुष्पावचैरपि तर्प
यासासविधैः शान्तानादिभ्यः समागता ४ ददौ तेभ्यः सहस्रारिगवां प्रत्येकशः पुनः पुरापाहं द्यापस्तत्रासीदिवस्पृगिवभार
त ५ वादित्रैर्विविधैर्दिव्यैर्गंधैरुच्चावचैरपि पूजयित्वा कुत्रैष्टौ देवतानि निवेश्य च ६ तत्र मन्त्रानदा मन्त्राः सूतवैतालिकास्तथा
उपतस्थुर्महात्मानं धर्मपुत्रं युधिष्ठिरं ७ तथा सकृत्वा पूजां तां भ्रातृभिः सह पांडवः तस्यां सभायां रमेशक्रोयथादिवि ८ सभायाम्
ष्यस्तस्यापांडवैः सह आसते आसां च कुर्णेरेद्राश्च नानादेशसमागताः ९ असितो देवलः सत्यः सविर्माली महाशिराः अर्वावसुः
सुमित्रश्च मेत्रेयः शुनको वलिः १० वको दाल्भ्यः स्थूलशिराः कृत्सीद्वैयापनः शुक्रः सुमेतुर्जैमिनिः पैलो व्यासशिष्योस्तथा वयं ११
नित्रिरिपो जवल्क्यश्च समुजो लोमहर्षणः अमुरोम्पश्च धौम्पश्च अरणीमांड्यको शिको १२ दामौ स्त्रीषस्त्रै वलिश्च परां दोघटजानुक
ः मौजायनो वायुभक्ष्यः पारशर्यश्च सारिकः १३ वलीवाकः सिनीवाकः सत्यापालः कृतश्मः जातकर्णः शिखावाश्च आलेवः पा
रिजातकः १४ पर्वतश्च महाभागो मार्कंडेयो महा मुनिः पवित्रपारिः सावरोणभानुकिदालवस्तथा १५ जंघाबंधश्चैरम्पश्च कोपवे
गश्च वाभृगुः हरिवभृश्च कौडिन्यो वक्रमाली सनातनः १६ काशीवा नौमिजश्चैव नाचिकेतो योगोत्तमः पैगो वराहः शुनकः शोरिल्ल
श्च महानपाः १७ कुकुरैर्वैराजं द्योथकालापः कवस्वच मुनयो धर्मविद्वांसो धृतात्मानो जितेन्द्रियाः १८

राम०

३१ कालकेयाः कालकाया अपत्यानि असुराः २३ ३३ रौरवाजिनवाससः मगधर्मपरीधानाः ३४ ३६ सप्तविंशतिश्चित्रसेनाद्यागंधर्वगराः ३७

एते चान्ये च वहवो वेदे वेदांगपारगाः उपासते महात्मानं समायास्य सत्तमाः १९ कथयंतः कथाः पुराणा धर्मज्ञाः शुचयो मला
 : तथैव क्षत्रियश्रेष्ठा धर्मराजमुपासते २० श्रीमान् महात्मा धर्मात्मा मुजकेतुर्विवर्देनाः संग्रामजिदुर्मुखश्च उग्रसेनस्ववीर्यवान्
 २१ कक्षसेनः स्थितिपतिः क्षेमकश्चापरजितः कंबोजराजः कमरः कंपनश्च महाबलः २२ सततं कंपयामास यवनानेक एव यः
 : बलपौरुषसंपन्नान् कृतास्त्रानामितौ जसः २३ यथासुरान् कालकेयान् देवो वज्रधरस्तथा जगामुरो मरुकां च राजा कुंतिः पुलि
 दश्च किरातराजः तथा गवगौ सह पुंड्रकेरापोऽप्योद्राजौ च सहं ध्रुवेण २४ अंगो वंगः सुमित्रश्च शैवश्चामित्रकर्षराः किरातरातरा
 जः सुमनाय वनाधिपतिस्तथा २५ चारुशरीरे वारतभोजो भीमरथश्च यः श्रुतायुधश्च कालिं गोजयसेनश्च मागधः २६ सुकर्मा चो
 कितानश्च पुरुश्चामित्रकर्षनः केतुमानवसुरानश्च वैदेहोऽथ कृतक्षराः २७ सुधर्मा चानिरुद्धश्च श्रुतायुश्च महाबलः अनूपरा
 जो दुर्द्वेषः क्रमजिच्च सुदर्शनः २८ शिशुपालः सहसुतः कवचाधिपतिस्तथा वृक्षीनां चैव दुर्द्वेषाः कुमारदेवरूपिणः २९ आ
 द्रुके विष्टश्चैव गदः सारण एव च अक्रूरः कृतवर्मा च सत्यकश्च शिनेः सुतः ३० भीष्मकोऽप्यहो निषेवैव धुमन्तेनश्च वीर्यवान्
 कैकेयाश्च महेशासाः यज्ञसेनश्च सौमाकेः ३१ केतुमानवसुमोश्चैव कृतास्त्रश्च महाबलः एते चान्ये च वहवः क्षत्रिया मुखसं
 मताः ३२ उपासते सभायां समकुंती पुत्रं युधिष्ठिरं अर्जुनं च संश्रितरान् पुत्रान् महाबलाः ३३ अशिक्षंत धनुर्वेदं रौरवाजिनवास
 सः तत्रैव शिक्षिता राजनकुमाराश्च स्मिन् देवाः ३४ रौक्मिणीश्च संवत्सरा युधानश्च सात्यकिः सुधर्मा चानिरुद्धश्च शैवश्च
 नरपुंगवः ३५ एते चान्ये च वहवो राजानः पृथिवीपते धनं जयसखा वा नित्यमास्ते स्म त्वं वरुः उपासते महात्मानं मासीनं सप्तविंश
 तिः चित्रसेनः सहामासो गंधर्वाश्च सस्तथा ३७

स०

८

सायंतालविशेषः शंखेसपिपारः संपादक्षिणहस्तगृहीततालविशेषः शंखाक्षिणपातस्तवमेतालरजिस्मत्तस्मृतेः प्रमारोगीतवाद्य तालानां धनिसाम्पे। लयेऽनुत
मध्यविलंबिते स्थाने उरः शिरः कंठो ३९ ४० सभापर्वणध्यायश्रुत्यः अथ तत्रोपविष्टे धितिश्च नारदो युधिष्ठिरं प्रयत्नमुत्तेजसा जघर्माननुशास्ति १ तत्र शास्त्रः स्व
पंतावद्याचष्टेः स्यात्पिकणिकतुल्यतामाभूदिति वेदोपनिषदो वेत्तेति वेदः अरण्यजुः सामाद्यवोणः उपनिषदो हस्यविद्याः चतुर्विधाः तत्र कर्मो गाववदोपासनं उपावाश्रय
समेधस्य शिरः रसादिशस्त्रविहितं कर्मो गेयश्चादिषु विरहदृष्टिकरणं प्रतीकोपासनं अनेत्रेद्युपासीत आदित्यो ब्रह्मेत्यादि शस्त्रादि आदित्यादि मन्त्रिषु ब्रह्मदृष्टिकरणं अहं

गीतवादित्रकुशलाः सम्यक्तालविशारदाः प्रमारो यलयस्थाने किन्नराः कृतनिश्चमाः ३९ संचोदितास्तं वुरुणा गंधर्वमहिता
स्तदा गायंति दिव्यतनैस्ते यथान्पायं मनस्विनः ३९ पांडुपुत्रा वृषीश्रैव रम्यं तं उपासते तस्यां सभायामासीनाः सुव्रताः सत्यं
गराः दिवी वेदेवा ब्रह्माणं युधिष्ठिरमुपासते ४० सभापर्वणि वैशंपायन उवाच अथ तत्रोपविष्टेषु पांडवेषु महात्मसु मह
त्सु चोपविष्टेषु गंधर्वेषु च भारत १ वेदोपनिषदो वेत्ताः ऋषिः सुरगणार्चितः इतिहासपुराणज्ञः पुराकल्पविशेषवित् २

होपासनं त्वं वा अहमस्मि भगवो देवते अहं वै त्वमसीति व्यतिहारेणात्मनो देवतायाश्च भेदं चिंतनं ज्ञानं ब्रह्मात्मानुभवः वेदानां कर्मप्रतिपादकानां तदंतर्गतानां मुपनिष
दो च वेत्ता पारमार्थ्यतश्च ज्ञाता अतएव ऋषिः गंताफलं प्रतिवेदोक्तं कृत्स्नफलभागी कृतानुष्ठानत्वात् अतएव सुरगणार्चितः इतिहासपुराणप्रसिद्धे पुराकल्पः वदु
कर्तृकमन्त्राख्यानं देवासुराः संयज्ञा आसन्ति सादिकं वेदोक्तं विशेषः एककर्तृकमन्त्राख्यानं परकृत्याख्यं हरिश्चंद्रो ह वै धसरे श्वाको राजा पुत्रश्चासित्यादितस्येय
गवलात्प्रसक्षदृशी २ २ २

राम०

८

न्यायः पंचांगमधिकरणं यथाविशेषविषयश्चैव पूर्वपक्षस्तथोत्तरः पक्षद्वयफलं चैव शास्त्रे अधिकरणं विदुः अत्राप्यस्य स्वरुं करे नीतिवाक्यविषयः तत्र षष्ठी पूर्वसंबन्धी
 निकर्तव्यतालक्षणाया उक्तपूजावयवत्वक्षणाया निसंदेहो विषयः एतावदेव पूर्वोत्तरस्य शोभेयौ कल्पनालाघवानुग्रहादुत्तरः सिद्धान्तः फलं अनुष्ठानभेदः पूर्वपक्षे
 तक्षणाष्टास्त्रीकरणादिना काह्यंतरं यूपसदृशं निर्माणं सिद्धेति। एकदेशस्य पृथक्करणमात्रमिति र्दमेव पंचकं मोक्षार्थमेव सत्संसाध्यक्रमोचोभौ निर्णयः संप्रयो
 जनः पंचैतान्यनुजानीहि वाक्यमित्युच्यते बुधैरिति सत्संगहनायां तादृशविषयः सारव्यएवमेवेति विचारः क्रमः अनिक्रमः सिद्धान्तस्य पूर्वः पक्षस्तथैव निर्णयः सिद्धान्तः प्र
 योजकफलमिति वाक्यवाक्यानिर्णयोपायः एवं पूर्वोत्तरमीमांसाधिकरणानिन्यायाः तद्विज्ञा धर्मतत्त्वज्ञः मन्वादिप्रणीतशस्त्रतत्त्वज्ञः षडेगवित् शिक्षा कल्प्या व्याक

न्यायविदुर्मतत्त्वज्ञः षडेगविदनुत्तमः एकसंयोगनानात्वसम
 वायविशारदः ३ ३ ३ ३ ३

शांछंदेविचिन्तिरुक्तं ज्योतिषमिति यद्वेदांगानि अनुत्तमः असुत्तमः ऐक्यसंयोगनानात्वसमवायविशारदः ऐकादित्रयं सर्वेषु पिशास्त्रेषु समानं यथामी
 मासायां समिधो यजतीत्यादिप्रयाजाद्यं गवाक्यानां दर्शपूर्णमासाभ्यां स्वर्गकर्मो यजेतेति महावाक्येनैकवाक्यत्वमेकं संयोगनानात्वसंयोगपृथक्त्वयथाह भ्राजुहोती
 ति वाक्यान्ति सपिदधिदक्षेद्रियकामस्येति वाक्यान्तेरेणोद्रियार्थार्थमपि यद्यपि धीयतेनेत्यमपि युगपद्भासाध्यत इति समवायः एकस्मिन् कर्मण्येनैकं षोड
 म्भासां सन्निपातः यथा र्हिषसु सोमात्मके एजस्येद द्यादीनां दर्शोद्विचिकद्वयस्यैव साक्षात्परमापूर्वजनकत्वे उपनिपातः नलंगानामिव परपरमापूर्वोपकार

कत्वं यद्वा तमेतदेवानुवचनेन ब्राह्मणविविदिषंति यत्नेन दोनेन तपसाः नाशकेनेति आत्मविविदिषोऽस्यादकार्ये वेदानुवचनादीनामेककार्यकारित्वलक्षणोपेक्षे
 क्य नन्वेककर्मागतामेव कथमेवामेकं अत आह संयोगानानात्वेति स्वस्वार्थात्पन्नानां दृष्टकफलानामप्येषां संयोगदृष्टकस्यायेन विविदिषां त्वमपि युक्तमेवेत्यर्थः
 ॥ नन्वेषां समुच्चिन्नानामेककार्यकारित्वसमुच्चयासंभवः राजसूयादीनां ब्राह्मणाद्यनुपयोगित्वात् प्रत्येकं चेदितरे वैयर्थ्यमिति शङ्काह समवायविशारदशत समवा
 यः यथाधिकारं कर्मसंबन्धः ॥ अयमर्थः ब्राह्मणादीनां राजसूयादिषुधिकारान्ततप्राप्तिः विविदिषायाः पार्ष्णिहृत्त्रिफलकैर्निमित्तेरेवाप्यनेन तदर्थं फलतो निषिद्धा
 नां शेषनादीनां प्राप्तिः अतएव हेतुद्वयात्पेक्षयादिकं काम्यमपि न निवार्यते निम्नानामपि न संवेष्टां समुच्चयः विविदिषात्पददृष्टफलकत्वात् तस्मान्न सर्वकर्मस
 मुच्चयो नापीतरैवैयर्थ्यमिति संबन्धस्यैव समुच्चयोऽत्र समवायशब्दार्थः अस्मिन्त्रये विशारदः विवेकसमर्थः यद्वा ऐकं साधर्म्यात्पृथिव्यादीनां दृष्टत्वेन नृपेरासंयो
 गानानां त्वं असाधारणधर्मसंबन्धः तेन पृथिवीत्वजलत्वादिरूपेण भेदेऽपि समवायः शरीरेष्वं चानामपि भूतानां तत्त्वमेलकः एतेष्वं तत्त्वसाधर्म्ये वैधर्म्ये स करं चेत्तात्तु कु
 शलरसर्थः ३

न केवलं ज्ञानमेव कुशलोपितु वक्तुमिच्छाहवन्नेति वक्तापिसमानाधिकरणस्येसाहप्रगल्भेति असंबद्धप्रलापीनेत्यर्थः यतः मेधावीकुरापोहकुशलः तादृशोपिस्मृति
मान् अधीतं न नाशितवानित्यर्थः नयवित्तस्य विभागादि व्यवहारवित् कविः अनागतदर्शी परापरविभागज्ञः ज्ञानकाऽकर्मकाऽयोः यथायोग्यं शिष्येषु विभज्यते
तज्ञः यतः प्रमाणकृतनिश्चयः प्रमाणप्रत्यक्षानुमानागमादि तच्च द्विविधं लौकिकमलौकिकं च आद्यं दृष्टवद्दिस्वर्गादिविषयं द्वितीयं निर्विशेषात्मवस्तुतत्त्ववि
षयं तथाहि अहंकारदिकमात्मनि सुस्पष्टावदृष्टत्वा निश्चयमिति तत्र प्रत्यक्षं सुप्रो निर्विशेषत्वं तथा दृष्टदृष्टेपोरैकोपादानको भास्यभासकत्वात् प्रोत्रशब्दवत्

वक्ताप्रगल्भो मेधावी स्मृतिमान् यवित्कविः परापरविभा
गज्ञः प्रमाणकृतनिश्चयः ४ ॥ ॥

भास्यभासकौ च दृश्यदृष्टौ तस्मादेकोपादानको यौ न तथा तौ नैकोपादानकौ यथाशब्दग्राणाविति व्यतिरेकतो वा साध्यसिद्धौ सत्यां उपादानोपादेय
योर्भेदाद्वा त्रैवस्तत्त्वमिति सिद्ध्यति अनुमानादप्यात्मनो निर्विशेषत्वं घटज्ञानं घटज्ञानमिति दृष्टिविशेषदर्शनानुभवस्य घटाकाशादिवदौपाधिकत्वात्
तथाऽगमेपि आत्मनो निर्विशेषत्वे प्रसिद्धः अस्थूलमनराणि निर्गुणानि द्वियमित्यादिः ४ ॥ ॥ ॥

ननुमानवलात्तदं मोदेशिकत्वप्रत्यक्षेयमानः प्रस्तरस्मादिगमश्चिथिलीक्रियते अनुमानमर्थितरश्मिः कपालेभ्युचिप्रागपंगत्वात्तदं स्ववदिसादिकं नार
 स्पृष्ट्वा स्थितस्तेन सवासाजलमविशेदिसागमेन तथाच सर्वमपि प्रमाणं मोक्षमनस्तत्र कृतनिश्चयत्वं दर्शयते मित्याशं क्वाहपंचावयवयुक्तस्वाकस्पर्शगुणदोषा
 वित् तत्र परं बोधयितुं प्रवृत्तस्यानुमानवतिप्रतिज्ञादयः पंचावयवाः तत्र परं नो वद्विमानिति प्रतिज्ञा धर्मादिति हेतुः यथामहानस इति दृष्टं त उदाहरणं धर्मवांश्चा
 यं दत्तुपनयः तस्माद्द्विमानिति निगमनं अस्मिन्वाको गुरोः नुकूलतर्कः यदि वा द्वा मान्न स्यात् तर्हि धूमवानपि न स्यात् दोषः इदं वद्विमानिस्मादविवाश्रया
 सिद्धिप्रवृत्तिः तावुभौ वेत्तीति तथा तथाचानुमानं प्रसङ्गमोक्षिथिलीकरोतु ब्रह्मसंज्ञादौ चित्तविभागस्य शक्येकगम्यत्वात् तत्राहु कूलतर्काभावस्यानुमान

पंचावयवयुक्तस्वाकस्पर्शगुणदोषवित् उत्तरेत्तरवक्ताचवदतोपि ब्रह्मसंज्ञेः ५ धर्मकामार्थमोक्षेषु य
 थाव कृतनिश्चयः तथा भुवनकोषस्य सर्वस्यास्य महामतिः प्रत्यक्षदर्शी लोकस्मृतिर्गर्ह्यमधस्तथा ६

बाधकोनत्वागमः इति स्थितं तथाच लौकिकप्रमाणधिकारिणो अपरं कर्मकांडमेव विभज्येत् इतरस्पर्शरहितिविवेकः ५ यथावत्कृतनिश्चयः लौकिकानां प्रमाणानां
 प्रमाणपमादाप धर्मार्थकामानां पुरुषार्थत्वनिश्चयः इतरेषां प्रमाणमुपजीव्यमप्युपसृष्टमोक्षरस्य पुरुषार्थत्वनिश्चयः तदलौकिकप्रमाणवाधात् वेदाश्च वेदाद
 तिष्ठतेः लौकिकं तद्वेदे प्रमाणत्वात् तन्निश्चयादिसंभियुक्तोक्तैश्च आत्मनिश्चयादवोमेवेति शेषः आत्मान्निश्चयादिति वाच्येदः महामतिः आत्मनो वाच्येदं दर्श
 नेन मत्प्रविज्ञानेन दं सर्वविदितमिति तस्मै व सर्वस्य प्रवृत्तेः ६ ॥ ७ ८ ९ १० आत्मसंज्ञः १ ७

यो २

सांख्ययोगविभागज्ञः सांख्यवेदान्तविचारः योगश्चित्तहृत्तिनिरोधः अन्ययोगविभागः उपयोगः तत्र अवगतात्मकीवाकार्यविचारः प्रमाणगतासंभावनानिवृत्तुपयोगी मननारव्यः श्रुतस्याद्य
 सतर्कैरगानुसंधानरूपविचारः प्रमेयगतासंभावनानिवृत्तुपयोगी अद्वैतमेववेदोदयनियुक्तियुक्तैवेतरेवेति सांख्यविभागः निदिध्यासनापरपर्याययोगः अनात्मसुरेहादिवात्मप्रस
 यरूपविपरीतभावनानिवर्त्यज्ञानज्ञेयाभाववेतदृष्टात्रप्रत्ययगोचरयतीति योगविभागः यतुहोक्तमौचित्यनाशस्ययोगज्ञानचराद्यव योगोद्विनिरोधोहिज्ञानसम्पत्तिवैक्ष
 णमिति वासिष्ठवचनमुदाहर्य चित्रनाशस्यात्मदर्शनस्य ह्युपायवितिवर्तनितेकात्ममेव विदित्वा तत्सुमेति नान्यः पंथाविद्यतेः यनायेति श्रुतिविरोधः संवादिभ्रमवद्योगापिज्ञा
 नेन जनयित्वैव फलदर्शने च तस्योपसर्जनत्वं कर्मणामिव स्यात्तथा च नोपायांतरयोगदत्तापत्तिरिति वासिष्ठवाक्यं तु क्रमेभेदमाह न त्वया यभेदं तथा च कृतोपास्तेर्योगउपसर्जनं वाक्य
 र्थज्ञानं प्रधानं अकृतोपास्तिस्तु ज्ञानमुपसर्जनयोगः प्रधानं यथा दृष्टोपि तस्योपापि अगृहीतशब्दार्थसंगतिकस्मर्यंगोरिति वाक्यमेव वा ज्ञानमुत्तमचक्षुः तेन विषयीकृते योगे

सांख्ययोगविभागज्ञो निर्विवित्तुः सुरासुरान् ६ ॥

पिंडे गोबुधुत्सानुवृत्तेः एवं साक्षात् तत्त्वपदार्थस्यापि तत्त्वमसीति वाक्यमेव संसारनर्थमूलब्रह्माज्ञानस्य निवर्तकं न मनः तेन दृष्टे पित्तमर्थब्रह्माज्ञानानुवृत्तिदर्शनात् एवं साक्षात्
 दिमती गोरिति लक्षणतो ज्ञानगोपदार्थस्यापि गोपिंडदर्शनमेव गोबुधुत्सानिवर्तकं न तु वाक्यं तथा अवगतिना नुवृत्तिज्ञानब्रह्मपदार्थस्यापि योगदेवदर्शनं न तु वाक्यात् तेन तं
 लोपनिषदं पुरुषं च क्षणीति मनोसेवानुदृष्टमिति च शब्दमनसोः ज्ञानकरणत्वानुवादकमुत्प्रेष्य वस्थ्या सिद्धिर्नाति नदिदमुक्तं सांख्ययोगविभागज्ञ इति विभागो हि द्वयोः समु
 च्चितैककार्यकारित्वे सति संभवति न तु त्रीहियवद्विकल्पैककार्यकारित्वे स्यात्तात्तावत् सांख्ययोगोपपत्त्या लाः प्रवरंति न पंडिता इत्यत्र प्रपंचयिष्यमाणत्वात् एव ब्राह्मणविधया
 संपन्नतमुक्ता राजयोग्य विद्यांतरसंपन्नमप्याह निर्विवित्तुः सुरासुरानित्यादिना निर्विवित्तुः विवित्तुर्विवारं कर्तुमिच्छुः निर्विवित्तुस्तद्विरोधी उभयेषां धीप्रमोदरोनकलहप्र
 वर्तकः यद्वा निर्वेदो युद्धादुपरतिस्तं कर्तुमिच्छुः लोकनाशमया इत्यर्थः एतेन भेदातिशयमुक्तं ६ ७ ८ ९ १०

स०

११

संधिः सामविग्रहो निग्रहोऽत्रत्यर्थः। अनुमानविभागवित्। स्वपरशक्तिवलावलेः अनुमानतो निमित्तविभागविभजनं परमात्मादिभ्यो धनप्रदानं तद्वित् अनुमायविभागविहितं
 गोशः पठति। एवं च नीतिशास्त्रप्रसिद्धोपायचतुष्टयाभिज्ञत्वे उक्तं पादुं रणविधियुक्तं अमुखाः संधिविग्रहयानासनं द्वैधीभावसमाश्रयाख्याः। तस्य पादुराणं। स्वार्थेऽप्यन
 तस्य विधिः अज्ञानज्ञानेन युक्तः सर्वदा विजिगीषुः। पादुराणादिकमुपदिशति स्वस्मिन्ः शत्रुत्वेऽप्यधिकारिकत्वात् तत्र संधिविग्रहो प्रत्येकं द्विविधो प्रवलदुर्बलयोर्वि
 जिगीषावतोः समभूतौ युद्धप्रसंगे अथो विग्रहमिच्छति तदेव परः संधिमिच्छति तदनेनेति। तयोरेव दुर्बलोः भेद्युगो अतश्च दलवतापि सह देशं हननादिना विग्रहमि
 छति इतरस्तेन सहा ल्यकरग्रहेणापि संधिमेवेच्छति तथा च दुर्बलद्वारको संधिविग्रहान्मो प्रवलद्वारकावन्मो। तदिदमुक्तं रामायणे द्वियोनी संधिविग्रहाविति तत्र प्रव

संधिविग्रहतत्त्वज्ञस्त्वनुमानविभागवित् पादुराणविधिमु
 क्तश्च सर्वशाल्वविशारदः ७ ॥ ॥

नयो निविग्रहः यानासनयोः प्रयोजकः दुर्बलयोनिः संधिद्वैधीभावसमाश्रययोः यथोक्तं कामंदकीये संधेः विग्रहस्यापि द्वैगुराणं संप्रचक्षते यानासने विग्रहस्य रूपं संधे
 : पण्डितमिति द्वैगुराभितो यस्य स द्वैगुराः सच सर्वतो तयोर्भावौ द्वैगुराणं तत्र यानं विजिगीषोरिति यात्रा आसनं कदाचिच्छक्तिप्रतिबंधे च तत्रैव शत्रोर्दुर्गं अविश्यतत्र
 धान्यादिप्रवेशने प्रतिवधताः वस्थानं वलवता विग्रहवलवतरेणातच्छ्रुत्वा संधिं कृत्वा उभयत्र दासोऽस्मीति वाचैवात्मसंयत्तं कर्तव्यं न कर्मणेति संधेः द्वैधीभावः यथोक्तं तत्रैव
 वलिनोर्द्विषतोर्मध्ये वाचात्मानं समर्पयत् द्वैधीभावेन वतैतकामाक्षिवदलक्षित इति अरिणापी। अथ मानस्यवलवदुर्गं ह्यालाद्या अयत्तं समाश्रयः एवं चोपायातर्ग
 तौ संधिविग्रहावन्मो या उराणां तर्गतौ चान्यावित्तिन युनरुक्तिः ७ ७ ७ ७

राम०

११

युद्धगंधर्वसेवी तदुभयप्रियस्येः सर्वत्रसर्वसुविद्यासुसर्वेषुकर्मसुचञ्चलप्रतिघः अप्रतिहतः पूर्णशक्तितात् अन्यैः असंगतकारुण्यादिभिः पुनिः आत्मतत्त्वानुसंधान
वान् ८ आगमत् आगतवान् ९ १० आर्चयत् एजितवान् ११ १५ कच्चिदर्थोऽशक्यतेऽनिकच्चिदिति कामप्रवेदनेस्वाभिप्रायाविस्मरणोत्तरीयाऽन्यथाः सका

युद्धगंधर्वसेवीचसर्वत्रप्रतिघस्तथा एतैश्चान्यैश्चवद्धर्मिर्भुक्तेऽगुणगणैर्मुनिः ८ लोकाननुचरन्सर्वानगमत्तांसमांश्च ना
१२ः सुमहतेजात्राभिभिः सहितस्तदा ९ पारिजातेनरोजैद्रुपवतेनचधीमता सुमुखेनचसौम्येनदेवर्षिरमितद्युतिः १० समा
स्यान्पाउवान्द्रुं प्रीयमाणोमनोजवः जयाशीर्भस्ततविप्रो धर्मराजानमार्चयत् ११ तमागतमृषिहृस्वानारदंसर्वधर्मवित् स
हसापाउवश्रेष्ठः प्रत्युत्थायाचुजैः सह १२ अभ्यवाहयत्प्रीत्याधिनयावनतस्तदा तद्देमासनंतस्मैसंप्रदाययथाविधि १३
गोचैवमकपर्कैचसंप्रदायार्घ्यमेवच अर्चयामासरेतैश्चसर्वकामैश्चधर्मवित् १४ तुतोषचयथावच्चष्टजाप्राप्ययुधिष्ठिरात्
सोर्वितः पाउवैः सर्वैर्महर्षिर्वैदयारगः धर्मकामार्थसंयुक्तंप्रच्छेदयुधिष्ठिरं १५ नारदउवाच कच्चिदर्थोऽशक्यतेधर्मैच
रमतेमनः सुखानिचानुभूयंतेमनश्चनविहस्यते १६ ॥ ॥ ॥ ॥

येयथागदानकुंडुवभरणादी समर्थाभवन्तिममाभिप्रायद्वयर्थः एवंकरिष्यामिपथैतदुक्तमित्येतेराज्ञागीकृतत्वादुपदेशपरोयंग्रंथदसवसीयते अर्थधर्मकाममोक्षान्
त्तरीयान्अविहन्तानिच्छामीतिक्रमेणपादचतुष्टयार्थः कच्चिदितिसर्वत्रसंबंधनीयं तत्रापिमनश्चअंतरात्मनिप्रणिधीयमानंनप्रतिहस्यतेइत्येतेरित्येत्पयादार्थः १६

स०

१२

त्रिषु उन्नतमाधममध्यमेषु कृत्स्नपुण्ये हि न हि दुर्धर्मरासहितं वृत्तिवर्तसे दंडयद्वेष्यादिषु अर्थेन सहितं प्रजासुपालनमभ्यगृह्यमाणं धर्मार्थसहितमिति विवेकः धर्मार्थो च धर्मो
यौचित्यं हि द्वैकशेषः तैः सहितमिति समासः १७ कश्चिदर्थेनेति अर्थलोभादर्थवाधो नीचानां धर्मलोभादर्थवाधो विरक्तानां कामेन प्रीतिसारेण तात्कालिकसुखाभासप्रदर्श
नवलेन मोहयता धर्मार्थयोर्वाधः कामुकानां प्रसक्तः स्वपिरज्यप्रतिकूलानां नीचत्वविरक्तत्वकामुकत्वानामभावमिच्छामीत्यर्थः १८ परस्परविरोधिनामेवाकथ्यमेकेनानुष्ठान

कश्चिदाचरितं पूर्वैर्नरेव पितामहेः वर्तमानं त्रिमशुश्रूषार्थसहितं त्रिषु १७ कश्चिदर्थेन वा धर्मधर्मरागार्थमपि वा
उभौ वा प्रीतिसारेण कामेन प्रवाधसे १८ कश्चिदर्थवधं च कामं च जयतां च विभज्य कालिकालज्ञः संसेवतु संसेवते
१९

मित्याशंक्य कालमेवेत्यहं कश्चिदर्थमिति पूर्वाङ्गे वाचरेद्वर्तमानं मध्याङ्गे धर्ममुपाजयेत् सायाङ्गे वाचरेत्काममिति त्रयोविधैर्कीप्रतिरिति रक्षोक्तकालव्यवस्थामास्था यत्र
वर्गे सेवेत्यर्थः सदाचरेति सेवाधनेन परानुग्रहद्वयोर्धर्मः सर्वस्मिन्नपि काले कर्तव्य इति सूचयति सप्तमिति पाठि अथैषमेव न आत्तसाम्येनेत्यर्थः १९

राम०

१२

कच्चिज्ञेति। षड्गुणः वक्रप्रगल्भो मेधावी स्मृतिमान् यवित्कविर्गिति नारदस्तौ सचिन्ताः वक्रत्वादयः अत्र राजगुणेषु वक्रत्वं वारमात्यादिषु यथाज्ञाप्यं कार्योपदेशकोशलं प्रा
गल्भं शत्रुदमनादौ उत्कर्षप्रदर्शने मेधावित्तं तर्ककोशलं स्मृतिमान् कविर्गिति च अतीतानागतयोः परामर्शित्वं नयविदिति नीतिशास्त्रवित्तरणैः राजगुणैः तदा यान् वलावले
अन्याश्चतुर्दशैः परीक्षैः संज्ञितो योजनार्हः अत्र चतुर्दशभिराज्ञैर्वर्जितानि च वक्ष्यन्ते नास्ति क्वमन्तं क्रोधं प्रमादं दीर्घं सूत्रं। अदर्शनं ज्ञानवत्तमालम्ब्य च वृत्तिं
एकचित्तनमर्थानामनर्थैश्च चिन्तनं निश्चितानामनारंभं मंत्रस्यापीरक्षां मंगलाद्यप्रयोगं च प्रसुत्थनं च सर्वशः कश्चित् वज्रं यस्मै तान् राजदोषांश्चतुर्दशैः नास्ति क्व
परलोकापलापः प्रमादोऽनवधानतादीर्घं सूत्रं च विरक्तियत्वं पचेंद्रियपरवशतां अर्थानां प्रयोजनानां एकचित्तनं। एकैर्नैव चिन्तनं अनर्थज्ञैः विपरीतार्थदर्शिभिः
सह चिन्तनं मंत्रः मंगलं उत्सवः आदिपददेवपूजादितस्याप्रयोजनमननुष्ठानं प्रसुत्थनं च सर्वतः युगपत्सर्वदिग्विस्तृतशब्ददेशेन दंडयात्रेति तदर्थः यद्वा अर्धपरान
यमूलं विंशतिवर्गस्तदिति। सच कामं रकीये उक्तः। बालो हृदो दीर्घरो गीतथा ज्ञानि विद्वत्तः भीतको भीरुजनको लुब्धो लुब्धजनस्तथा विरक्तमकृतिश्चैव विषये वृत्तिसंक्रामा

कच्चिज्ञानगुरोः षड्गुः सप्तोपायास्तथानघ वलावलेन सम्पत्कचतुर्दशसमीक्षसे २० ॥

न। अनेकचित्तमंत्रश्चैव वात्सरानिदकः देवोपहनकश्चैव देवचित्तकश्च व दुर्मिक्षयसनेपेतावल्यसप्तसंकुलः अक्षेष्टो वद्विर्गुंयु क्तोऽकालेन यश्च सः। सप्तधर्मव्य
पेतश्च विंशतिः पुरुषाश्चामी रेतैः संधीनकुर्वीत विग्रहीत्यानुकेवलमिति उपायाः सप्तसप्त दान भेद दंड मंत्रौषधे रंजनाख्याः वलावले स्वपरपक्षयोः साम्यं पर
स्वहीनता स्वस्य वाही नतेति त्रिविधं यथा योगवुद्धादिभिः सामादयः परीक्षणीयाः किमेतेन शत्रुराणां सामकर्तव्यं न वा कर्तुं मारुध्वं चेत् सिद्धानि न वा सिद्धं चेत् कुशलं न
वेति। चारुप्रवरादिना च वलावलप्रभृति कं परीक्षणीयां तथा चतुर्दशदेशादपि परीक्षणीयाः ते च नीतिशास्त्राक्ताः देशादुर्गरेषां हस्तिवर्जियोधाधिकारिणः अजः
पुरात्र गरानाः प्राक्त्र लेख्यधना सवाः परीक्षास्त्रिपास्तेषां चतुर्दशनेरखैरिति योधाः शूराः अधिकारिणः देशपालदुर्गपालसेनापत्यादयः गरानाश्च श्वारथध
नां संख्या। लेख्यं आपव्ययनिर्गयाय सर्वस्य मंत्राण्येह करणं धनं पर्याप्तमप्यो संवेति विद्या यं आसवाः मध्यवदपकारिणः प्रहृन्नशत्रवः। असवदतिपाठेवलमिदं
वलावलेन सम्पत्कमिति पाठे स्वीयं परकीये च देशादिकं उक्तविरोधेन वलावलेन बुद्ध्या चौरैश्च परीक्षणीयमिदं २० ॥ ॥ ॥ ॥

स०

१३

रु०

एतदेवाह कश्चिदात्मानमिति आत्मानं प्रवर्तयन् परान् दुर्बलाच्च परीक्ष्य सेवसे राज्ञ्यतथा विपरीते जयमूलम् कोशम् हृदये संधाय परैः सह सामकृत्वाः श्लोकर्मो गिरा कश्चिद्वि
 ति कथ्यते दुर्गमेतुः कुंजरबंधनं स्वत्पाकदानं श्रुत्यानां च निवेदनं। अष्टौ संधानकर्माणि प्रयुक्तानि मनो विभिरिति नीतिशालोक्तानि सेवसे कुंजरबंधने वज्रभक्ष
 कत्वा त्रेणा यथा विभागं ग्रामीराधने रेवग्रामे ग्रामे पाषाणार्थं बंधनं। खनिः रत्नाद्यस्त्यतिस्थानं आकरः सुवर्णाद्युत्पत्तिस्थानं मिति भेदः स्वननमात्रेण धमनादि
 नागभिमुखीकरणेन च तयोस्तस्याभेदे तु तात् ११ रुष्पादिनापि कोशवृद्धिः स्वाम्यादिप्रकृतिसप्तकस्य परैर्धनादिना मोहने कृते सति न भवतीत्यत आह कश्चित्प्रकृ
 तय इति सप्तस्वाम्यमात्मसुहृत्कोषराष्ट्रदुर्गवलानि च राज्यानि प्रकृतयः यौराणां प्ररायोपि चेति कोशोक्ताः। तत्र स्वामिदृष्याप्रकृतिः सप्तविधा दुर्गाध्यक्षो वला

कश्चिदात्मानमन्वीक्ष्य परं श्रजयतां वर तथा संधाय कर्माणि अष्टौ भारते सेवसे ११ कश्चित्प्रकृतयः
 सर्वानलुधाभरतर्षभ आद्यास्तथा व्यसनिनस्तनुरक्ताश्च सर्वशः १२ ॥ ॥ ॥

अष्टौ धर्माश्च सप्तपतिः पुरोधो वैद्यो देवज्ञः सप्तप्रकृतयः स्मृता इति प्रोक्ताः वलाध्यक्षः वलस्पचतुरंगस्याहारदिरानेन पालकः चमूपतिर्युद्धे च स्वाः प्ररोता ध
 र्मः कार्यमात्रे अमासः मंत्री सुहृत्तमायामायविभागकर्ता पर्वद्वयः एतेन तावकालुषाः परैर्मोहितामाभूवन् लुप्यन्ते मोहनार्थं स्पेदं दूषं लुप्याश्च दुर्गादीनामेव
 नाशपत्तिरित्यर्थः अथवा तत्र वाक्याः संतो व्यसनिनः धर्मपानादिरताः माभूवन् इष्टोद्दृष्टपतिरष्टौ धर्ममतिक्रामति धर्मतिक्रमात्पापं करोतीति स्मरेरति आ
 व्यस्य व्यसनप्रसक्तिस्तदापि न कोपादीना वृद्धिः स्यात् कथं न हि स्युः सर्वप्रकारैः स्वनुरक्ता अत्यंतस्वामिकार्ये प्रीतिमंतः १२ १२ १२ १२

राम०

१३

दुर्गाध्यादीनां लोभने विपरीतकार्यकारित्वेन नाशहेतुत्वं प्रसिद्धं। अत्रापि सुहृदोक्तलोभने कथं नाशहेतुत्वमित्याशंक्य मंत्रभेदे नेत्याह कश्चिन्नेत्यादिना अपरिशंकितता
 : येषु होह्यशकानां सितैः कृतकैः कृत्रिमैः सुहृद्वैतैः उभयवेतनैः तव मंत्रितं मंत्रः तभिद्यते प्रकाशयते कश्चित् तर्कैर्द्वैतैर्विनिपादिसम्पगपि मंत्रितं कुयुक्तिभिर्न विज्ञा
 व्यतरत्यर्थः तन्नो वाक्यतकमित्रप्रतिकथय तः अत्रासौ वाक्यतकैः मंत्रितं भिद्यत इति सर्वत्र संबन्धनीयं १३ मित्रेति मित्रं सम्पदपरीक्ष्यते न सह संमंत्रवत्तवा
 ताशत्रुणां संधिदुर्वेलेन सह विग्रहमध्यमेन उभयवेतनेन उदासीनेन एवावसहति साम्येन स्थितिं च कुयोरिति सार्द्धं श्लोकार्थः तत्र मित्रकैर्गुणैः परिश्रितेभ्यः

कश्चिन्न कृतकैर्द्वैतैर्यथाप्यपरिशंकितः तन्नो वातववामासौ भिद्यते मंत्रितं तथा १३ भिन्नोदासीनशत्रुणां कश्चिद्देवसिचि
 कीर्षितं कश्चित्संधियथा कालं विग्रहं चोपसेवसे १४ कश्चिद्द्विमुदासीने मध्यमे चानुमन्यसे कश्चिदात्मसमाहृष्टः शुद्धः
 संवोधनक्षमाः १५ कुलीनाश्चानुरक्ताश्च कृतासेवीरमंत्रिणः विजयो मंत्रमूलो हि राज्ञो भवति भारत १६ कश्चित्सह
 तमंत्रैस्ते अत्रासौः शास्त्रकोविदेः एष्टुं सुरक्षितं तातशत्रुभिर्न विलुप्यते १७ कश्चिन्निद्रावशं नैषिकश्चित्कालेपि बुध
 से कश्चिचापरगत्रेषु चिंतयत्यर्थमर्थवित् १८ १९ ॥ ॥ ॥

आह कश्चिदात्मसमा इति शुद्धाचारत्वं कुलीनत्वं च नैर्मल्यस्मासाधारणं लिंगं शुद्धाः संवोधनक्षमा इत्यत्र शुच्यो जीवितक्षमा इति पाठे आपत्तमप्युक्तं उज्जीवने
 क्षमा इत्यर्थः १५ किमेवं विधेन मंत्रेण सत आहं न विजय इति १६ मंत्रभेदो मा भूदिति सुक्तं तत्फलमाह कश्चित्संवृतेति १७ कश्चिन्निद्रेति यथा का
 लस्वप्नप्रवोधवता ब्राह्मेण मुहूर्तैः मात्पादिभिः सह कृतस्य मंत्रस्य पर्यालोचने कर्तव्यं ब्राह्मेण मुहूर्तैर्वोक्ष्य यचित्येदात्मनो हितमिति स्मृतेस्तदनिर्णीतोऽर्थो
 न विस्तवत इत्यवसायात् १८

कच्चिन्मंत्रेति षट्श्लोभिद्यतेमंत्ररतिप्रसिद्धेद्व्याप्तमेवमंत्रयितमिस्यर्थः मंत्रमेहोनकर्त्रेयसुक्ततदुपसंहरतिकच्चिरति २९ स्वाम्यमासादिप्रकृतिसप्तकानु
ग्रहात्कृष्णादिकर्मोष्टकसिद्धिः ततश्चकोशवृद्धिरित्युक्तं तदनुवर्तितिविशेषविधानार्थं कच्चिदर्थानिति अर्थान्तर्यप्राप्नुयात्तुल्यमूलान्तर्यम
यसाध्यान्महोदयात्प्रचुरफलान् तादृशान्कृष्णाद्यांभकर्त्तव्यान् वेष्यादीन्नेभ्योपिकरादानेनकोशवृद्धिरेवभवतीतिभावः ३० कच्चित्सर्वेति क
र्मणाञ्ज्येतेवध्यतर्तिकर्मोताः कृष्णादिकर्मवद्धाः कृषीवत्तारयः कच्चित्परोक्षासाक्षात्प्रज्ञातानसंति । अथावाविशंकिताअविशवास्याः नसंति
अथवापुनरुत्तराः पुनः पुनस्साक्षोपात्ताः संसृष्टस्नेहः संसृष्टत्रिषुसंगतिरेतिमेहिनी चिरपरिग्रहान्ज्ञानाः विश्वास्याः स्निग्धाः अकर्मकराश्च

कच्चिन्मंत्रयमेनैकः कच्चिन्नवद्भूमिः सह कच्चित्मंत्रितोमंत्रोनराष्ट्रपरिधावति २९ कच्चिदर्थानिनिश्चित्यलघुमूला
न्महोदयान् क्षिप्रमारभसेकत्वेनविघ्नपसितादृशान् ३० कच्चिन्नसर्वकर्मोताः परोक्षास्तेविशंकिताः सर्वावापुनरु
त्तराः संसृष्टचान्नकारणं ३१ आसौलुब्धैः क्रमिकैस्तेचकच्चिदनुहिताः कच्चिद्राजचक्रतान्येवकृतप्रयागिवापु
नः ३१ विदुस्तेवीरकर्मणिगानानावाप्तानिकानिचित् कच्चित्कारुणिकार्धमेसर्वशास्त्रेषुकाविदाः कार्ययितुकुमा
अयोधमुख्याश्चसर्वेशः ३३

त्रमहोदयेकर्मणिकारणाउदयनिमित्तं ज्ञात्वातादृशानेवसंगृह्णीयादित्यर्थः ३१ सन्तदेवोर्द्वौमेरिति क्रमिकैः हृद्भक्तमागेतैः तेचकृष्णादयश्च
कच्चिदितिमित्रगुप्तवत्कर्मगुप्तिरपिकर्त्तव्येत्यर्थः ३१ अनवाप्तानिअनारक्षानिनविदुः कच्चिदितिआवृत्त्यायोज्यं कोशवृद्ध्यायसुक्तावलह
द्वयायमाहकच्चित्कारणिकारति कारणाज्ञापनंशिष्येभ्योविद्याप्रतिपादनंतदर्थं चरतिनेकारणिकाः कृपदोरासदृशाआचार्यैः कार्ययितिशिष
यंति ३३ ३३ ३३

सू. ३

सुहृदुर्गमात्संपदं क्रमेण त्रिभिर्गह कश्चित्सहस्रैरित्यादिभिः अर्थरुद्धेषु प्रयोजनसंकेतेषु निःश्रेयसंकल्पारां ३४ ३५ पक्षीरुद्धसेषदमाह कश्चिदष्टादशान्येष्विति
 तीर्थानि संत्रिभृतीन् दृष्टव्यान् यवगास्वराजान् कृतकमोभवति तन्निचोक्तानि नीतिशाले मंत्रीपुरोहितश्चैव युवराजश्च भूपतिः पंचमो ह्यारपालश्च षष्ठो जैवे शिकस्तथा
 १ कारागाराधिकारिचंद्रव्यसेचयकस्तथा। कृत्याकृत्येषु चार्थानां नवमो विनियोजकः २ प्रदेशानगरोध्यक्षाः कार्यनिर्माणकस्तथा धर्माध्यः समाध्यक्षो देउपालस्ति
 पंचमः ३ जोशुगोदुर्गपालश्च तथा रण्यतयालकः। अटवीपालको तानि तीर्थान्यष्टादशैव तु ४ चारान्विचारयेत्तीर्थेष्वामनश्च परस्वच पाखंडादीन विज्ञातान् च

कश्चित्सहस्रैर्मूर्खानामेकं कीर्णसिंपडितं पंडितोऽर्थरुद्धेषु कुर्यान्निःश्रेयसंपरं ३४ कश्चिदुर्गारिः सर्वारिगधनधान्यायुधो
 द्वैकैः यंत्रैश्च परिपूर्णानितया शिल्पिधनुर्वरैः ३५ एकोऽप्यमास्ये मिधावीशूरो दानो विचक्षणाः राजानं राजपुत्रं वा प्रापयेन्मह
 तीश्रियं ३६ कश्चिदष्टादशान्येषु स्वपक्षे दशपंचच त्रिभिस्त्रिभिर्विज्ञातैर्वेत्सि तीर्थानि चारकैः ३७ ॥

न्यायमित्रैरेवपि ५ मंत्रिणां युवराजं च हित्वा स्वेषु पुरोहितमिति एषां तीर्थेषु द्वाच्यत्वे हलायुधः यो नो जलावनतरे च संत्राघादष्टादशस्वपि पुरण्यक्षेत्रे तथा पोत्रे तीर्थे स्या
 दुरोनेष्टपीति परेषामष्टादशसु स्वसंत्रिपुरोहितयुवराजं पंचदशसु च तीर्थेषु चारान् अमैः परस्परं चाविज्ञातान् त्रीन् त्रीन् प्रयुज्यत त्रयो वा तौ सर्वचारसंवादे तथ्याजा
 नीयात् ज्ञात्वा च स्वप्रज्ञानां मनुजनेन परप्रज्ञानो दुःस्विज्ञानां मभयदानादिना आकर्षणो न च स्वराष्ट्रवदेयेदिसु क्तं भवति ३७ ३७ ॥

जय २

स०

१५

पूर्वोक्तानां गौणस्त्वानिनां संपदे विवक्षुः मुख्यस्त्वानि संपदे तावदाह कश्चिद्विषयमिति अविदितः परिकीर्तः प्रतिपन्नः सावधानः प्रतियत्नः इति यावत्प्रतीकारे यत्नवा
नानि सयुक्तः नित्ययोगी ३८ विनयसंपन्नः शिक्षायुक्तः कुले पुत्रः सत्कुलजः अनस्युः परगुणेषु दोषाणि प्रमकुर्वन् अनुग्रहाणां स्तवचक्रकुशलः असंकीर्ण

कश्चिद्विषयमविदितः प्रतिपत्तिश्च सर्वदा नित्ययुक्तो रिश्वन् सर्वान्दीर्क्षसैरिषु सदन ३८ कश्चिदिनयसंपन्नः कुलपुत्रो वदश्रुतः
अनस्युरसंकीर्णः सत्कृतस्तपुरेहितः ३९ कश्चिदग्निपुत्रेयुक्तो विधितो मतिमाननुजः कुतश्च होष्यमाणं च काले वेदयेते स
दा ४० कश्चिदंगेषु निष्ठातो ज्योतिषः प्रतिपादकः उत्पत्तेषु च सर्वेषु देवतः कुशलस्तव ४१ कश्चिन्मुख्या महत्स्वव
मध्यमेषु च मध्यामाः जघन्याश्च जघन्येषु मृज्याः कर्मसु योजिताः ४२ अमात्यानुपधातीता मित्रपैतामहान् सुचीन्
अष्टान् अष्टेषु कश्चित्तेनियोजयसि कर्मसु ४३ कश्चिन्नो ग्रेण दंडेन मृशमुद्दिजते प्रजाः रक्षन्तवानुशासन्ति मंत्रिणां भ
रतर्षभ ४४ ४४ ४

इति पाठे सदसद्विवेकवान् ३९ आजुरकुटिलः ४० अंगेषु सामुद्रिकशास्त्रोक्तरीत्या अंगानां परीक्षायां उत्पत्तिमुद्दिश्य मीमांसा शरीरेषु धूमकेतुभूकं पवामनेत्रस्यु
रागादिषु आगाम्य शुभसत्त्वकेषु ४१ सेनापत्याकरकोशाध्यक्षः कृष्याद्येश्वरा निमुख्यमध्यमनीचानि ४२ उपधातीता तद्वलरहितान् अष्टेषु मंत्रकार्येषु
४३ ४४ ॥

राम०

१५

पतितमिति व्यतिरेकदृष्टांतः नावज्ञानेति नावमन्यते तत्र हेतुः उग्रप्रतिग्रहीतारं उग्रमिति क्रियाविशेषणं यदा उग्रहिंसकमेतेन प्रतिग्रहीतारं धनस्य प्रजापीडकमित्यर्थः
यथोक्तं प्रजापीडनसंज्ञायास्तमुभूतो महानिलः राज्ञः प्रोक्तानुवलेकोशेनादृग्धाविनिवर्त्तेत इति तथा च नोशहेतुमेकारिणाः अवज्ञैव उचिताः तस्त्वया तन्न कर्त्तव्यमि
त्यर्थः कामयाने कामतोयाने पर्यटने यस्य न स्वैरिणमिव भ्रष्टत्वादिति प्रदत्ताश्च स्त्रियो वमन्यते तद्दत् ४५ दृष्टो धनमानादिना ४६ दृष्टावदात्ताः प्रगल्भाः निः कप
राश्च अतएव विक्रान्ता जयं कृतवन्तः एवं गौरास्वामि संपदमुक्ता तद्दृष्टेनुमाह त्वया सत्कृत्यमानिता इति ४७ भक्तेश्वरहेतुं धान्यादिव तनमासां तदेयं विन्ने

कश्चिज्ज्ञानावज्ञानेति याजकाः पतितं यथा उग्रप्रतिग्रहीतारं कामयानमिव स्त्रियः ४५ कश्चिद्दृष्टश्च अग्रमतिमान् धृतिमांश्च विः
कुलीनश्चानुरक्तश्च रक्षः सेनापतिस्तव ४६ कश्चिद्वलस्पते मुरत्याः सर्वयुद्धविशारदाः दृष्टावदात्ता विक्रान्तास्त्वया सत्कृत्यमानिता
: ४७ कश्चिद्वलस्पभक्तं च वेतनं च यथोचितं संप्राप्तकाले दातव्यं ददामि न विकर्मसि ४८ कालातिक्रमणां देते भक्तं वेतनयोर्भृता
भर्तुः कुर्वन्तियभृत्याः सो नर्थः सुमहान् स्मृतः ४९ कश्चिर्सेवै नुरक्तास्त्वो कुलपुत्राः प्रधानतः कश्चित्पारांस्तवार्थेषु संप्रज्जेति सदा
युधि ५० कश्चिन्नैको वद्मन् सर्वान् सर्वशः संपरपिकान् अनुशस्तियथा कामं कामात्माशासनातिगः ५१ कश्चिन्मुरुषकारेणापु
रुषः कर्मशोभयन् लभते मानमधिकं भूयो वा भक्तं वेतनं ५२ कश्चिद्विद्याविनीताश्च नरान् ज्ञानविशारदान् यथा हेतुगताश्चैव
दानेनाभ्युपपद्यसे ५३ कश्चिद्वारान्मनुष्याणां तवार्थेषु समीयुषां व्यसनं चाभ्युपेतानां विभर्षिभरतर्षभ ५४ कश्चिर्भयादुपगतं
क्षीराचारिषुमागतं युद्धे वा विजिते पार्थ पुत्रवत्परिरक्षसि ५५ ॥

विकर्मणां कालातिक्रमः ४८ दौर्गत्यात् दारिद्र्येणा ४९ प्रधानतः मंत्रिणामारभ्य मंत्रिप्रभृतय इत्यर्थः ५० संपरपिकान् संग्रामहितावप्युपानृगजयत्तुरा
रोहान्पदातीश्च अर्थान्प्रयोजनानि नानुशस्तियथा कामं कामात्माशासनातिगः ५१ कश्चिन्मुरुषोति कृतज्ञो भवेति भावः ५२ कश्चि
द्विद्येति बुद्धिदान्मानयसेति भावः कश्चिद्वारानिति जीवतां मृगणां विश्वासाद्यै व्यसनं चेति परलोकाद्यै ५४ तदेवाह युद्धेति ५५ ॥ ॥ ॥

सर्वस्वार्थप्रज्ञानुकूल्यमपि जयेतुः ५६ एवं विजयहेतुं प्रकृतिसंपदमुक्त्वा विजयकालमाह कश्चिद्व्यसनिनमिति व्यसनेः स्त्रीघृतं मृगयामघं नृसंगीतं हृद्यारनं वाद्यं।
निर्दिष्टवात्सल्यो व्यसनानिरागं देशसुखं युकं त्रिविधं बलं मंत्रकोशमवलानि प्रभुमंत्रोत्साहसंकीर्त्तौ ५७ पार्थिवमूलं पार्थिवग्राहकं आदिर्यस्या तत्तद्दशविधं संतुलं
तच्चोक्तं कामंदकीये अमात्यगणदुरागिको रोदः अपेक्षमः सताः प्रकृतयस्तन्नेवि विजिगीषोरुदाहृताः संपन्नस्तप्रकृतिभिर्महोत्साहः कृतश्रमः जेतुमेव राशी लक्ष्यवि
जिगीषुगिति स्मृतः अरिभिर्मित्रैर्मित्रैर्मित्रमित्रमतः परं अयारिमित्रमित्रं विजिगीषोः पुरस्कृताः पार्थिवग्राहस्ततः पश्चादाक्रंदस्तदनंतरं आसारावनयेष्वेव विजिगीषो
स्तपहृतः अरे अविजिगीषोश्च मध्यमो भूयते नरः अनुग्रहे सहनयोर्मस्तयोर्नियते प्रभुः संरुदाहिरिति धामुदासीनो बलाधिकः अनुग्रहे सहनानां व्यस्तानां च वेषे प्रभुरि
ति विजिगीषुशत्रुयोर्मित्रे तन्मित्रे चेति त्रीणि द्वंद्वानि क्रमेण धरेतः विजिगीषोः पृष्टतः पार्थिवग्राहकः पार्थिवग्राहः पृष्टरक्षकः आक्रंदः आत्साहकः एतयोर्नुग्राह

कश्चित्समवसर्वस्वः पृथिव्याः पृथिवीपते समश्चानभिंशंकश्च यथा माता यथा पिता ५६ कश्चिद्व्यसनिनं शत्रुं निशम्य भरतर्षभ
अभियासि जवेनैव समीक्ष्य त्रिविधं बलं ५७ यात्रामारभसे दिष्ट्या प्राप्तकालमरिंदम पार्थिवमूलं च विज्ञाय व्यवसायं पराजयं
५८ बलस्य च मद्गाराजदत्त्वावेतनमग्रतः कश्चिच्च बलमुख्येभ्यः पराग्रे परंतप उपछन्ना निरत्नानि प्रयच्छसि यथा हतः ५९

कौशासीरोत्तरमृगणौ पार्थिवग्राहसारआक्रंदसारश्चेति दशपुरुषाः विजिगीषुशत्रोः पार्थिवमध्यमः सर्वेषां पार्थिवे उदासीनः इति मंडलं पार्थिवमूलमित्युच्यते व्यवसायं
कृतनिश्चयं कृतं च अलब्धवेतनो लुब्धो मानी चाप्यवमानितः कुट्टश्च कोपितो कस्मात्तथा भीतश्च भीषितः यथाभिलषितैः कामैर्भिद्योदेतांश्चतुर्विधान् परकीया
न्वकीयांस्तु रक्षेद्दिनयकामुक इति नीतिशास्त्रोक्तं पराजयं पराजयमूलानां व्यसनानां परपक्षे सदा च स्वपक्षे चाभावे विज्ञाय दिष्ट्या विशेषेणैव ज्ञादि द्वाशज्ञात्वा तत्र
देवं व्यसनं पंचविधं मानुषं च पंचविधं यथोक्तं कामंदकीये दुताशनो जलं व्याधिदुर्भिक्षं मरकलया इति पंचविधं देवं व्यसनं मानुषं परं अयुक्तेभ्यश्चोरेभ्यः परेभ्यो रा
जवल्लभात् पृथिवीपतिलोभे च प्रज्ञानां पंचधा भयमिति ५८ उपछन्ना निरत्नानि परैरलक्ष्यातिरत्नानि उत्कृष्टवस्तुनि भेदा ये तथैः ५९ ॥ ॥ ॥

स्वनुहिताः शोभनेनपुरुषेणसम्पगनुहिताः विधिवदुगाः येसामादयः विधिवत्स्वनुहिताः संतोशुगाः हितायभवन्तिअस्याविपरीताय यथोक्तमभियुक्तेःचतुर्यो
 पायसाधेनुरियोसालमपक्रियेति यदासामादयोः वयमनुष्ठेयाः यतोराज्ञागुणाः संधिविग्रहयानासनद्वेक्षोभावसंश्रयाः विधिवदग्निहोत्रादिविधिवदवस्थाद्विधाः
 तत्कारोस्वरूपभेगादिनाज्ञानेनप्रजापीडनेनराज्ञादोषोत्पत्तिः ६१ मूलंस्वराज्यप्रत्यभिः प्रेरितंस्वतन्त्रंयत्नमभिभाष्यकृत्वा अष्टांगसंयुक्ता रथानागा
 हयायोधाः पत्रयः कर्मकारकाः चारुदेशिकमुखाश्चक्षुर्निष्ठागिकामताः चतुर्विधवला मौलमेवभूतादविकेवलैर्युक्ताः वलमुख्यैः सेनापतिभिः प्रतिवर्धिनीया

कश्चिदात्मानमेवाग्रिविजितंविजितेन्द्रियः परानृत्तिगीर्षसेषार्थप्रमत्तानर्जितेन्द्रियान् ६० कश्चित्त्रेयास्पतः शत्रुसर्वयंतित्व
 नुहिताः सामदानेचभेदश्चदंश्चविधिवदुगाः ६१ कश्चिन्मूलदंष्टकृत्वापरान्यासिविशोषते तांश्रविक्रमसेजेतुंजित्वाचपरिरक्ष
 सि ६२ कश्चिदष्टांगसंयुक्ताचतुर्विधवलाचमः वलमुख्यैः सुनीतातेन्द्रियनांप्रतिवर्धिनी ६३ कश्चित्त्रेयास्पतः शत्रुसर्वयंतित्व
 परंतप अविहायमहाराजनिहंसिसमरेरिहन् ६४ कश्चित्स्वपरराष्ट्रेषुवहवोधिकतास्तव अर्थान्समधितिष्ठतिरक्षन्तिच
 परस्परं ६५ ॥ ॥

प्रातिकूल्येनछेदिनी ६६ लवः सम्प्रेक्ष्यकालः मुखैः सम्पानांगोपनकालः दुर्मिक्षमिति यावत् लज्जच्छेदनेमुखस्तेष्वेवाभ्यांअधिकारोद्यत्किंनौपरराष्ट्रेक्षेत्रे
 युसंस्पृशुसुखलब्धौनेर्दुर्मिक्षेचराजकुललज्जभक्तोपनीविभिर्निरन्तराक्रांताः शत्रवः सुखेनयाश्मर्थः ६७ स्वपरराष्ट्रेषुस्वेतिदृष्टांतार्थस्वराष्ट्रेइवपरराष्ट्रेप्रवि
 हावहवः अधिकृताः स्थानेस्थानेस्थिताः स्थानपत्यादयोः रथानूपयोजनानिप्रजावशीकराणकरग्रहणादीनिरक्षन्तिचपरस्परंसंस्पृशुकीयमागतेसेनापसा
 दिक्अभिभूयराष्ट्रेस्वीयांश्रक्षन्तीत्यर्थः ६५

स०
१७

अभ्यवहार्यारिभक्ष्यारि गात्रसंस्पर्शनानिवस्त्रारि संयर्षणानीति पादे चंदनागरुकुंकुमकस्तुरिकारीति घ्राणारि उन्नमधपादीति अनुमताः विश्वस्ताः तवतल
दर्थरक्षंतेननुदेशात्तरेत्यनितानि सयमेवस्वीकुर्वतीत्यर्थः ६४ कोषोधनगृहकोषधामस्थाने ६७ आप्तरेभ्यः वास्तेभ्यः सेनापसादिभ्यः तानुभयान्तेभ्यः पु
त्रावादिभ्यः तानपिमिथः पुत्रममात्सादमात्स्यपुत्रादृश्यसि ६८ कश्चिन्नेति पानादिभ्यसननेत्यंतवर्षाह्नेधमोनराकात्तेभ्यः नप्रतिजानन्तिनावेदयंति आवेद

कश्चिदभ्यवहार्यारिगात्रसंस्पर्षणानि च घ्राणारिचमदागरक्षंस्वनुमतास्तव ६६ कश्चित्कोषग्रकोषं चवाहनं हारमायुधं आयुध
कृतकल्पागोस्तवभक्तैरनुष्ठितः ६७ कश्चिदाभ्यंतरेभ्यश्चाद्येभ्यश्चविशंपते रक्षसात्मानमेवाग्रेतांस्तेभ्योमिथश्चतान् ६८
कश्चिन्नपानेयुतेवाक्कीडासुप्रमदासुच प्रतिजानन्तिपूर्वाह्नेत्यंतवर्षाह्नेधमोनराकात्तेभ्यः नप्रतिजानन्तिनावेदयंति आवेद
भोगैस्त्रिभिर्वापि व्ययः संशोधतेतव ७० कश्चिज्जातीनगुहृन्नुहृद्वा नवराजः शिल्पिनः श्रितान् अभीक्ष्णमनुगृह्णासिध
नक्षानेन दुर्गतान् ७१ कश्चिच्चायमयेयुक्ताः सर्वे गणकलेखकाः अनुतिष्ठन्तिपूर्वाह्नेनिसमायंत्ययंतव ७२ कश्चिद
येषुसंप्रौढान्हितकामाननुप्रियान् नापकर्षसिकर्मभ्यः पूर्वमप्राप्यकिल्बिषं ७३ ॥ ॥ ॥

नेहितदानीमागताः शिष्टाः पुरोहितादयः पानादिद्वयसनासंक्रंतां तात्तास्तेयुरिति भावः ६६ सुभिक्षसाम्पुर्णैरेषु आयस्यपादेन पादाभ्यां त्रिभिः पौर्वाच्य
यः संशुद्धते पूर्यते सर्वथापिकोषरुद्धिः कार्येति भावः ७० दुर्गतान्दरिद्रान् ७१ अनुतिष्ठन्तिनिवेदयंति ७२ अनुप्रौढान्हितकामस्त्वज्ञानानंतरंप्रियान्
कर्मभ्योपकर्षः अधिकारश्रुतिः सत्त्वपूर्वकिल्बिषंअप्राप्यदोषमदृष्ट्यानकर्त्तव्येति ७३ ७३ ७३

राम ०
१७

७४ अप्राप्तप्रमवहारः अप्रीडाः ७५ ७६ देवमातृकादीनिष्पाद्यसम्पाः ७७ अनेकं च शतं प्रतिशतं एकं द्वेति संवधः। एकैकः प्रतिमा संवदनीय इत्यर्थः पारिकं
च शतं द्वेति पादे तु वर्षस्य शतचतुर्थो योग इति तथा च किंचिदधिकं द्वात्रिंशद्विः। अधिसंवेधकैर्हृदिरन्यत्र निर्वधकैरिति विभागः यत्तु द्विकं विकं चतुष्कं च पंचकं च सप्तमं च
ते मासस्य हृदिरहोपादिति त्रिकादिपक्षस्तु अधर्मिणो कथ्यमाना नुसारेणोति ते ये ७८ वार्ताकृषिर्वाणिज्यं वा श्रुपात्सु कुसीदं चेति चतुर्विधा ७९
कच्चित्त्वरिति। प्रतिग्रामं पंचमं चेति सनुष्ठिताः शोभनमनुष्ठितमनुष्ठानं येषां ते तथातिचप्रशास्ता समाहृता संविधाता लेखकः साक्षी चेति समाहृता प्रजाभ्यो द्रव्यमुद्रैः

कच्चिद्विदित्वा पुरुषानुत्तमाधममध्यमान् त्वं कर्मस्वनुरूपेण नियोजयसि भारत ७४ कच्चिन्नलुब्धश्चैरावौरीरोगावविशं पते अवा
स्यमवहारवानवकर्मस्वनुष्ठिताः ७५ कच्चिन्नचौरैर्लुब्धैर्वाकुमौरैः स्त्रीबलेन वा तया वा पीड्यते गच्छं कच्चिदुष्टाः कृषीवत्ताः ७६
कच्चिद्वाष्ट्रतडागानि पूर्णानि च दहेति च भागणो विनिविष्टानि नरुषि देवमातृका ७७ कच्चिन्नवीजं भक्तं च कर्षकं स्यावसीदति पारि
कं च शतं द्वेति पादस्य मासनुष्ठितं ७८ कच्चिन्ननुष्ठिता तात वार्ता ते साधुभिर्जनैः वार्तायां संश्रितं तात लोकोपसुखमेधते ७९ का
चिष्टराः कृतप्रजाः पंचपंचस्वनुष्ठिताः क्षेमं कुर्वन्ति संहत्परा जनजनपदे तव ८० कच्चिन्नगरगुप्स्ये ग्रामानगरवत्कृताः ग्रामावच्चक्री
तायोषाः संच सर्वे स्वदृष्टेः ८१

कीरुत्यरक्षेय्ययिता संविधाता प्रजा समाहृता रेकवाक्यता धरकः संहत्परी भूय ८२ नगरवीर्येण नवद्वभिः शूरैरधिहिता ग्रामाः वदन्ते रैनगराणि वदन्ते मैर्जन
पेश्वरस्थानं पुरसंज्ञं ग्रामाः शूद्रजनवद्वत्ताः आपणादिपुत्रं नगरं प्रांताः सीमास्थाः आरुविकानां ग्रामाः ते च सर्वे स्वदृष्टेः प्रांतग्रामनगरपुरेणां त्वय्यवकृता
कृतस्मधनस्वचार्यरातिवेदनं येषां ते तथा भूताः प्रांताधियो ग्रामाधिपतौ सोपि नगराधिपतौ सोपि देशाधिपतौ सोपि साक्षाद्भिर्जनैर्विदयतीत्यर्थः ८१

विषमालिसुदुर्गाणि निघ्नन्तीयेचरन्तितानूलेनसहितः पुराधक्षोनुर्देविस्यथः समेषुविषमेषूपीतिपाहोविषमेषुर्दिति कालेषु अतिदृष्ट्यादयर्दतयः २२ आसावच
ने आसापुरश्चगुत्तेनभाषसे २३ आत्तपिकंअकल्पागं २४ शर्मिचतुर्थतस्मादेवदोप्रथमौहितीयतृतीयाविस्तथः २५ २७ यमवत्सहिदेयेषुकूरः

कच्चिद्वेलेनानुगताः समेषुविषमेषुच पुराणिचैराणि निघ्नन्तश्चरन्तिविषयेतव २२ कच्चित्त्रियः सांख्यमिकच्चित्ताश्चसुरक्षिता
ः कच्चिन्नप्रधास्यासांकच्चिदुत्तेनभाषसे २३ कच्चिरात्तपिकंअकल्पातदर्थमनुचिंत्सच प्रियाराधनुभवनशेषेनत्वमंतः पुरेनप
२४ कच्चिदोप्रथमौयोमोरात्रेः सुखाविशंपते संचितयसिधर्मार्थीयामउत्थापयश्चिमे २५ कच्चिदर्शयेसेनिसंमनुष्यान्
मलेकृतः उत्थायकालेकालैः सहपांउवमंत्रिभिः २६ कच्चिदक्तावरधराः स्वहस्ताः स्वलेकताः उपासतेत्यामभितोर
क्षरार्थमरिंदम २७ कच्चिदंष्ट्रपुयमवत्सरेषुचविशंपते परीक्ष्यवर्तसेसम्पगप्रियेषुप्रियेषुच २८ कच्चिच्छारीरमावा
धमौषधैर्नियमेनवा मानसंहरसेवाभिः सदापार्थापकथंति २९ कच्चिद्वैद्याश्चिकित्सायामशंगायांविशारदाः सुह
दश्चानुरक्ताश्चशरीरेनेहिताः सदा ३०

पृथ्वीविनयवान्नदत् २४ आवाधंडः खनियमेनयथाशनादिना मानसमावाधंअशंगायांचिकित्साया निदानंरुर्वलिंगानि नृपारापुपशमस्तथासंप्राप्तिरे
ध्वोरोमीपरिचारकएवेति अष्टावेगानि अथवारोगोरोगेहेतुः आरोग्यमारोग्यहेतुः तेषालक्षणानिच ३० ॥ ॥ ॥

अर्थिनः याचकाः प्रत्यर्थिनः परंपरागतद्विप्रतिबंधात्क्षुब्धचित्ताः प्रेत्यन्तदर्थिनः शत्रुवादानाद्वद्वेनपश्येदेतिउच्यते २१ २३ कश्चिन्नेति योर्विलेनपूर्वपरिपी
 रितः स्वनहतः सखकालांतरेमंत्रेणाउभाभ्यामंत्रवलाभ्याकश्चिद्वलवान्नेतियोजना कश्चित्तेरतिपादेतेतवचलेसेन्येयोरिः पूर्वपीडितइसादिपूर्ववत् २४ प्रधानतः प्रा
 धान्येनृताः दानमानाभ्यावशीकृताः आहताश्चिवापाः २५ विद्यासुसाधनावाह्यगानांगुणानांगुणदृष्ट्याः चाष्टजप्रवर्तते ॥ २६ २७ तथाकतुंरैवैराच

कश्चिन्नेलोमानोहाद्वमानाद्वपिविशंपते अर्थिप्रसार्थिनः प्राप्तान्पश्यसिकथंचन २ कश्चिन्नेलोमानोहाद्वविश्रमात्परायेन
 नवा अश्रितानोमनुष्याणांश्चित्तं सरुगन्तिवे २२ कश्चित्मैगनसहितयिचतेराष्टवासिनः तयासहविरुध्यतेपरैः क्रीताः कथंचन
 २३ कश्चित्तेदुर्बलः शत्रुर्वलेनपरिपीडितः मंत्रेणागलवान्कश्चिदुभाभ्यांचकथंचन २४ कश्चित्सेवैवुरक्तास्त्वाभूमिपालाः प्रधानतः
 कश्चित्प्राणांस्त्वदर्थेषुसंतुजंनित्वयादृताः २५ कश्चित्सेवैविद्यासुगुणतोवाप्रवर्तते ब्राह्मणानांचसाधूनांतवनेः अयसीशुभा रक्षि
 णा त्वंदरास्पृशंतिस्वर्गोपवर्गयोः २६ कश्चिद्वैमंत्रयीमूलेपूर्वैराचरितैर्जनैः यतमानस्तथाकर्तुंस्मिन्कर्मणिप्रवर्तते २७ क
 श्चित्रवर्गहेः न्तनिस्वाहमंतिवैद्विजाः गुणावतिगुणोपेतास्तवाभ्यंसरक्षिणं २८ कश्चिक्कृतेकश्चित्तोवाजयेयांश्चसर्वशः पुंश
 रीकांश्चकात्सेनयतुसेकतुमात्मवान् २९ कश्चिज्जातीनगुरुनृद्वान्देवतास्तापसानपि हैमांश्चवक्षान्कल्याणान्ब्राह्मणांश्चा
 नमस्पति १०० कश्चिच्छौकोनमनुवात्तयाप्रोसाधतेनघ अर्पिमंगलहस्तश्रजनः पार्श्वेनुतिष्ठति १०१

रितवक्तुं तस्मिन्त्रयीमूले तवाभ्यक्षत् त्समक्षंसरक्षिणंसरक्षिणालाभययास्योन्नथाः अंति २८ २९ चैत्मानस्थिरिलवतोग्रामस्त्वकान्क्षान् १०० शोकः
 नीचानांमनुः श्रेष्ठानां मंगलहंस्तोमंगलप्रदोमंत्रादिवित्पुरोहितादिः अनुतिष्ठतिस्वस्वयनं करोति १०१ १०१

स०
१६

यास्यारानीवृत्तिरस्तिमेवसावेदिकीकचिदस्तीत्यर्थः १०२ १०३ कचिदार्थ्यदतिआर्ष्यविशुद्धात्मावसन्नपिकसिंस्त्रिनिधैकर्मणिनिमित्तेश्वरितो धनधान्यादिनारि
क्तः कृतो रजसिः कृतदेशस्तमुद्यतिमलिनान्नानादयादिशास्त्रप्रमाणपातमुचिपिसनश्चदृशास्त्रकुशलेरनुपासितपंडितैर्धूर्त्तैर्महर्षिः कचिन्नवधनेहम्यतेः धिकध
नलोभात् अदृष्टदतिमविसर्गपाठेनुशास्त्रकुशलेरमात्यैरज्ञानरत्यर्थः १०४ दुष्टः स्वभावतः तत्कारिदुष्टकर्मकारी तज्ज्ञैः चौरान्वेषिभिः क्रौडुपौलेः दृष्टः सकारणाः

कचिदेवाचनेवृद्धिर्हृत्तिरेवाचनेनय आपुष्पाचयशस्याचधर्मकामार्थदर्शनी १०२ एतयावत्तमानस्पवुधाराखूनमीदति निमित्तसचमहीराजा
सोत्पन्नसुखमेधने १०३ कचिदार्थ्यविशुद्धात्माक्षरितश्चौरकर्मणि अदृष्टशास्त्रकुशलेरनलोभ दध्यतेमुचिः १०४ दुष्टो गहीतस्तत्कारी
तदेतैर्दृष्टः सकारणाः कचिन्नमुच्यतेतेनोद्वयलोभान्नरर्षम १०५ उत्पन्नाल्लचिदात्म्यस्परिदृश्यवभारत अथान्निमित्त्यापयंतिनवा।
मात्माहताजनेः १०६ नास्तिक्वमनृतंकोधंप्रमाददीर्घसूत्रता अदर्शनंज्ञानवतामालस्यसिचित्रता एकचित्तनमर्थानामनर्थै
श्चचित्तनं १०७ निश्चितानामनारंभेमंत्रस्यापरिरक्षणं अमंगलप्रयोगंचसंगमंविषयेषुच १०८ कचिन्ववर्जयस्तेतानराजन्
दोषाश्चतुर्दश प्रायशोयैर्विनश्यंति कृतमूलापिपार्थिवाः १०९ कचिन्नेसफलावेदाः कचिन्नेसफलंधने कचिन्नेसफलादाराः क
चिन्नेसफलंश्रुते ११०

चेरितंद्रव्यसहितोविधत्तश्चेतिनियोजना १०५ उत्पन्नानि चोर्ष्ये आत्म्यस्परिदृश्यवाः र्थान् उत्पन्नानदीनकारिणोशन्यायेनसत्यकालेनैववद्गुरांरुद्धिंप्राप्तान्नवअ
मात्माः मिथ्याचरन्तानंचोर्ष्यदिनाः म्यायेनार्जितानितिकचिन्नपश्यंतिजनेः पिशुनेः ह्नाहंतविवेकाः पा गानेधनेहेताः वशीकृताः लुब्धोहिलिपुः परत्रासेतमपि
दोषमारोप्यतद्विज्ञेहि यतीतिप्रसिद्धे १०६ नास्तिक्वमित्यादिसाईश्लोकत्रयेमास्मात् १०८ ११० ११० ११० ११०

राम०
१६

११३ कश्चिदभ्यागता इति अवहोयेतेदाप्येते सुकं राजासंकरं १०४ पापानि विविक्तयद्वाणि उपधाभिः छलेः ११५ ११६ कश्चित् त्रेषु कृष्णस्योद्युपुष्पफलेषु आर्द्रशुक्लधाने
 युतयोगोद्युजानेषु पुष्पफलेषु दुग्धघनरूपेषु समंजेषु समधुसर्पिणी अन्नं वैमधरति अन्नं धान्यादिकमन्नघृतं च यत्नोक्तं त्रहोत्रमिति सुच्यते १० इत्यंशिलिपिना

युधिष्ठिर उवाच कथं वै सफलं वेदाः कथं वै सफलं धनं कथं वै सफला दाराः कथं वै सफलं श्रुतं ११ नारद उवाच अग्निहोत्र
 फलावेदादन्नमुक्तफलं धनं रतिपुत्रफला दाराः श्रीलक्ष्मणफलं श्रुतं १२ वैशंपायन उवाच एतदाख्यायसमुनिर्नारदो वै महात
 पाः प्रपन्नानंतरमिदं धर्मोत्तमानं युधिष्ठिर १३ नारद उवाच कश्चिदभ्यागता दूरादग्निजोत्पन्ना कारणात् यथाक्रमवहायेते सुक्लेषु
 लोपनीविभिः १४ कश्चित् त्रेषु कृष्णाराजसुरेणैव च मानिताः उपानंयति परंपानि उपधाभिर्वचिताः १५ कश्चित् त्रेषु गोपि
 वृद्धानां धर्मार्थं सहितागिरः नियमार्थं विदंता तपया धर्मार्थं दर्शिनः १६ कश्चित् त्रेषु पितृत्रेषु गोपुष्पफलेषु च धर्मार्थं च द्वि
 जातिभ्यो दीयते स धोसर्पिणी १७ इत्योपकरणं किंचित्सर्वदा सर्वशिलिपिना चातुर्मास्यावरं सम्पद्भि यतं संप्रयच्छसि १८
 कश्चित् कृतं विजानीषे कर्तारं च प्रशंससि सत्तामद्ये महा राजसत्करोषि च यजयन् १९ ॥ ॥ ॥

वेतनं उपकरणं स्वकार्यसाधनमाप्तयो यथाचित्रोत्पादने रजंकद्रादि चातुर्मास्यावरं मासचतुष्टययोऽप्यनधिकं १८ १९ ॥

सूत्रसंक्षेपवाक्यवस्थावाहस्तदीनालक्षणपरिष्ठाचिकित्सौषधोदीपनमाहनादिप्रकारप्रतियादकग्रंथान्निर्द्धानमात्रसंक्षेपयुक्तान्ग्रहसित्तदाचार्येभ्यः २० यंत्राणि आ
नेयोषधवलेनसीसकोस्पृष्टोलेप्रक्षेपकरिालोहमयानिभाषायां नालशब्दाभिधेयानितेषां सूत्रं सूचकं शास्त्रं नागरं नगरं हते २१ अस्त्राणि मंत्रप्रयुक्तानि शस्त्राणि च

कच्चित्सूत्राणि सर्वाणि गृह्णासि भर्तृर्षभ हस्तिस्त्राश्वसूत्राणि गृह्णासि सूत्राणि वा विभो २० कच्चिदम्पस्य ते सम्पजरे हेतुभर्तृर्षभ धनुर्वे
दस्य सूत्रं वै यंत्रसूत्रं च नागरं २१ कच्चिदस्त्राणि सर्वाणि गृह्णासि तत्र हस्तिश्च श्वश्च विषयोगास्तथा सर्वविदिता शत्रुनाशनाः २२ कच्चिदग्निम
याञ्चैव सर्पव्यालभयाश्च रोगरक्षोभयाञ्चैव गण्डैस्वपरिरक्षसि २३ कच्चिदंधोश्च मूकाश्च पण्डित्ये गानवाधवाप्येते वपासि धर्मज्ञ
तथा प्रव्रजितानपि २४ षट्तरया महाराज कच्चिन्नेष्टतः कृताः निद्रालसंभयं क्रोधां मार्दवं दीर्घसूत्रता २५ वैशेषाप न उवा
च ततः कुतूष्णा मयभो महात्मा प्रलागिरो ब्राह्मणसत्तमस्य प्रणम्य पादावतिवाद्यतुष्टो गजाव्रवीन् नारददेव रूपं २६ युधिष्ठि
र उवाच एवं करिष्यामि यथा लयैः प्रज्ञाहि मे भूय एवाभिदृष्ट्वा उक्ता तथैव चकार राजालिभे महीमा गरे मे खलान् २७
नारद उवाच सर्वे यो व्रते ते गजाचातुर्वर्ग्यस्मरंश्च स विद्वत्सहस्रसुखी शक्रस्येति सत्त्वोक्तं २७ इत्यध्यायः ॥ ॥

ह्यंदेऽत्राभिचारिकविद्या २२ व्यालः सर्पः व्याघ्रो देरप्येतदुपलक्षणं २३ प्रव्रजितान् जातिविहिष्णुतान् अन्नमात्राधि नो दीनान् २४ २७ उपसंहरति
सर्वे यो व्रते नरति २० इति नैलकंठीये भारत भावदीपे सभाषणिकच्चिदध्यायविवरणं समाप्तं ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

संज्ञायाभ्यनुज्ञातश्च १६ दिव्यसभालाभार्विजोयुधिष्ठिर उवाच भवानिति संचरेत् समो गम्यतीति सत्त्वोर्गसंयुतात्रोपलक्षणापरत्वात्तत्त्वरूपितं कर्ममतिहा
रेवातद् त्वेलोकेषु संचरसिलोकाश्चार्हादीकाशनिष्ठेष्वपि संचरतीति वार्थः तेन सर्वज्ञत्वञ्च पूर्वमनुष्पस्यैः प्राकृतिर्मितान् देवलोकानि स्यैः क्वचिदिति देवलो

इति महाभारते सभापर्वणि युधिष्ठिर नारदप्रश्नानाम वैशंपायन उवाच संज्ञायाभ्यनुज्ञातो वल्यैर्वचनासरं प्रत्युवाचानुपूर्व्येण
धर्मराजो युधिष्ठिरः १ भगवन्मोक्षमार्गं हेतुं यथावद्वर्तमानं यथाशक्तियथा न्यायं क्रियते तं विधिं मया २ राजभिर् यद्यथा कार्यं
पुणर्वैतन्न संशयः यथा न्यायोपनीता ये कर्तुं हेतुमदर्थवत् ३ वयं तु समर्थे ते प्रायातुमिच्छामहे प्रभो न तु शक्यं तया गंतुं यथा ते
नियतात्मभिः ४ वैशंपायन उवाच एवमुक्त्वा स धर्मात्मा वाक्यं तदभिष्टुज्य च मुहूर्त्नां प्राप्ता काले च दृष्ट्वा लोकचरं सुनि ५ ना
रदं सुस्थमासीनमुपासीनो युधिष्ठिरः अष्टछत्तां उवस्तत्र राजमध्यमहाधुतिं ६ युधिष्ठिर उवाच भवान्संचरते लोकान्ता
दानानां विधानं बहून् ब्रह्मणानिर्मितान् पूर्वप्रेक्षमाणान् नो जवः ७ ईदृशी भविता कचिद्वद्वत्पूर्वो सभा क्वचित् इतो वा अग्रे
सौत्रं ह्यंस्तन्ममाचक्ष्वष्टुतः ८ वैशंपायन उवाच तच्छ्रुत्वा नारदस्तस्य धर्मराजस्य भाषितं योऽवंप्रत्युवाचिदं समयं न करया
गिर ९ नारद उवाच मानुषेषु न मे तात दृष्टपूर्वान् चक्रता सभामणिमयीं राजन्यथेयं तव भारत १० ॥

कायेक्षया मनुष्यलोके क्वचित्काले वा भविता भवित्री अनागतदर्शित्वात्तवत् दृष्टिविहितमेवेत्यर्थः ८ समयं युधिष्ठिरेपि गर्वोस्तदेवतामहाभाषाज्ञानं
चेति विस्मयं प्राप्नुवन् ९ मानुषेषु न दृष्टान् क्रतेति अग्रेथिन दृश्यते न आप्ते पूर्वकल्पसमानं तदुत्तरस्यापीत्यर्थः १० ॥ ॥ ॥

४०

२१

केलोसेतिकेवेरस्यस्यः ११ गतकृमांअविद्यादित्तैर्योर्वर्जिता तेनपूर्वामृतत्संज्ञायते दिव्यदिव्येति दिव्यादिविभवाः रंभोर्विषयादयः अदिव्यास्तदस्यमानुषाः पि
त्रादयः सयदिपितृलोककामोभवीतिसंकल्पोदयोवास्यपितरः समुत्तिष्ठेति तेनसपितृलोकेनसंपन्नोमहीयतइतिब्रह्मलोकेतत्तत्तस्यापिअवगात् अभिप्रेयतेसंकल्प

समांनुपितराजस्यवतुरास्यचधीमतः कथापिष्यतेथंद्रस्यैकैतासनिलयस्यच ११ ब्रह्मणाअसमादिव्याकथपिष्येगत्तत्तम्
दिव्यादिवैरभिप्रायेरुपेताविश्वनृपिणी १२ दैवैः पितृगणैः साध्वैर्यजुभिर्नियतात्मभिः जुष्टांमुनिगणैः शोते वैदयेजैः स
दक्षिणैः यदिनेअवगोबुद्धिर्वर्ततेभरतधेम १३ नारदेनैवमुक्तस्तत्तमराजोयुधिष्ठिरः प्राजलिर्भातभिः सादृतैश्चसर्वै
द्विजोत्रैः १४ नारदप्रसुवाचेदधर्मराजोमहामनाः सभाः कथयताः सर्वाः श्रोतुमिष्टामहेवयं १५ किंद्रव्यास्ताः स
मात्रत्यनकिंविस्तारः किमायताः पितामहचकेतसांसभायापयुपासते १६ वासवेदेवराजचेयमैवैवस्तचेके वरुणा
चकुवेरंचसभायापयुपासते १७ एतत्सर्वेपथ्याम्यायंत्रयैर्षवदतस्तव श्रोतुमिष्टामसहिताः परंकोतहलंहिनः १८
एवमुक्तापांरवेननारदः प्रसभाषत क्रमेणराजर्षिदिव्यास्ताः श्रुयंतामिह नः सभाः १९ सभापर्वणि नारदउवाच
शक्रस्पनुसमादिव्याभास्वरकर्मनिर्मिता स्वयंशक्रेणकोरव्यनिर्जितार्कसमप्रभा १ ॥ ॥

तदसभिप्रायाः विषयाः तैः विश्वनृपिणीभावकसंकल्पानुसारिनानारूपवर्ती मानसीमित्यर्थः १३ जुष्टांसेविता यदिअवगोबुद्धिर्वर्ततेतर्हि कथापिष्येति
पूर्वगामेवधः १९ अध्यायः शक्रस्पति कर्मभिर्विश्वकर्मरागयत्नैः निर्मिता शक्रराजिताचेतिसंबंधः २ २ २ २

राम०

२१

अद्यर्द्धमाह्वयतादीर्घा वैहायसीखेचरी २ निरातंकानिर्भया शिवाशंनतना शुभाकल्याणवहा ३ शम्भानामतः श्रियाशोभया ४ ५ मनुजोर्हमेधिन इति सा

विस्तीर्णो योजनशतं शतमध्यद्विमायता वैहायसी कामगमापंच योजनमुष्टिताः १ जराशोककर्मपातानिरातंकशिवशुभा वेश्मा
सनवतीरम्पादिव्यपादपशोभिता ३ तस्यादेवेश्वरः पार्थसभायां परमासने आसन्नश्चामहेन्द्राण्यश्रियालक्ष्म्या च भारत ४ वि
भद्रपुरनिर्देशं किरीटीलोहितागदः विरजो वरश्चित्रमाल्योद्गीर्णैर्विद्युतिभिः सह ५ तस्यामुपासते नित्यं महात्मानं शतकलुषैर्मरुतः
सर्वेशो राजन्सर्वेश्वरहमेधिनः ६ सिद्धो देवर्षयश्चैव साध्यदेवगणास्तथा मनुजैस्तश्च सहिता भास्वतो देममालिनः ७ एते सानुव
राः सर्वे स्त्रियूपाः सुलेकताः उपासते महात्मानं देवराजपरिदमं ८ तथो देवर्षयः सर्वे पार्थः शक्रमुपासते अमलाक्षतपात्रा
नो दीप्यमाना इवाग्नयः ९ तेजस्विनः सोमसुतो विशेषाकाविगतज्वाः पराशरः पर्वतश्च तथा सावर्णिगालंबौ १० शंखश्च लि
खितश्चैव तथो गौरिगामुनिः उर्वीसाः क्रोधनः श्वेनस्तथा दीर्घतमामुनिः ११ पवित्रपाणिः सावर्णिगो जवल्क्यो यभानुकिः ३
हालकः श्वेतकेतुस्तोद्योभांजयनिस्तथा १२ हविष्मांश्च गौरिश्च हरिश्चन्द्रश्च पार्थिवः रुद्रश्चोदरशंखिलः वैराग्यार्थः कृषीव
लः १३ वातस्त्वधोविशाखश्च विधाता काल एव च करालदंतस्त्वष्टा च विश्वकर्मा चतुर्वरुः १४ अपो निजापो निजाश्च
वायुभक्ष्याङ्गनाशिनः ईशानं सर्वलोकस्पृजिणं समुपासते १५

मानाधिकरणं सोमसुतः सोमाभिषवकर्तारः सोमयाजिन इति यावत् १०

१६ अर्थः अर्थ्यायामिमानिनोदेवताः २० ब्रह्मरोगात्प्रसूतोऽग्निरिति विष्कतः दक्षिणाग्निर्गार्हपत्याहवनीयाविनित्रयी निर्मथ्यावेद्युतः श्वरेः संवत्त्रौलौकिकस्तथा
जावरेविष्कतः क्रव्यात्क्षेमवानैवैवस्तथा दस्युमानवलदश्चैव शतः पुण्यविभावसुः ज्योतिष्मान्भरतोभद्रः सिद्धरुद्रसुमाक्रतुः सोमश्च पितृमोक्षेवपावकाः सप्त

सहदेवः सुनीयश्चाल्मीकिश्च महानयाः समीकः सप्तवाक्चैव प्रचेताः सप्तसंगरः १६ मेधातिथिर्वामदेवः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः मरुत्त
श्चमरीचिश्चस्थाः रात्रश्च महानयाः १७ काक्षीवानौतमस्तार्क्ष्यस्तथावैश्वानरोमुनिः मुनिः कालकरक्षोयश्चाव्योथिर्हरामयः १८
संवत्त्रौदेवहव्यश्चविष्कतेनश्चवीर्यवान् दिव्याश्चापस्तथोपमध्यः अहोमिधासरस्वती १९ अर्थोधर्मश्चकामश्चविद्यतेऽथैवपांश्च जलवाहा
स्तथामिधावायवस्तनयितवः २० प्राचीदिग्गजवाहाश्चपावकाः सप्तविंशतिः अग्नीषोमौतथेद्राग्नीमित्रश्चसविताः २१ भगोविश्वे
चसाध्याश्चगुरुः शुक्रस्तथैवच विश्वावसुश्चित्रसेनः सुमनास्तहारास्तथा २२ यज्ञाश्चदक्षिणाश्चैवग्रहास्तोमाश्चभारत यज्ञवाहाश्चये
मंत्राः सेवेतत्रसमासते २३ तथैवाप्सरसोराजनगंधर्वाश्चमनोरमाः नृत्यवादित्रगीतैश्चहोमैश्चविधिवैरपि २४ रमयन्तिस्मन्पतेदेव
राजंशतक्रतुं कृतिभिर्मंगलेऽथैवस्तवंतः कर्मभिस्तथा २५ विक्रमैस्त्वमहात्मानंवलद्वन्ननिष्टदन्त्रं ह्यराजर्षयश्चैव सर्वदेवर्षयस्त
था २६ विमानैर्विविधैर्दिद्यैर्दोष्यमानाद्वाग्रयः सन्विनोभूषिताः सर्वयानि चायन्तिचापरे २७ बृहस्पतिश्चशुक्रश्चनिस
मास्ताहित्रत्रैवे स्तेचान्येचबहवोमहात्मानोयतव्रताः २८ विमानैश्चंद्रसंकाशैस्सोमवस्त्रियदर्शनाः ब्राह्मणाः संहाराजनभृगुः सप्त
र्षयस्तथा २९ एषासभामयाराजनदरायुष्करमालिनी शतक्रतोर्महावाहोयाम्यामपिसभांश्चरा ३० इति सभापर्वणिर्दंडावर्गः
नंनाम ॥ ॥

विंशतिः २१ २२ संवत्त्रौदक्षिणादयः २३ २४ पुष्करमालिनीनामनः २५ अध्यायः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

१७ राम इति रामलक्ष्मणयोर्विशुशोषरूपेण स्वस्थान्मयोरपि प्रतिमा रूपेण उपासकानुग्रहार्थमत्रावस्थानं बोध्यं १८ धतराष्ट्रैकशतमिति पुराणेषु प्रयुक्ताधिका
रामेवकीर्तनेन तेषां च प्रतिकल्पं समाननामरूपकर्मत्वादेनैककल्पं धर्मसमावाप्तिर्नातेषां वक्तुं युक्तं सेनापत्यादिशब्दवधिकारवाचित्वाद् धतराष्ट्रदिशब्दानां १३

अर्द्धिषेणोदिलीपश्चमहात्माचापुशीनरः श्रौशीनरः पुंरीकः शर्मातिः शरभः शुचिः १४ अंगोरिष्टश्चवेन अद्रुष्यतः संजयो
जयः भोगासुरिः सुनीयश्चनिषधोयवहीनः १५ करंधमोवाहिकश्चसुधुम्नोवलवान्मधुः सेलामरुत्तश्चतथावलवान्मृथिवीप
तिः १६ कपोतरेमातराकः सहदेवाज्जुनोतथा व्यश्वः साश्वः कृशाश्वश्चशरविंदुश्चपार्थिवः १७ रामोदाशरथिश्चैवलक्ष्म
णोयप्रतर्दनः अलर्कः कर्क्षसेनश्चगयोगौराश्चस्वच १८ जामदग्न्यश्चरामश्चनाभासगरोत्तथा भरिष्कम्भोमहाश्वश्चपृथा
श्वोजनकस्तथा १९ राजावैरोपाचारिसेनः पुरुजिज्जतमेजयः ब्रह्मरत्नलिंगर्त्तश्चराजोपरिवरस्तथा २० इंद्रकेम्भोमीमजा
नुंगौराष्ट्रानघोलयः पद्मोयमुचुकुंरश्चभूरिष्कन्तः प्रसेनजित् २१ अरिहनेमिः सुधुम्नः पृथुलाश्वोदकस्तथा श
तंमत्स्यान्पतयः शतं नीपाः शतं हयाः २२ धतराष्ट्रैकशतमशीतिर्जनमेजयाः शतं च ब्रह्मरत्नानां वीरिरामाभीरितां
शतं २३ भीष्माराण्डेशतेयेतुभीमानांतुतथाशतं शतं च प्रतिविंध्यानां शतं नागाः शतं हयाः २४ पलाशानां शतं जेयं
तंकाशकुशादयः शतंतुश्वैवराजेंद्रपांडुश्चैवपितातव २५ उपमावः शतरथोदेवरजोजयद्रथः दृषदभश्चराजर्षिर्वुद्धि
मानसहमेविभिः २६ " "

राम०

२३

२४ अयमेवम्यायः पलाशादियज्ञियद्रव्याभिमानिदेवतामुज्जयत्याशयवानाहपलाशानामिति

२५

२६

२६

३० कालचक्रं चेति संवत्सरा धर्मिणानि सौ देवताः दुष्कृतकर्माणाः विद्याविद्वानकर्ममात्रनिष्ठाः ३१ ३२ ३३ असंवाधा असंकीर्णा ३४ ३५ संन्यासिनः निष्कामकर्मकर्तारः काम्यानां कर्मणां सागिनो वा धर्मेषामपि अपस्तं वनतश्च योऽर्थं फलार्थं निमित्तेषां योगधर्मस्य धर्मसंबन्धमर्थं च योऽर्थं अनुसंधत इति आनुषंगिकं

अथापरे महत्कारिणो योगाः शशविंदवः इक्ष्वाश्वमेधैवैवद्भूमिर्महर्षिरिदक्षिणोः २० स्तेराजर्भयः पुरापाः कीर्त्तिमंतो वदुश्शुताः तस्यां सभायां गेहे देववस्तुमुपासते २८ अगस्त्योऽथ मत्तंगश्च कालो मृत्युस्तथैव च यद्वानश्चैव सिद्धाश्च ये च योगशरीरिणः २९ अग्निश्चात्ताश्च पितरः फेनपाश्चोष्मपाश्च ये सुधावंतो वहिर्ह्यरो मूर्तिमंतस्तथापरे ३० कालचक्रं च साक्षाच्च भगवान् ह्यवाहनः न रादुष्कृतकर्माणां रक्षिणाय न मृत्युः ३१ कालस्मनयेने युक्ताय मम पुरुषाश्च ये तस्यां शिशुपालाशास्तथा केशकुशादयः ३२ उपासते धर्मं गेहे मूर्तिमंतो जनाधिप ३२ स्तेचान्पेचवद्भवः पितराजसभासदः नशक्याः परिसंख्यातुं नामभिः कर्मभिस्तथा ३३ असंवाधा हि सा पार्थ रम्या कामगमासमा दीर्घकालं तपस्तस्यानिर्मिता विश्वकर्मणा ३४ ज्वलन्ती भासमाना च ते जसास्ते न भारं जतामुग्रते पसायंति सुव्रताः सप्तवादिनः ३५ शांताः संन्यासिनः शुद्धाः पूताः पुरोपन कर्मणा सर्वभास्वरदेहा असेवच विरेजो वराः ३६ वित्रांगदाश्चित्रमाल्याः सर्वैर्ज्वलितकुंडलाः सुकृतैः कर्मभिः पुरोपपरिवर्हेभ्यः भूषिताः ३७ गंधर्वीश्च महात्मानः संघशस्त्रास्त्रांगराः वादित्रं नृत्तगीतं च हास्यं लास्यं च सर्वशः ३८ पुरापाश्च गंधाः शशश्च तस्या पार्थ समं ततः दिव्यानि चैव माल्यानि उपतिष्ठन्ति नित्यशः ३९

गिकफलभागित्वदर्शनात् निर्मितेरेषिणे अर्थाः दिव्यान्नापानादयः ३६ ३७ ३८ ३९ ३९ ३९

पुष्करैर्नृत्तिमन्दिस्तीर्थविशेषैः मालिनीशोभिनी ४१ अध्यायः १ दिव्यैरिति तन्मामित्युत्तरश्चाकादयः कल्प्यते अवतानेर्वितानवद्दृष्टस्वरूपाश्चरैः लताप्रतानैः सिताः

शतशतसहस्राणि धर्मिणां तन्मामित्युत्तरश्चाकादयः कल्प्यते अवतानेर्वितानवद्दृष्टस्वरूपाश्चरैः लताप्रतानैः सिताः ४० ईदृशी सा सभा राजनिषितराज्ञो महात्मनः वरु
णस्यापि वक्ष्यामि सभां पुष्करमालिनी ४१ सभापर्वणि यमसभा वर्णानं नारद उवाच मुनिर्धृष्टसभा दिव्यावरुणास्यीमनप्रभा प्रमारी
नपथायाम्पाशुभ्राकारेनोरणा १ अतः सलिलमास्याय विदिता विश्वकर्मणा दिव्यैरत्नमयैर्वक्षैः फलपुष्पप्रदेयुता २ नील
पीतामिताश्यामैः सितैर्लोहितैर्कैरपि अवतानैस्तथा गुल्मैर्मजरीजालधारिभिः ३ तथा शकुनयुक्तस्य विचित्रा मधुरस्वराः अनिदे
श्यावपुष्पतः शतशोथसहस्रशः ४ सा सभा सुखसंस्पर्शनशीतानवर्षमेदा वेश्मासनवतीरम्यासितावरुणापालिता ५ यस्यामासे
सवतुरावातुरायावसमन्वितः दिव्यरत्नान्वरधरो दिव्याभरणभूषितः ६ स्वमिरो दिव्यगंधाश्च दिव्यगंधानुलेपनाः आदिप्रास्तत्रवतु
रांजलेश्वरमुपासते ७ वासुकिसुक्ष्मकश्चैव नागश्चैरावतस्तथा कृष्णश्च लोहितश्चैव पद्मवित्रश्च वीर्यवान् ८ केवलाश्वतरेण
गोधनराष्ट्रवलाहकौ मरिचमानकुंडधारश्च कर्कोटकधनंजयो ९ पारिमानकुंडधारश्च वलवान् पृथिवीपते प्रह्लादो मृषिकार
श्च तथैष जनमेजयः १० पताकिनीमंडलिनः फणावंतश्च सर्वशः एते चामेचवहवसर्पास्तस्यायुधिष्ठिर उपासते महात्मानवरुणं
विगतकृमाः ११ वलिर्वैरोचनो राजानरकः पृथिवीजयः संह्लादो विप्रवित्रिश्च कालखंजाश्च दानवाः १२ सुहृदुर्दुमुखः शंख
ः सुनामा सुमतिस्ततः घटोदरो महापाश्वः क्रयनः पिठरस्तथा १३ १३ १३ १३ १३

वद्धाः ३ वपुष्मतः प्रशस्तदेहाः ४ ५ वातुरायावरुणाया माध्यावा ६ १३ १३ १३ १३

२४ २८ संपन्नता समागच्छता २९ इति सभापर्वणि वरुणसभावर्णनं नामाध्यायः १ १ १ १ १ १ १

विश्वरूपः स्वरूपश्चिस्त्वोयमहाशिराः दशमीवश्रवालीचेमेघवासादशावरः १४ रिदृभोविदभूतश्चसंझादश्चंद्रतापनः देसदानव
संधाश्चसर्वेचुचिरकुंडलाः १५ सुग्वितोमोलिनश्चैवतथादिक्परिच्छाः सर्वे लब्धवराः शूराः सर्वे विगतमत्सवः १६ तेनस्मांवरुणो
देवंधर्मपाशधरं सदा उपासते महात्मानं सर्वेषु चरितव्रताः १७ तथा समुद्राश्चत्वारो नदीभागीरथी च सा कालिंदी विहिशा वैरमानम
दावेगवाहिनी १८ विपाशाचशतदुश्चंद्रभागा सरस्वती शरावती वितस्ता च सिंधुर्देवनदी तथा १९ जोदावरी कुरुक्षेत्राकावेरी।
चमरिहरा किंपुनाच विशल्पाच तथा वितरणी नदी २० तृतीया ज्येष्ठी लोचैव शोणाश्चापि महानदः चर्मगवती तथा चैव परांशाचमा
हानदी २१ सरय्वारवमायलंगली च सरिहरा करतोया तथा त्रयीलोहिताश्च महानदः २२ लघ्वती गोमती चैव संध्यात्रिः श्रोत।
सी तथा सताश्चामाश्चरणेन्द्रसुतीर्थालोकविश्रुताः २३ समितः सर्वे तश्चास्तीर्थो निचसरो सिच कृपाश्च सप्रसन्नवरा देहवंतो युधि
ष्ठिरा २४ पल्वलानितडागानि देहवंतश्च भारत दिशस्तथा मही चैव तथा सर्वे महीधराः २५ उपासते महात्मानं सर्वे जलचरा।
स्तथा गीतवादित्रवंतश्च गंधर्वाश्च संगराः २६ कृतवंतो वरुणो तस्मां सर्वे एव समासते वाउराश्च तथा मंत्री सुनाभः पर्युपास
ते २७ पुत्रपौत्रैः परिवृतो गोनाम्ना पुष्करेण च सर्वे विग्रहवंतस्ततमीश्वरमुपासते २८ स्वामया संपन्नता वातुरागी भरतर्षा २९
इष्टव्यो सभाभारम्याकुवेरस्य सभां शृणु सभापर्वणि वरुणसभावर्णनं ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥

समो वै १ शशिप्रभाप्रावरणाशशिप्रभामपिधावत्येनतिरस्कोतीत्यर्थः २ विषक्तालग्रं गैरिति छेदः मनोह ३ यस्य संस्कारा इति पाठे मनः चित्रं रश्मिकरं स्वगोलका इति मोसंस्वरः

नारद उवाच समो वै अवरोराजः शतयोजनमायता विलीर्णा समभिश्चैव योजनानि सितप्रभा १ तपसानिर्जितां राजन्वयं वै अवरोराजसा
शशिप्रभाप्रावरणा कैलासशिखरोपमा २ गुह्यकैरुत्सासैर्विषक्तैर्वशोभते दिव्याहेममयेरुन्धैः प्रासोद्देहपशोभिना ३ महारत्नवतीचि
त्रदिव्यगंधामनोरमा सितामशिश्वराकारा जवमाने विदृश्यते ४ दिव्याहेममयेरुन्धैर्विधुर्दिरिव विजिता तस्यां वै अवरोराजविज्राभरणां
वरः ५ स्त्रीसहस्रेवतः श्रीमान् स्तेद्वलितकुंडलः दिवाकरनिभे पुण्ये दिव्यास्तरणसंवृते ६ दिव्यपोदपधाने च निषक्तः परमासने स
दागरागुदाराणां च स्वनिपरिलोडयन् सौगंधिकवनानां च गंधगंधवहा वहन् नलिन्याश्लालकाख्यायानंदनस्पवनस्पच शीतोत्तदयसं
ह्लादीवायुस्तमुपमेवते ७ तत्र देवाः सगंधर्वा गरीरस्तरसां वृताः दिव्यतानैर्महाराजगायन्ति स्म सभागताः ८ मिश्रकेशीचरं भावचित्रसेना
शुचिस्मिता चातुनेत्रा घटाचीर्षमेनका पुंजिकस्थला ९ विश्वाची सा हजन्मा च प्रस्लाचा उर्वशी दरा वर्गा च सौरी मयोच समीची बुद्धालता
एताः सहस्रशश्चाम्यान्तर्गता विशारदाः १३ उपतिष्ठन्ति धनदं गंधर्वाः सारंगरागाः अनिशं दिव्यवादित्रैर्नर्तयन्ति श्रुतासमा अश्रुत्पारु।
चिराभातिगंधर्वाः सारंगरागैः किन्नरा नाम गंधर्वा नरानामतथापरे १४ मारिभद्रोऽथ धनदः श्वेतभद्रश्च गुह्यकः केशरलो गंडकंदुः प्रद्यो
तश्च महाबलः १५ कुलंबुरुः पिशाचश्च गजकोरं विशालकः वराहकर्णस्ताम्रौहः फलकक्षः फलोदकः १६ हंसचूडः शिखावर्जो
देर्मनेत्रो विभीषणः पुष्पाननः पिंगलकः शोणितोदः प्रवालकः १७

१ २ दिव्यतानैः रम्ये स्तानैर्गीतशालाप्रसिद्धैरेकोनपंचाशत्संख्यैः ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७

दक्षवास्तिनिकेतश्चवीरवासाश्चभारत एतेचान्येचवहवोयक्षाः शतसहस्रशः १८ सदाभगवतीलक्ष्मील्लेखनलकृवरः अहंचवदुशस्त
 स्याभवंत्येचमद्विधाः १९ ब्रह्मर्षयोभवंत्यत्रतथादेवर्षयोपरे क्रव्यादोश्चतयेवान्नेगंधर्वाश्चमहाबलाः २० उपासतेमहात्मानंतस्यांध
 नर्मीश्वरं भगवान्भूतसंघैश्चवतः शतसहस्रशः २१ उमापतिः पशुपतिः शूलभृग्भगनेत्रहा अंबकोणजशाईलदेवीचविगतकृमा
 २२ वामनैर्विकटैः कुबैः क्षतजक्षिर्महारैः मेदोमांसाशनैरुग्रैरुग्रध्वामहाबलः २३ नानाप्रहरणैर्उग्रैर्वीरैरिवमहाजैः वृत्तःस
 रवायमन्वास्तिसेदेवधनदेनप २४ प्रहृष्टः शतशश्चान्येचदुःशः सपरिच्छाः गंधर्वाणांचपतेयार्थिश्चावसुहंहादुहः २५ तुवुरुः पर्व
 तश्चैवशैलश्चतथापरः चित्रसेनश्चगीतज्ञस्तथाचित्ररथोपिच २६ एतेचान्येचगंधर्वाधनेश्वरमुपासते विद्याधरोधिपश्चैवचक्रधर्मास
 हानुजैः २७ उपाचरन्तित्रयस्मधनानामीश्वरंप्रभुं किन्नरः शतशस्तत्रधनानामीश्वरंप्रभुं आसतेचापिगजानोभगदंतपुरोगमाः दुम
 : किंपुरुषेशश्चउपास्तेधनदेश्वरं २८ राक्षसाधिपतिश्चैवमहेन्द्रो गंधमादनः सहयक्षैः संगंधैः सहसर्वैर्निशाचरैः २९ विभीष
 णश्चधर्मिष्ठउपास्तिभ्रातरंप्रभुं हिमवान्पारिपात्रश्चविंध्यकैलासमंदरः ३० मलयोदुर्गश्चैवमहेन्द्रो गंधमादनः इंदुकीलः सु
 नामश्चतथादिस्मोचपर्वती ३१ एतेचान्येचवहवः सर्वैरुपुरोगमाः उपासतेमहात्मानंधनानामीश्वरंप्रभुं ३२ नंदीश्वरश्च
 भगवान्महाकालस्तथैवच शंकुकर्णमुखः सर्वदिव्याः पारिषदास्तथा ३४ ३४ ३४

३७ अस्मिन्साहस्योयोजनीयोयदाभवः कदाचित्कुवेरसभामध्यास्तेनदाकुवेरोपिभवादनुज्ञायाप्यतन्निकरेअस्तिवपविशति ३८ ४० अध्यायः पितामह १ देव
युगेकृतयुगे २ ३ मानसीमित्तेनेनभौतिकत्वमाहतिः तथाहि अतिवाहिकरवायंत्वाहयेअतिदेहकः अधिभौतिकयाबुद्ध्यागहीतश्चिरभावनदितिवासिहो
करीत्याप्रपंचस्पष्टेविध्यंश्यते तत्रायंस्थूलभूतमयआधिभौतिकः सूक्ष्मभूतमयअतिवाहिकः सखेत्रातिअत्यंतकार्यकारवोदुसमर्थेतिवाहीसूक्ष्मभूतसंघते

त ३

काष्ठः कु रीमुखोदंतीविजयश्चतुर्पोधिकः श्रेतश्चतुर्भक्तत्रनर्देनास्तेमहाबलः ३५ धनंरक्षसाश्रमेपिशाचाश्चउपासते पारिष
देः परिव्रजमुपासीतेमहेश्वरं ३६ सदाहिदेवेदेवेशीरवंत्रैलोकभावनं प्रणाम्यमूर्द्धापातस्तेवद्वरूपमुपासति ३७ ततोभ्यनुज्ञांसा
प्राप्यमहादेवाधनेश्वरः आस्तेकराचिद्गवानभेवोधनयतेः सखा ३८ निधिप्रवरसख्येचशखपद्मोधनेश्वरौ सर्वान्निधीन्प्रग
त्याथउपास्तेवैधनेश्वरं ३९ सासभातादृशीरम्यामयादृष्टातरिक्षगा पितामहसभाजनकीर्त्तयिष्येनिबोधतां ४० सभापर्व
गोधनदसभावरानंनाना नारदउवाच पितामहसभातातकथ्यमानान्निबोधमे शक्यतेयानतिर्देष्टुमेवंहयेतिभारत १
पुरादेवयुगेराजन्नादिसोभगवानदिवः आगच्छन्मानुषंलोकंदिदक्षुर्विगतकृतमः २ चरन्मानुषद्वेषरासभादृष्ट्वास्वयंभुवः स
तामकथयन्मसंदृष्ट्वातत्वेनपाठव ३ अप्रमेयांसभादिव्यामानसीभरतधम अनिर्देश्यप्रभावेनसर्वभूतमनोरमां ४

ननिर्हतः इतियोगात् अतएवतत्रंदृष्टिलोकत्रेपस्वर्गयन्नुः खेनसंभिन्नचग्रस्तमनंतरंअभिलाषोपनीतचतत्सुखंयः परास्पर्दीमितिस्वर्गपरनिर्वचनसंगच्छते। संभि
न्नेमिअंअस्तेभोगेत्तरंयावहं। अभिलाषः संकल्पः तत्राय्याधिभौतिकस्यतत्त्वंअतिवाहिकः २ अतिवभुजंगस्य अस्यापितत्त्वंचित्तमेवतदिदसुक्तंचित्तदेहकरति
तादृशीचप्रजापतिसभातोः मानसत्वंतत्रयुक्तं ४ ४

२९ मंत्रः सामगानाश्रयभूतोऽग्रज्याहीमादिः । रथं तं रसामविशेषः हरिमान्चसुमानितिकर्मविशेषोऽस्ति नामनी । साधिराजानः सेंद्राः । नामहं ह्यैः अग्नीषोमं द्राग्रादिभिः ३० हवीषि
 व्रीहियस्मादिजीवाः ३१ ३२ उपवेदाः आयुर्वेदो धनुर्वेदो गान्धर्ववेदश्चाथैषास्त्रकमिति अंगानि शिक्षादीनि ३३ दुर्गतरणीवारीप्ररावः साचसप्रविधाश्चकारउकारोमकारः अ

सुक्रोऽहस्पतिश्चैव बुधो गारक एव च शोनेश्चरश्चरद्गुश्च ग्रहाः सर्वे तेथैव च २९ मंत्रो रथं तं रसामविशेषः हरिमान्चसुमानिप आदिन्यासाधिराजानो
 नामहं ह्यै नु राक्षताः ३० मनुतो विषयकर्मोचवसर्वेऽवभारत तथापितृगणाः सर्वे संधारिचहवीष्यथ ३१ अग्नेरः सामवेदश्च यजुर्वेदः
 अपां दुव अथर्ववेदश्च तथा सध्वं शास्त्राणि चैव ह ३२ इतिहासोपवेदाश्च वेदांगानि च सर्वशः ग्रहा यज्ञाश्च सोमश्च देवताश्चापि सर्वशः
 सावित्री दुर्गतरणीवारी सप्रविधा तथा मेधाधतिः श्रुतिश्चैव प्रज्ञा बुद्धिर्द्वयशः क्षमा ३४ सामानि स्तुतिशस्त्राणि गाथाश्च विविधास्त
 या भाष्याणि तर्कयुक्तानि देहवृत्तिविशेषा ३५ नाटका विविधाः काव्याः कथारम्यापिककारिकाः तत्र तिष्ठंति ते पुराणायै च
 मे गुरुभूजकाः ३६ क्षणालवामुहूर्ताश्च दिवारत्रिंशेथैव च अर्द्धमासाश्च मासाश्च ऋतवः षड्वर्षास्त ३७ संवत्सराः पंचयुगा
 महोरात्रश्चतुर्विधः कालचक्रं च न द्विष्यंति समक्षयममयं ३८ धर्मचक्रं तथा चापि नित्यमास्ते युधिष्ठिर अदितिर्दितिर्दनुश्चै
 व सूरसावित्राद्वय ३९ कालिकासुरभीदेवी सरसाचाथोगातमी ४० ४० ४० ४०

ईमात्रा नारः विंदुः शक्तिरिति सप्रकारः शान्ततृपाधिष्ठानप्रापकारस्यैः संस्कृतप्राकृतपैशाच्यपञ्चललितमागधगद्यनृपादस्यै ३४ ३७ संवत्सराः षष्टिः प्रम
 वारयः ते च पंचपंचरैकैकं युगं चतुर्विधः मानुषोऽहोरात्रः षष्टिद्यविकाभिः पित्रोऽमासेनादेवो वत्सरोऽष्टावत्सराः कल्पेनेति कालचक्रं द्वादशराशात्मकं ३८ ४०

वेराजाः विरारप्रभवाः प्रमपित्तगणाश्चग्निष्वात्तारयः ४६ ५० महोदेवोऽश्वरोपिसहोमोब्रह्मविद्यासहितस्तेत्रैवांतर्भूतः ५१ नाशयराश्चविद्याप्राप्यः शुद्धात्मापित्तैवप्रा

प्राधाकदुश्चैवेदेयोदेवतानां च मातरः रुद्राणीश्रीश्चलक्ष्मीश्चभद्रावष्टीतथापर ४१ एथिवीगांगतोदेवीङ्गीः स्वाहाकीर्तिरेवच
सुरदेवीशचीचैवतथापुष्टिरुंधती ४२ संहतिराग्रानियतिः सृष्टिर्देवीरतिस्तथा एताश्चान्याश्चैवेदेव्यउपतस्थाः प्रजापति ४३
आदित्यावसवोरुद्रामरुतश्चाश्विनावपि विष्वेदेवाश्चसाध्याश्चपितरश्चमनोजवाः ४४ पितरंगचगरागानविद्विंसत्रैवपुरुषर्ष
भ मूर्तिमंतोवैचत्वाररुयश्चाप्यशरीरिणः ४५ वैराजाश्चमहाभागश्चमिथ्याज्ञाश्चभारत गार्हपत्यानाकचराः पितरोलोकवि
श्रुताः ४६ सोमपाएकग्रंथाश्चचतुर्वेदाः फलास्तथा एतेचतुर्षुवर्गाः पुष्ट्यंतेपितरोनप ४७ एतैरप्यायितैः पूर्वसोम
श्चाप्याय्यतेपुनः तएतेपितरः सर्वेप्रजापतिमुपस्थिताः ४८ उपासितेचसंहृष्टाब्रह्मारागममिर्तौजसे राक्षसाश्चपिशाचा
अदानवागुत्यकास्तथा ४९ नागाःसुपर्णाः पशवःपितामहमुपासते स्यावराजंगमाश्चैवमहाभूतास्तथापरे ५० पुरंदर
श्चदेवैश्चतुराधनदोयमः महादेवः सहोमीः त्रसदागच्छतिसर्वशः ५१ महासेनश्चरजेंद्रसदोपास्तेपितामहं देवाना
रायरास्तस्मात्तथादेवर्षयश्चये ५२ ऋषयोवातस्वित्वाश्चयेनिजाः योनिजास्तथा यच्चकिंचिन्निर्लोकेस्मिन्दृश्यतेस्थाराण
जंगमंसर्वतस्यामयादृष्टमिति विद्विनराधिप ५३ ५३ ५३ ५३

प्यतइत्यर्थः ५१ एकस्यापिसार्वभौममुक्तं उपसंहरति यच्चेति ५३

तन्मास्वधिकारिणा आहाराशीतीति तेस्मत्तत्रेत्यादिना यत्कीर्तनीयं श्रुतं पर्येकं स्मृत्तन्नेन सह संवादि कंचन उपहृषति ब्राह्मणप्रियाशमोदमस्तपः शौचमित्यादिना प्रसिद्ध्या श

न३

अष्टाशीतिसहस्राणि त्रयोषीणा मूर्ध्वरेतसां प्रजावतां च पंचाशद्वीणा मपि पांडव ५४ तेस्मत्तत्र यथा कामंदस्वामेर्वैद्वौकसः प्र
 राप्पशिरसा तस्मै सर्वे यानि यथा गतं अतिथीना गता देवान् देसाग्राणां सत्यादिजान् यक्षान् सुपर्णां न कालियानां धवो सरसस्तथा
 ५६ महाभार्गो मितधीर्ब्रह्मालोकपितामहः दयावान्सर्वभूतेषु यथा हं प्रतिपद्यते ५७ प्रतिगत्सु तु विश्वात्मा स्वयं भरमिति युतिः सा त
 मानार्थं संभोगैर्युनक्ति मनुजाधिप ५८ तथैतैरुपयोजैः प्रतिपद्यिष्ये भारत आकुला सा सभा तात भवति स्म सुखमरा ५९ सर्वे
 ते जोमयी दिव्या ब्रह्मविगरा सेविता ब्राह्मणप्रिया दीप्यमानाः प्रभुर्भुजे विगतकल्मा ६० सा सभा तादृशी दृष्ट्वा मया लोकेषु दुर्लभा
 संभेयं राजशार्ङ्गं लभनुष्येऽप्युपयातव ६१ एता मया दृष्टपूर्वाः सभा देवेषु भारत संभेयं मानुषे लोके सर्वेऽप्युपयातव ६२ सभापते
 रिब्रह्मसभा वर्णानां नाम युधिष्ठिर उवाच प्रायशो राजलोकस्ते कथितो वदतां वर वैवस्वत सभायां तु यथा वदसि मे प्रभो १ वतु
 राप्पसभायां तु नागालोकं कथितं विभो देसं द्राक्षापि भूषिष्ठाः सीरतः सागरस्तथा २ तथा धनपतेर्यक्षगुह्यकारक्षसास्तथा ३
 धर्वाप्सरसश्चैव भगवोऽहमध्वजः पितामहसभायां तु कथितास्ते महर्षयः सर्वे देविकायाश्च सर्वे शास्त्राणि चैव ह ४ शक्रतु
 सभायां तु देवाः संकीर्त्तिता मुने उद्देशतश्च गंधर्वा विविधाश्च महर्षयः

सादिसंयत्ना ६० ६१ ब्रह्मसमाध्यायः एतस्म्यमुपोद्घातयति प्रायशदस्यादिना

सद्वत्सवर्षव्रतप्राप्यव्रतसमाप्तयेस्महरिश्चंद्रासोऽंद्रसमांशकप्रवेशं मत्वा तत्साधनं पृच्छति एक एवेति ६ यन्मां पृच्छसीत्योऽरेः दाशाहं न गरीमती तं तस्य परमतासर्थं शक्यं
कप्रोपको राजस्यः अतियत्नसाध्यः सिद्धयतीति ज्ञानार्थं हेतुरनेन व्रतसमाप्यकमेव व्रतमनुष्ठेयमिति । अत्रांतरजास्यैतुभूमा रहरणार्थं व्रतं रात्रिरेव नारदः । सर्वसंहारहेतुं

एकवत्सुराजर्षिहरिश्चंद्रो महामुने कथितस्ते सभायां वैदेवं द्रुममहात्मनः ६ किं कर्म तेनाचरितं तपो वानियतव्रतं येनासौ सहश्रुके
रास्यदं ते सुमहायशाः ७ पितृलोकगतं श्रेयस्त्वया विप्रपितामम इहः पांडुर्महाभाग कथं वापि समागतः ८ किमुक्तं वांश्च भगवंस्त
न्माचक्ष्व सुव्रत त्वत्तः श्रोतुं सर्वमिदं परं कौतुहलं हि मे नारद उवाच यन्मां पृच्छसि राजे इह शिवं दं प्रतिप्रभो तेन हे संप्रवक्ष्यामि माहा
त्म्यं तस्य धीमतः १० स राजा वलवानासीत्सम्राट्सर्वमहीक्षितो तस्य सर्वमहीपालाः शासनावनताः स्थिताः तेनैकं रथमास्थाय
जेत्रं हेमविभूषितं शस्त्रप्रतापेन जिता द्दोषाः सप्तजनेश्वर १२ सीनिजिसमहीकृत्स्नां सौलवनकाननो आजहार महाराजस्यैव महा- एज ५
क्रांतु १३ तस्य सर्वमहीपालाधनान्माजदुराजया द्विजानां परिवेष्टारस्तस्मिन् यज्ञे च ते भवन् १४ प्रादाच्च द्रविणं प्रीत्या च कानानरे
श्वरः यथोक्तं वं तस्मिन् तस्मिन्तः पंचगुणाधिकं १५ अतर्प्य यच्च विविधैर्वसुभिर्ग्राह्यं रागांस्तदा प्रसर्प काले संप्राप्तेनानादिग्म्यः स
मागतान् १६ भक्षभोज्यैश्च विविधैर्यथाकामपुरस्कृतेः रत्नौघतः पितैस्तैर्हैर्द्विजैश्च समुदारुत १७ तेजस्वी च पशस्वी च न पेभ्यो ।
भ्यधिको भवत् एतस्मात्कारणाद्वा जन्हरिश्चंद्रो विराजते तेभ्यो राजसहस्रेभ्यस्तद्दिद्भिर्भरतर्षभ १८ समाप्य च हरिश्चंद्रो महायज्ञं प्रा
तापवान् अभिषिक्तश्च शुश्रुभे साम्राज्येन तदाधिप १९

राजस्यं युधिष्ठिरदागकारपितुं युधिष्ठिरं कृच्छ्रं चोद्योजयतीति १० येनेष्टं राजस्येन मंडलस्येश्वरश्च यः शास्त्रियश्चाज्ञया रातः संसंम्राडिति शब्दो ११ जं वृद्धीपः कुशद्वी
पः शाकः कौचश्च शाल्मलिः गोमेदः पुष्करश्चैव सप्तद्वीपाः प्रकीर्तिताः १२ १५ ते प्रसर्पन्ति विविधैर्नमिति निघंडुः १६ १७ १८ १९

२१ त्वाहत्यामाह २३ २० संकल्पं कामं गन्तासि गमिष्यसि २८ ३४ अध्यायः सभावरणं न समाप्तं क्रीडेरिति १ २ २ २

ये चान्पि चमदीपालाराजस्यं महाक्रतुं यजंतीति संहं देवामोदंते भरतर्षभ २० ये चापि निधनं प्राप्ताः संग्रामेष्वपलायिनः ते तत्सरन
मासाद्यमोदंते भरतर्षभ २१ तपसा ये च तीव्रेणात्मजं तीरु कलेवरं ते तत्स्थानं समासाद्य श्रीमंतो भवन्ति तत्पशः २२ पिता च त्वाहं कौन्तेय
पांडुः कौरव नंदनः हरिश्चंद्रश्चिंयं दृष्ट्वा न पतौ जान विस्मयः २३ विज्ञायमानुषं लोकमायोतं मानसं राधिप प्रोवाच प्रगातो भूत्वा वेदेया
स्त्वयुधिष्ठिरं २४ समर्थो सिमं हीजेतुं जातरस्ते स्थिता वशे राजसूयं क्रतुं श्रेष्ठमादरस्वेति भारत २५ त्वयी हवति पुत्रं हं हरिश्चंद्र इव द
श्रुवे मोदिष्ये वडुलाः शश्वत्समाः शक्रस्य संसदि २६ एवं भवतु वश्यं हं न वपुत्रं न राधिपं भर्तृलोकं यदि गच्छेयमिति पांडुमया वु
वं २७ तस्य त्वं पुरुष व्याघ्र संकल्पं कुरु पांडव गन्तासि त्वं संहं द्रुपदं सूर्यैः सह सलोकं २८ वडुविघ्नश्च नृपते क्रतुरेष स्मृते
महान् छिद्रा पस्पतुवांश्च नित्यं नृपतु राक्षसाः २९ युद्धं च क्षत्रशमनं पृथिवीक्षयकारणं किंचिदेव निमित्तं च भवत्पत्रक्ष
यावहं ३० एतत्संविता राजेन्द्र यत्क्षेमं तत्समाचर अग्रमत्तो स्थितो नित्यं चातुर्वर्ण्यं स्पर्शरो ३१ भव एधत्समो दस्व धनैस्तु यथ
चक्षिजान् एतन्ने विस्तरेणोक्तं यत्कालं परिहृष्यसि ३२ आष्टे त्वां गमिष्यामि दारार्हं न गरीं प्र ३३ वैशं स्वमाख्याय पार्थिवो नार
दो जनमेजय जगाम ते देवो राजन् विभिर्षैः समागतः ३४ गते तु नारदे पार्थिव आनृभिः सह कौरव राजसूयं क्रतुं श्रेष्ठं चिंतयामा
स पार्थिवः ३४ सभापर्वणि सभावरणं न समाप्तं वैशं क्रीडस्तद्वचनं श्रुत्वा निशश्वासयुधिष्ठिरः चिंतयन् राजसूयं छिन्नलेभे शर्मभा
रत १ राजर्षीणां च तं श्रुत्वा महिमानं महात्मनाम् यत्कालं कर्मभिः पुरोये लोकप्राप्तिं समीक्ष्य च २ २

दीपनमित्युवाचेतिशेषः पारंतरेहस्पष्टं ८ १० अविग्रहाः कलहशून्याः ११ वार्द्धुषी वृद्धपजीविका यज्ञसत्त्वानि कृतज्ञां सामर्थ्यानि सद्यः पुष्कलफलप्रदत्वादिविषयाणि
१२ अनुकर्षेदारिद्र्यात् राजकीयद्वयस्यातीतवर्षेऽप्यत्रास्तेनधारणं निष्कर्षकारार्थे प्रजापीडने मूर्खेनेहृदिः १३ १५ षड्सुसंधिविग्रहादिषु यस्मिन् प्रियादिकं कर्तुं नेगमे

हरिश्चंद्रराजविरोचमानं विशेषतः यद्वा नैष्यमाहर्तुं राजस्य मित्येषः ३ युधिष्ठिरस्ततः सर्वानर्चयित्वा सभासदः प्रत्यर्चितश्चेतः स
वैद्यज्ञेयैव मनोदधे ४ स राजस्य राजे इकुट्टरागस्य भक्तदा आहर्तुं प्रवरां च के मनः संविन्मवासकृत् ५ मयश्चाभुतवीर्यो जा
धर्ममेवानुविन्तयन् किं हितं सर्वलोकानां भवेदिति मनोदधे ६ अनुयच्छन् प्रजाः सर्वोः सर्वधर्मभतावरः अविशेषेण सर्वेषां हितं च
केयुधिष्ठिरः ७ सर्वेषां दीयतां देयं पुस्तककोपमलावुभौ साधुधर्मैति धर्मैति नाम तश्च येन भाषितं एवं गते तत्तस्मिन् पितरीवा
स्वसनजनाः न तस्मिन् विद्येते देहान्तोऽस्माज्जातशत्रुता ८ परिग्रहान्नरेन्द्रस्य भीतस्य परिपालनात् शत्रूणां क्षयणां चैव वीभक्तोः स व्यसा
चिनः १० धीमत्तः सहदेवस्य धर्माणां मनुशासनात् वैनत्यात्सर्वतश्चैव न कुलस्य स्वभावतः ११ अविग्रहावीतभयाः स्वकर्मनिरा
ताः सदा निकामवर्णाः स्फीताश्च आसनजनपरास्तथा वार्द्धुषी यज्ञसत्त्वानि गौरक्षं कर्षणं वणिक् १२ विशेषात्सर्वमेवेतत्सज्जे
राजकर्मणा अनुवर्षे च निष्कर्षे व्याधिया च कर्मरूढे १३ सर्वमेव न तत्रासीद्धर्मनित्ये युधिष्ठिरे दस्युभ्यां च केभ्यश्च राज्ञः प्रतिपरस्परं
१४ राजवल्लभतश्चैव नाश्रयतमृषाकृते प्रियं कर्तुं सुपस्थानं वलिकर्म स्वकर्मजं १५ अभिहर्तुं नृपाः षड्सुष्टयकृजास्तेऽनेगमे
: वरधेविषयस्तत्र धर्मनित्ये युधिष्ठिरे १६ ॥ ॥

वैराग्यभिः सह आसन्निविशेषः इतरेनृपाः वणिग्वत्तयेन करदो कृता इत्यर्थः तत्र तस्मिन् विषयो देशः १६ १६ ॥ ॥

कामतोयथेयं यजुर्गोनेः दिव्यान्वत्तादिभोगं कुर्वन्तिः यतो लोभेनैः विमोहोत्थैः राजैर्सेवित्विषयेषु स्थादिभिः तादृशैरपि वद्वेद्विमान् अभूत् १० यस्मिन् विषये राजनराति
पितृतः पितृगुणैः नीतिशिक्षणादिभिः मातृतो मातृगुणैः वात्सल्यादिभिः ११ १० वारुणागुणजलधातुजयं सम्राट् गुणभूतातुजयं ११ ११ अन्नयः अग्निस्थापना

कामतोयुपयुजोने राजैर्सेलैर्भिर्जैर्जैः सर्वयापी सर्वगुणी सर्वसाहः स सर्वराट् १० यस्मिन् अधिकृतः सम्राट् भाजमानो महायशः यत्र
ज्ञाननरशदिशः पितृतो मत्तस्तथा अनुरक्ताः प्रजाश्चासन्नागोपालादिजातयः १२ वैशम् समन्त्रिणः समानाप्यभ्रातृश्ववदन्तावरः
राजसूयप्रतिपदा पुनः पुनरुद्युत ११ निष्ठश्च मानाः सहितावेचार्थे मन्त्रिणास्तदा युधिष्ठिरं महाप्राज्ञं पिपशुमिदमब्रुवन् १० येना
भिषिक्तान् पतिर्वारुणागुणाद्युति तेन राजापितृकृते सम्राट् गुणभीमति ११ तस्य सम्राट् गुणाहे स्पभवतः कुरुनेदन राजसू
यस्य समयं मन्यन्ते सुहृदस्तव १२ तस्य यज्ञस्य समयः स्वाधीनः क्षत्रसंपदा साम्राज्यप्रयोपस्मिन् श्रौयते शंसितवन्तेः १३ देवीहेमानु
पादाय सर्वान् प्राप्नुते कर्तुन् अभिषेकं च यस्यां ते सर्वजित्सेन चोच्यते १४ समर्थो सिमहावाहो सर्वे ते वशगावयं अचिरात् समहारा
रतः जस्य मवाप्स्यति १५ अविचार्य महाराज राजसूये मनः कुरु इत्येवं सुहृदः सर्वे पृथक् सहचरुवन् १६ सधर्मपपाउवस्तेषां
चः श्रुत्वा विशांपते धृष्टमिहं वरिष्ठं च जग्राह मनसा हर्षि १७ श्रुत्वा सुहृदश्च कृतज्ञानं श्लाघ्यात्मनः क्षमं पुनः पुनर्मेनोद।
धैराजसूयाय भारत १८ सम्राट्भिः पुनर्हीमान् त्विगिश्मदात्मभिः मन्त्रिभिश्चापि सहितो धर्मराजो युधिष्ठिरः धौम्यद्वैपाय।
नाद्यैश्च मंत्रयामास मन्त्रवित् १९

या निस्थिरलानि साम्राज्यामेव विहितैः मन्त्रैश्च यन्ते रच्यन्ते १३ देवीतिर्देविहोमोऽग्निहोत्रादिस्तत्पत्नीनसर्वाश्च कर्तुन् इति पशुसोमयागात्माप्नुते आग्नेतितत्समुदायात्प्रक
रस्येः अभिषेकफलं सर्वजित्वं श्राजे योगमभिषेचनसाहंगः समन्तं सर्वे तः शृण्वीजयन्तरीयायेति श्रुतं १४ १५ धृष्टप्रगल्भं द्रष्टुं श्रापतमं वरिष्ठं प्रहृष्टमं १७ १८

स०
३१

कथं भवेत्फलवर्तीति शेषः ३० ३५ आत्मवान्जितचित्रः ३३ विमर्षकथं यज्ञः सिद्धे कथं वा लोकनाशेन स्यादिति विमर्शकृतवान् सामर्थ्यं पृथ्वीजेतुं योगंधनसंपत्तिं
व्यागमो धनसंवे ३४ एतात्सम्पत्कृतं स्यादिति धियाच विमर्श ३५ ३६ सर्वस्मात्लोकानां तिलोको दृश्यं न जानाते तस्मात्परतमसः परस्तादिति श्रुतेः अतएव

युधिष्ठिर उवाच इयं या राजसूयस्य सप्ताहं स्पमुक्तोः स्रद्धवान्स्पवदतः स्पृहामि सा कथं भवेत् ३० वैशं एवमुक्तास्तनेतेन रा
जागो वलोचने इदमूर्ध्ववचः काले धर्मराजे युधिष्ठिरं ३१ अहं स्वमसि धर्मराजसूयं महाकृतं अथैवमुक्तेन पताह विभिन्नै
विभिन्नया ३२ मंत्रिणो भ्रातरश्चास्यतद्वचः प्रत्यक्षयन् सतुराजमहाप्राज्ञः पुनरेवात्मनात्मवान् ३३ भूयो विमर्षते पार्थो
लोकानां हितकाम्यया सामर्थ्ययोगं संप्रेक्ष्य देशकालौ व्ययागमौ ३४ विमर्षसम्पक्वधिया कुर्वन् प्राज्ञो न सीदति न हि य
ज्ञसमारम्भः केवलात्मविनिश्चयात् ३५ भवतीति समाज्ञाय यत्नतः कार्यमुद्वहन् स निश्चयार्थं कार्यं स्पृहामेव जनार्दनं सर्वं
लोकासंभवाजगाम मनसा हरिं अप्रमेयं महाबाहुं कामाज्जितमजेनृषु ३७ पांडवस्तर्कयामास कर्मभिर्देवसम्मतेः नास्मि
किंचिद्विज्ञातेना किंचिदकर्मजं ३८ न किंचित्त्विषदेदिति क्लृप्तममन्यत सतु तो नैष्ठिकी बुद्धिं कृत्वा पार्थो युधिष्ठिरः
३९ गुरुवद्भूतगुरवे प्राहिरादूतमंजसा शीघ्रगेन रथेनाभ्युसहतः प्राप्य पादवान् ४० ॥ ॥ ॥

स्य २

प्रमेयं वाच्यं न सातीतत्वात् वदः स्यात्प्रजायेयेत्यादि श्रुतादीक्षणात् ननु कर्मवशत्वात् १७ देवानां सम्मतेः बालेन पिशुननावधादिभिः समितैरिति पादे देवकर्म तुल्ये
रित्यर्थः ३८ नास्मिन्नि सर्वज्ञः सर्वकृत् सर्वसह इति पादत्रयार्थः ३९ भूतगुरवे पिशुनवत् आशीवीदसं देशादिना युक्तं ४० ४१ ४२ ४३

राम०
३१

४१ भातापितृस्वस्त्रजेन ४२ ४४ क्षणितं सावसरं कल्पसमर्थं ४५ ४९ अध्यायः सर्वैः सर्वराजयाज्ञस्येधिक्रियते राज्ञेयप्रधानमस्त्रनिर्वहणमप्येन जरासं

द्वारकावासिने कलंदारवत्समासदत् दर्शनाकांक्षिणं पार्थे दर्शनाकांक्षयाच्युतः ४१ इंद्रेसेनेन सहित इंद्रे प्रस्थमगात्रदा
 व्यतीत्यविविधान् देशान्तरावान् क्षिप्रवाहनः ४२ इंद्रे प्रस्थगते पार्थे मभ्यगच्छ जनादेनः सूर्ये पितृवद्भाता धर्मराजेन प्र
 जितः ४३ भीमेन च ततो पश्यत्स्वसारं प्रीतिमान् पितुः प्रीतः प्रीतेन सुहृदोरे मे स सहितस्तदा ४४ अज्जुनेन यमाभ्याच गु
 रुवत्सर्पपासितः तं विष्णोः तं भुभे देशे क्षेमिणो कल्पमच्युतं ४५ धर्मराजः समागम्य ज्ञापयत्स्वप्रयोजनं युधिष्ठिर उवाच
 प्रार्थितो राजसूये मे न चासौ केवलं प्रया प्राप्य ते येन ते हि विहितं कुरु सर्वशः ४६ यस्मिन् सर्वं संभवति यश्च सर्वत्र पूज्यते
 यश्च सर्वेश्वरो राजा राजसूयं स विंदति ४७ ते राजसूयं सुहृदः कार्यमाहुः समेत्य मे तत्र मे निश्चितं मंतवत्सु गिरा भवे
 त् ४८ केचिद्विद्वंसो हृदा देवनदोषं परिचक्षते स्वार्थहेतोस्तथैवान्पि प्रियमेव वदन्मुत ४९ प्रियमेव परीक्षते केचिदात्मा
 नियद्वित्त एवं प्रायाश्च दृश्यते जनवादाः प्रयोजने ५० त्वं तु हे नृपती मे तां कामक्रोधी सुदृग्मच परमं पतक्षमं लोके यथा
 वदन्तु महसि ५१ सभापर्वणि वासुदेवागमं कुरु उवाच सर्वैर्गुरोर्महाराजसूयं त्वमहसि जानतस्त्ववते सर्वे किंचिद्वक्ष्या
 मिभारत १ जामदग्न्येन रामेराक्षत्रं यदवशेषितं तस्मादवरजं लोके यदिदं क्षत्रं संजितं २ ॥ ॥ ॥
 राजर

धवधेनैव जायत रस्यभिप्रेत्याह जानतस्तेत्यादिना १ अवरजं अर्वाजानं यदा यत्पलायनपरं अवशेषितं क्षत्रं तस्मात् अवरजं नीचात् नीचजं अतएव क्षत्रं
 संजितं न तु क्षत्रकर्मयोग्यं २

तेऽप्येकलसंकल्पः सर्वक्षत्रसमुदायेन संकेतः कृतः यः सर्वत्र जितः अस्माकं मध्ये सन्नाहृजानपिराजाभविष्यतीति वक्ष्यमाणः निदेशवाग्भिः पूर्वपूर्वोपदे
शवाकौहप्रसिद्धं तत्रैव विहितं निदेशवाग्भिरिति पाठे अस्वतंत्रैः क्षत्रियैरित्यर्थः ३ तत्र पूर्ववत् सन्नाहृजान इत्याह सन्नाहृजेति ऐलः पुरुरवाः इत्याकुवंशस्य
च मनोः इत्याहृकुश्च तत्र रत्नायाः पुरुरवादयः इत्याकोर्नाभागादयश्च तिस्रो मसूर्यवैश्या राजसुद्धौ मुखौतयोः प्रकृतिप्रजामिव प्रजोकरत्नान् कासीप्र
प्रकृतिरित्यत आह राजान इति अत्रिगवद्धाः तस्मादात्मावलीवद्धाश्च आत्मावद्धाः ४ वंशद्वयेऽप्येवंक्रमतः शतं सन्नाहृजकुलानि ज्ञातानीत्याह ऐलवंश

कृतोऽयं कुलसंकल्पः क्षत्रियैर्वसुधाधिप निदेशवाग्भिस्तत्रैव विहितं भरतर्षभ ३ ऐलस्यैव ह्यकुवंशस्य प्रकृतिपरिचक्षते राजानः
अत्रिगवद्धाश्च तथा मे क्षत्रियाभुवि ४ ऐलवंशपाश्वये राजसुद्धौ वैश्याकवोन्पाः तानि चैकशतं विद्वि कुलानि भरतर्षभ ५ यद्यपि ते स्वेव
भोजानां विस्तरेण गुणतो महान् भजते घमहारजवित्तरं सचतुर्दिशः ६ तेषां तेषैव तालक्ष्मी सर्वक्षत्रमुपासते इदानीमेव वैराज नजरा
संधो महीपतिः ७ अभिभूय अभियंतेषां कुलानामभिषेचितः स्थितो मूर्द्धिने रंशरागमोजसा कम्पसर्वशः ८ सो वंती मध्यमां भु
क्तामिथो भेदममन्यत प्रभुर्धस्तपरो राजायस्मिन्नेकवैराजगत ९ ससाक्षाज्यं महाराजप्राप्तिं भवति योगतः तं स राजा जरासंधः
संश्रित्य किल सर्वशः १० राजसेनापतिर्यातः शिशुपालः प्रतापवान् तमेव च महाराजशिष्यवत्समुपास्थितः ११ वक्रः
करुणाधिपतिर्मायायोधी महाबलः अपरे च महावीर्यो महात्मानो समाश्रितो १२ जरासंधं महावीर्यतो हं स डिभकावु
भो वक्रदंतः कर्षणश्च करभो मेघवाहनः मूर्द्धादिव्यमणिं विभ्रं यमभुतमणिं विदुः १३ मुकुचनरकं चैव शालियोपवना
धिपः अपर्यंतवलो राजा प्रतीच्यां वरुणायथा १४ १४

इति ५ यद्यपि वंशे रतिशेषः अद्य संप्रति ६ इदानीमेव अभिषेचितो नरैर्द्वैरिति शेषः ७ च मध्यमां मश्रुगदेशरूपां अस्मदीयां अस्मासु ह्यारवती
गतेषु भुक्तामिथः अस्माभिः सह भेरं चैरं अमन्यत तेन सः अस्मान् सर्वश्रेष्ठान् जित्वा सर्वसाक्षाज्यं प्राप्नुयात् प्रभुरित्योदिना चतुर्जस्तपरो राजेति पाठे
चतुर्जो जरासंधः देवातेरैषितान् जरासंधो वेति चतुर्भ्यो जातत्वात्

भगदत्तो मध्यस्थ इत्याह भवेति १५ १६ त्वत्पक्षे तु कुंति भोजन कश्चेत्याह मातुल इति १७ पौंड्रकोपि परपक्षे वा स्तीत्याह जरेति १८ २० अस्मच्छसुरो भीष्मकोपि परप

भगदत्तो महाराज इह दत्तवपितुः सखा सवाचा प्रणतस्तत्सर्वकर्मणा च विशेषतः १५ स्नेहवद्दृष्टमनसा पितृवर्द्धनं सांस्तपि प्रतीयां दक्षि
रां चोत्तं पृथिव्याः प्रतियोनः १६ मातुलो भवतः १७ पुरुजित्कुंतिवर्द्धनः सते सन्नतिमानेकः स्नेहतः शत्रुसहृदः १७ जरासंधगतः
स्नेहपुगयो न मया दत्तः पुरुषोत्तमविज्ञानो यो सौ चोदिषु दुर्मतिः आत्मानं प्रति जानाति लोके स्मिन् पुरुषोत्तमं आदत्ते सततं मोहाद्यः
सचिन्तव्यमामकं १६ वंगं पंड्रकिरातेषु राजवलसमचितः पौंड्रको वासुदेवो नियोसौ लोके भिविद्युतः २० चतुर्थभाद्राहा राजभो
जदं दसखो वली विद्यावलाघो यजयत्स पांथ्य क्रयकैशिकान् २१ आतायस्मा कृतिः शूरो जामदग्न्यसमो भवत् समक्को मागधं
राजा भीष्मकः परवीरहा २२ प्रियारापाचरतः प्रह्वानसदा संवेधिनस्ततः भजतो न भजत्समानं प्रियेषु च वस्थितः २३ न कुलं सव
त्तराजन्तस्य जानात्तथात्मनः पश्यमानो यशोदीप्तं जरासंधमुपस्थितः २३ उदीच्याश्नया भोजाः कुलाम्पलादशप्रभो जरासंधभ
यादेव प्रतीची दिशमास्थिताः २४ शूरे मेनाभश्चकार बोधाः शाल्वाः पटञ्जराः सुस्थलाश्च सुकुहाश्च कुलिंदाः कुंतिभिः सह २५
शाल्वा यनाश्च राजानः सोदर्यानुचरैः सह दक्षिणाये च पांचालाः शूवाः कुंतिषु कोशलाः २७ तथोत्तरां दिशं चापि परितः स्युः
यादिताः सत्प्राः सन्मस्तपादाश्च दक्षिणां दिशमाश्रिताः २८ तथैव सर्वपांचाला जरासंधभयादिताः स्वराज्यं संपरितः स्युः विदुताः
वर्तोदिशं २९ कस्यचित्त्वथ कालस्य कंसी निर्मथ्य यादवान् वारदं द्यमुते देव्यामुपागच्छन्त्यामतिः ३०

स्नेहवास्तीत्याह चतुर्थेति पृथिव्याश्चतुर्थोऽशभाक् १९ २३ सः वलंकुलं च आत्मनो न ज्ञातवान् यतो मध्यपक्षे गत्वा मया जामात्रा पिसह कलहमिच्छतीति भावः २४ ३०

१४ कुलेर्मन्त्रीपुरोहितश्चैवेत्यादिना प्राक्प्रदर्शितैः ३५ नहन्मामो नहन्तवन्तः वर्धयन्ते वर्धयन्तुर्लोकस्त्रिभिर्वर्धयन्तः ३६ ३७ संहंसः हन्तः मरणतुल्यमस्ति

अस्तिः प्राप्तिश्च नास्तीति सहदेवानुजेवले बलेनेतेन स्वजानीनमिभूयव्यामतिः ३१ अस्तिप्राप्तः सत्तस्यासीदतीचापनयोमहान् भो
जगज्जन्मवृद्धैश्च पीड्यमानैर्दुःखतना ३२ ज्ञातिजारासभीष्टादिस्मत्संभावनाकृता दत्ताकुर्यात्सुतनुतामाद्रुकसुतातदा ३३ संका
भेरादितीयेन ज्ञातिकायेमयाकृतं हेतोः संसुनामानौमयारामेराचाप्युत ३४ भयेतु समतिक्रान्ते जगसंधे समुद्यते मेत्रोपे मंत्रितो
राजनकुलेरष्टादशावरेः ३५ अनारंभे तो निघ्नो तो महस्तेः शत्रुघातिभिः नहन्मामो वयन्तस्त्रिभिर्वर्धयन्ते वर्तन्ते ३६ तस्य ह्यमरसंका
शौवलेन वलिनां वरौ नामभ्यां हंसदिभकावशश्च विधनावुभौ ३७ तावुभौ संहितौ वीरैर्जगसंधश्च वीर्यवान् त्रयस्त्रयारां लोकाणां प
पांसां रतिमेमतिः ३८ नहि केवलमस्माकं यावन्तो न्ये च पाथिवाः तथैवेतेषामासीच्च बुद्धिर्बुद्धिमतां वर ३९ अथ हंस इति ख्यातः क
श्चिदासीन्महान्नयः एमेरासहतस्तत्र संग्रामेष्टादशावरे ४० हेतो हंस इति प्रोक्तमथ केनापि भारत तच्छ्रुत्वा दिभको राजन्यसुना
भस्ममज्जत ४१ विना हंसेन लोके स्मिन्नाहं जीवितुमुत्सहे इत्येतां मतिमास्यापदिभको निधनं गतः ४२ तथा तु दिभकं श्रुत्वा हंसः
परपुंरंजयः प्रपेदय सुनामेव सोपितस्यो न्यमज्जत ४३ तोसराजजगसंधः श्रुत्वा च निधनं गतौ पुंरं प्रेमेन मनसा प्रययौ भरतर्षभ
४४ ततो वयममित्रघ्नतस्मिन्मतिगते न्ये पुनरनंदिनः सर्वमश्रुत्वा यावसा महे ४५ यदा त्वम्ये सोपितरं सावैराजीवलोचना कंस।
भार्याजगसंधे दुहितामागधं न्ये चोदयसे वरं जैद्रपतिव्यसनदुःखिता ४६ पतिघ्नो मेजहीसेवपुनः पुनरिदं ततो वयमहारा

नानेमेवेष्टमेष्टि

नाप्रापितः ४०

४०

४०

श्रीरामयाम०

॥

॥

॥

राम०

३३

संस्मरंतो विमनसो व्यापयान्तराधिप पृथक्केन महाराजसंक्षिप्य महंतीं प्रियं ४८ पलायानो भयात्तस्मिन्समुत्तज्जतिवांधवाः इति संवि
 त्सर्वैस्समप्रतीचीं दिशमाश्रिताः ४९ कुशस्थलीं पुरीं स्मरन्ते नोपशोभिता ततो निवेशंतस्मां च कृतवन्तो वयन्त्य ५० तथैव दु
 र्गसंस्कारं देवैरपि दुरासंस्त्रियेपि यस्यापुंश्वयुः किमु हस्मिन्महाराथाः ५१ तस्यां वयमभिन्नघ्ननिवसामो कुतो भयाः आलोच्य गिरिमुखं
 तमागधंतीर्णमेव च ५२ माधवाः कुरुशार्ङ्गलपरां मुदमवाप्नुवन् एवं वयं जगसंधादभितः कृतकित्त्विषाः ५३ सामर्थ्ये वतः संवेधाद्वा
 मंतं समुपाश्रिताः त्रियोजनाय तं सद्यस्त्रिस्वंधं योजनादधि ५४ योजनोत्तेशतद्वारं वीरविक्रमनोरणं अष्टादशा वरैर्नंदं सत्रियैर्युद्धुर्महैः
 ५५ अष्टादशसहस्रारिभ्रातरां संतिनः कुले आङ्ककस्य शतं पुत्रा एकैकस्त्रिंशदशवरः चारुदेहः सहभ्राता चर्कदेवो यसात्मकः
 अहं च रौहिरो यश्च शंखः शौरिस्समो युधि ५६ एवमेते रथाः सप्त राजन्नन्यानि बाधमे कृतवन्मोक्षनाधसिः समीकः समितिजयः
 ५७ कंकः शंकुश्च कुंतिश्च सैते वै महाराथाः पुत्री चो धकभोजस्य वृद्धो राजा च ते दश ५८ वज्रसंहनना वीरा वीर्यवन्तो महाराथाः
 स्मरंतो मध्यमं देशं हस्मिन्मध्ये यवस्थिताः ५९ सत्वं सन्नाडुरो युक्ताः सदा भरतसत्तम क्षेत्रे सन्नाजनात्माने कर्तुं महसि भारत ६०
 न तु शक्यं जगसंधे जीवमाने महाबले राजस्यै त्वया वा मुमेषा राजन्मतिर्मम ६१ तेन तु द्वाहि राजानः सर्वजित्वा गिरिब्रजे कंदरेषु
 तं द्रुपदं सिंहेनेव महाद्विषाः ६२ सहिराजो रसंधोपियक्षुर्वसुधाधिपैः महादेवं महात्मानमुमापतिमरिंदम ६३ ॥ ॥

ज

अध्यायः उक्तं १ ३ राजसूयदुः प्रायमत्ताशमेवपरमत्तान् आह विशालेति भूमिरेवस्थिरनिश्चयान्तिकचित्तहृत्तिः सावकुलाविषयमेरादुप्रकाररंसा
धियिमेरमेवंपात्रतएवविशालाशलेवशालाआवरणानिरावरणात्रत्यलोकायापिस्पृश्यति वडूरत्नसमाचिता वडूरत्ननेतेस्तत्रज्ञासुक्तह्येविषयेयीसाः

आराध्यतपसोप्रेरानिर्जितास्तेनपार्थिवाः प्रतिज्ञायाश्चयारंसगतः पार्थिवसत्तम सहिर्निर्जितसर्निर्जितसयार्थिवान्प्रतनागतान्
पुरमानीयवधाचवकारपुरुषव्रतं ६५ वयंचैवमहाराजजगसंधभयात्ररा मथुरांसेपरित्यज्यगताद्वारवतीपुरी ६६ यदि
तेतन्महाराजयज्ञं प्राप्तुमभीक्ष्णसि यतस्वतेषामोक्षायजगसंधवधायच ६७ समारंभोनशक्यायमन्यथाकुरुनेन राज
सूयस्यकार्त्तमेनकर्तुमतिमतावर ६८ इत्येषामेमतोरजमथावामन्यसेनद्य एवंगतेममाचक्षस्वयेनिश्चितसहेतुभिः
६९ महाभारतेसभापर्वणि युधिष्ठिरउवाच उक्तंलयाबुद्धिमतायन्तामोवक्तुमर्हति संशयानांदिनिर्माक्तावन्तान्यो
विद्यतेभुवि १ गृहेगृहेहि राजानः स्वस्वस्वप्रियंकराः नचसाम्राज्यमाप्तास्तेसमादृशेद्गृहेहि कुरुभाक् १ कथंपरा
नुभावतः स्वंप्रशंसितुमर्हति परेणसेवेतस्तपः प्रशंसः सपूज्यते ३ विशालावकुलाभूमिरेवडूरत्नसमाचिता इरंग
म१ ताविज्ञानातिश्रेयोहृदिमकुलोद्ग ४

तःपुरुषः कार्येषुस्वस्ववलायवलंनजानाति सहंरंगताबुद्धेः परंनिष्ठांप्रसगात्तद्व्याप्राप्यश्रेयोमोक्षाख्यविज्ञानातिनान्यथावडूरुदुः प्राप्यैष्येषुव्यासक्तचित्तत्वान्
यथोक्तंभगवता व्यवसायान्तिकाबुद्धिरेकैककुरुनेन वडूरत्नाख्यनताश्रुद्वयोः व्यवसायिनामिति व्यवसायस्तत्तनिश्चयइति ४ " "

यत्प्रथिव्यां व्रीहियवंहिरण्यपशवः स्त्रियः नालमेकस्य तत्सर्वमिति मत्वा शमं ब्रजेदित्युक्तेः शमस्य च प्रयानि त्याह शममिति प्राचस्त भूमिर्मंत्रभूमिः मंत्रस्य विषयः विशा
 लाविस्तीर्णावदुशाता पुरुषभेदेन बुद्धिभेदात् वदुलावदुत्पायविस्फुरणात् अतएव वदुभिर्मंत्रैः सहमंत्रैः वदुभिर्हिरण्यहस्यश्वरथमित्रत्वीप्रभृतिभिरनैके
 रनेकैरेतैः समन्विता सतस्याचमंत्रभूमौ विगाद्यमाना योद्गत्या अंगपंचकषट्पुण्ड्रशक्तित्रयसिद्धिं त्रयसंप्राप्यादिसमस्तनीति भूमिमवगात्वा अतस्त्वमेव सर्वज्ञोः स्म

शममेव परं मन्त्रेशमा तत्क्षेमं भवेन्मम आरंभे पारमेष्ठ्यं तु न प्राप्स्यमिति मे मतिः ५ एवमेते हि जानंति कुले जाता मनस्विनः कश्चित्क
 दाचिदेतेषां भवेत्तच्छ्रेयोजनार्हं ६ वयं चैव महाभाग जरासंधभयात्तदा शंकिताः सममहाभाग दौरात्पात्रस्य चानघ ७ अहं हितव
 दुर्दूषमुजवीर्याश्रयः प्रभो नात्मानं वलिनं ममैतत्पितस्माद्विशंकिते ८ त्वत्तकाशाच्च रामाच्च भीमसेनाच्च माधव अर्जुनो ह्य
 महावीरो हंतुं शक्यो न वेति वै ९ एवं जानन् हि वाल्मेय विमृशामि पुनः पुनः त्वमेप्रमाराभूतोसि सर्वकार्येषु केशव तच्छ्रुत्वा च
 ब्रवीद्भीमो वाक्यं वाक्यविशारदः १०

द्वितीयो कार्यकार्यनिश्चयवेत्तीति भावति शमस्वीकारहेतुमाह आरंभे राजस्यारंभे क्रतुफलपारमेष्ठ्यं परमेष्ठितादात्म्यं दुःप्राप्यं अशक्तत्वादस्माकमित्यर्थः ५ कृतमु
 ष्याह एवमिति एते स्म अस्मदीयाः सभासदः मनस्विनो भीमादयः श्रेष्ठः स्पर्शवान् जेतुं समर्थो भविष्यतीति जानंति ६ न त्वस्माकं मध्ये तादृशः कश्चिदस्तीत्याह व
 यंचेति ७ शंकायं हेतुमाह अहं हीति ८ तथा पितृभृतीनां चतुर्गामध्ये कश्चिदन्तं हंतुं समर्थोस्ति न भवेति विमृशामि युष्माकमप्यनेतश्चित्तं जानन्ति त्याह
 त्वत्तकाशादिति १०

११ नीत्यर्थान्नीतिप्राप्त्यर्थान् नीत्येतिरतीयांतेवा १२ मागंधजरासंधे भीमप्रकोपयन्कस्मउवाचअर्थानितिवालः अयुसन्ः अनुबंधविपाकाः अर्थपरायणस्वकार्येन
त्परं १४ नमस्यतिनविचारयेति यौवनाश्रितमोधात्ता जयान्नेतयान्वाद्योतरशत्रुजित्वा जयारयः पंचसाम्राज्यहेतवदितिभावः हित्वाकरानितिपादेकरमायः १५
सर्वाकारंजयादिपंचकप्रकारं यौवनाश्रितप्रभृतयः एकैकेनगुणेनसाम्राज्यं प्राप्तास्तेतुतसैर्द्वैरपिगुणैरिच्छसीतिभावः १६ तन्निवगुणाः नाह निग्राह्यानि ग्रहमर्हन्ति
निग्राह्याः विजिताः राजवत्तलक्षणं धनोयस्यसाम्राज्यस्य एतेनजयपद्वेकंततमुर्यमितुक्तं तच्चयौवनाश्रितदृष्टं प्राप्तिः पालनेभगीरथे प्राप्तिरपिसाम्राज्यलक्षणं ३ एक

भीमउवाच अनारंभपरेरांतावलीकश्चसीदति उर्वलश्चानुपीयेनवलिनंयोधितिष्ठति ११ अतंश्चित्तप्रप्रायेराडुर्वलोवलिनंरिपुं
जयेत्सम्यक्प्रयोगेननीत्यर्थानात्मनोहितान् १२ रुहेनयोमयिवलंजयः पार्थेधनंजये मागंधसाधयिष्यामश्चित्रयश्वाश्रयः १३ रु
स्मउवाच अर्थानारंभतेवालानानुबंधमवेक्षते तस्मादिरनमस्यतिवालाश्चर्थपरायणं १४ हित्वांमोवनाश्रितः पालनाच्चभगीरथ
ः कार्त्तवीर्यस्तपोवीर्याद्वलाचुभरतोविभुः १५ अद्यामरुतस्तान्यंचसाम्राजस्तेनुसुश्रुम साम्राज्यमिच्छतेतुसर्वाकारंयुधिष्ठिर
१६ निग्राह्यलक्षणंप्राप्तोधर्मार्थनयलक्षणैः १७ बार्हद्व्योजरासंधस्तद्विद्विभरतमेव नचेनमनुनुद्यतेकुलान्मेकशतैरपाः
१८ तस्मादिहवल्लोदेवसाम्राज्यंकुरुतेहिसः १९ १९ ॥ जया ३ ॥ ॥ ॥

देशानुबन्धेराज्योऽसाचधर्मोदिलक्षणैः सहितैरित्योऽयं धर्मः योगः कार्त्तवीर्ये अर्थाद्विर्मरुतो नयोनीतिवलंभरते १७ बार्हद्व्योजरासंधस्ततः प्राकृतं ज्ञानं च यथा
ननुमरणसर्वमेवसंतोयुगे निग्राह्यलक्षणंप्राप्तोधर्मो नयलक्षणैरितिपठंति जरासंधस्ततः साम्राज्यं निरुति साध्यान् अनुमरणं अनुतिष्ठन् सर्वाकारं साम्रा
ज्यमिच्छन्तस्तजरासंधः प्रतिकूलोस्तीतिविदि तर्हिसखसम्राजस्त्वितिचेतस्मराजपीडाकरलान्नेसाह नचेयेति १८ ॥ ॥ ॥

प्राप्त्यलक्षणंप्राप्त्यर्थं न संवेधः किंभूतस्तधर्मापिनयलक्षणैर्धर्मोलाभोतीतिश्रएतैर्लक्षणैः
संतोयुगे संवेधे एवमेववयमिवमंत्रान्वविचारान् वश्यान्स्व २

१० नः अस्माभिर्न च ईदृशः जरासंधेन अभागः असीकृतः पुरुषतः मूर्द्धाभिषिक्तेषु पुरुषेषु तेन सर्ववशीकृता इत्यर्थः ११ १२ शतावरान् शतमूनान् १३ अमृष्टान्
नारुद्वैवत्यायमिति प्रमेकमभिमृष्टानां १४ तदा सत्कृतो भवतीत्यध्यात्मयोज्यततः एतानि ग्रहाद्वेताः प्रतिवर्धमहेतुमाणास्महे। यतः सागधं प्रतिवर्धमनन्तते
हेतोरिति योज्यं १५ क्रूरराजवधारण्यं कर्म यश्रुपतये बलिदानं प्रवार्त्तमेतकार्षिष्यति १५ तं दुर्वलं राजा कथं पार्थिवे धेष्पतीति तस्य दुर्जयत्वमुक्तापि तज्ज

राजभाजोहिराजनो नरासंधमुपासीते नचतुष्पीति तेनाल्पवात्पादनयमास्थितः १० मूर्द्धाभिषिक्तं नृपतिं प्रधानपुरुषं वला
त् आदत्तेन च नोदृष्टो भागः पुरुषतः क्वचित् ११ एवं सर्वान्वशे च के जरासंधः प्रतापवान् तंडुर्वलतरे राजा कथं पार्थ उपे
ष्यति १२ प्रेक्षितानां प्रमृष्टानां राज्ञां पशुपते गर्हे पशूनामिव काप्रीतिर्जीविते भरतर्षभ १३ क्षत्रियः शस्त्रमरोगायदाभव
तिसत्कृतः ततः समागंधं संख्ये प्रतिवाधिमयद्वयं १४ षडशीतिः समानीताः शेषाराजंश्चतुरेश जरासंधेन राजानस्ततः कुरं
प्रवर्त्स्यते १५ प्राप्नुयात्सयशो दीप्तं तत्र यो विघ्नमाचरेत् नयेयुश्च जरासंधं स समाप्तिमयतं भवेत् १६ समापर्वणि युधिष्ठि
रुवाच सन्नादुरामभीमुखे युष्मान् स्वार्थपरायणाः कथं प्रहिराण्यो हृत्सोहं केवलसाहसात् १ भीमार्जुनानवभौनेवेम
नो ममैजनाईने मनश्चक्षुर्विहीनस्य कीदृशं जीवितं भवेत् १ जरासंधवलप्राप्य दुष्पारं भीमविक्रमं श्रीमोषिविजयेताजोत्तत्र
वः किं विचेष्टितं ३

यस्य सप्ताज्यहेतुरेव साहस्रप्रयुयदिति सप्तवर्गे जेतमस्त्यभिप्रायः १६ अध्यायः संज्ञाद्वयवजरासंधात्भीषितो राजा हस्तेन यस्मादिना श्लेकेन भीमेनोक्त उपायो दु
ष्कर इत्याह युष्मान् रुक्मभीमा जेतान् प्रहिरुयोजरासंधवधार्यमिति शेषः विजेता जेष्यति अमोघि विजयेता जयित्तिगोऽप्योदतु अमः अमरगो दुर्वलो धिजरासंधे
संधे सहाये मतिविजयेत शत्रूनि निति शेषः ३ ३

स०
३६

अर्थोत्तरेरुपफलादिपरीतफले कार्ययुक्तं पुरुषं प्रति अनर्थः प्रतिपद्यते प्राप्नोति तस्मात्कार्यो कर्तुमिष्टा प्रतिपत्तिः राजसूयबुद्धिः न युक्ता ४ कार्यस्य संन्यासक
मेमात्रस्य सांगेन तु कृतमात्रस्य कषायसुलभमिति तेनेदर्शनात् परिज्ञायमेव रोचयेत्यर्थः ५ ६ वीर्यउत्साहः पक्षोवासुदेवः भूमिः मेव सर्वकः कार्यनिश्चयः

अस्मिंस्त्वर्थोत्तरेयुक्तमनर्थः प्रतिपद्यते तस्मान्न प्रतिपत्तिस्तु कार्ययुक्ता मता मम ४ यथाहं विम्र षाम्पेकस्तत्रावच्छ्रयता मम सं
न्यासं रोचये साधु कार्यस्य सज्जनार्दन प्रतिहंति मनो मेघराजसूयोदुःखहरः ५ वैशंपायन उवाच पार्थः प्राप्य धनुः श्रेष्ठमक्षये च
महेषु धी रयं ध्वंजं सभां चैव युधिष्ठिरमभाषत ६ धनुः शस्त्रं शरावीर्यं पेशीभूमि र्यशो वले शस्त्रमेतन्मया राजन् दुष्प्राप्य यदभी॥
प्सितं ७ कुले जन्मप्रशंसंति वैद्याः साधु सुनिश्चिताः वलेन सदृशं नास्ति वीर्यं तु मम रोचते ८ कृतवीर्यं कुले जातो निर्वीर्यः
किं करिष्यति निर्वीर्यं तु कुले जातो वीर्यं चांस्तु विशिष्यते ९ क्षत्रियः सर्वशो राजन्यस्य दृष्टिर्द्विष्यते सर्वगुरोर्विहीनोऽपि
वीर्यवान् हितोरेदिष्ट १० सर्वैरपि गुरोर्युक्तो निर्वीर्यः किं करिष्यति गुराभूता गुरास्सर्वेति षंति हि परक्रमे ११ जयस्य हेतु
ः सिद्धिर्देहकर्मदेव च संश्रितं संपुक्तो हि वलैः कश्चित्प्रमादो नोपयुज्यते १२ तेन ह्योराशत्रुभ्यः क्षीयते स वलोरिषुः १३

बलं शरीरे तेनादिभूयं सामर्थ्यं वैद्याः विद्यावंतः वलेनेति उत्साहस्य त्रयानि सार्थः ११ सिद्धिर्योगः असंतापि निवेदयति यावत् सिद्धिर्निष्पत्तिर्योगो रिति वि
श्वः तच्च सिद्धिरूपं वीर्यं कर्मपरिस्फुरद्देवभाष्येन उभयापेक्षं नोपयुज्यते न कार्यक्षमो भवति १२ तेन प्रमादेन शत्रुभ्यः शत्रुतः १३

राम०
३६

१४ तस्मादुक्ताहवताकर्मवर्तयंजयायेत्साहजरेति १५ अकारोदोषमाह अनारंभइति कर्मणश्चिदोषः आरध्वमपिप्रतिकूलं चेन्नत्राहगुणान्तेर्वोक्ताहत्तरादिसंपत्ति
रूपात् नैर्गुण्यंशक्तत्वे १६ पश्चात्तत्राशक्तत्वेनिश्चयाद्देहं काषायंभैरिक्कृतंवल्ले १७ अध्यायः जातस्य १ ३ सुनयस्यशोभनस्यमंत्रस्यअनयायस्यदेवा
दिप्रतिकूलहीनस्यसंयोगेप्रसिप्तसंयोगपरमउत्कृष्टः क्रमः उपक्रमः सिद्ध्यति तेनचसंगत्याहयोर्मेलनेनअसाम्यंअन्यतरोत्कर्षः जायते चकारोहेतो यतःह

ज २

देस्यपथावलवतितयामोहोवलविते तावुमौनाशकोहेतराज्ञाभूमौजयार्थिना १४ जरासंधविनाशं चराज्ञांचपरिरक्षरां यदि
कुर्यामयज्ञार्थेकिततः परमंभवेत् १५ अनारंभेदिनियतोभवेद्गुणानिश्चयः गुणान्तिः संशयाद्वा नैर्गुण्यंमन्यसंकथं १६
काषायंमुलभंयश्चान्मुनीनांशममिच्छतां साम्राज्यंभवेच्छकं वयंयोत्स्यामहेपरान् १७ सभापर्वराजरासंधवधे वासुदेवउ।
वाच जातस्यभारतेवंशेतथाकुत्साः सुतस्मच यौवैयुक्तामतिः सेयमज्जेनेनप्रदर्शिता १ नस्ममसुंवयंविघ्नरात्रौवायद्विवा
द्विवा नचापिकंचिदमरमयुद्धेनानुशुश्रुम २ सतावदेवपुरुषैः काप्येहदयतोषरां नयेनविधिदृष्टेनयउपक्रमतेपरान् ३
अनयस्यानुपायस्यसंयोगपरमः क्षयः संशयोजायतेसाम्प्राज्ययश्चनभवेद्दुःखाः ४ तेवयंनयमास्यायशत्रुदेहसमीपगाः क
थमंतेनगच्छे महक्षस्मैवनदीरयाः ५ परंक्षेपराक्रांताः स्वरंभावरोस्थिताः ६ ॥ ॥

योर्युध्यतोः साम्यंनभवतितस्माद्विनायुद्धंअशक्तत्वेनिश्चयायोगादशक्तिशंकयाहस्तीमवस्थानंपरमवहेतुरिति भावः विपक्षेदोषमाह अनयस्यानुपायस्यसं
योगपरमक्षयः इति ननुपरस्यापिनयादिमत्तेकथंस्वस्यजयः स्यादिसंशयोक्ताहसंशयोजायतेसाम्प्राज्ययश्चनभवेत्दुःखेतिद्वयोरुपायादिसाम्येतुद्वयोरपि
परस्परभयाज्जयेसंशयएवभवतितनुजयः चात्परजयोवाकिंतुतादृश्येनहावपितिचतुर्थः ४ साम्यप्यारंभेफलमिसंशंकवस्तेत्यात्कर्षमाहसोई
नेतेवयमिति ५ ६

स०
३७

नन्वेवंमहोराजकस्योत्थापनेनक्रतुविद्युत्सुखमेवेदित्याशंक्याहमूरेति ७ ८ उत्कर्षकामप्राप्तिः सिद्धासाम्पत्तौ नैवमेवेदित्याह एक इति प्रियं साम्राज्यलक्ष्यं
तत्रस्मादन्तरजपनिश्चयादेतोः अदृश्यंस्त्रीयनैवोपलक्ष्ये किंतु परस्मैव श्रेयो भविष्यतीत्यर्थः तत्क्षयं चैवेति पादे तस्य जरासंधस्य क्षयं लक्ष्ये संभावये

मृदानीकैरतिवर्लेन युधेदीरभिः सह शतिवुद्धिमतां नीतिः तन्ममापीहरेचता ७ अनवद्यासं बुद्धः प्रविष्टाः शत्रुसङ्घतत्
शत्रुदेहमुपाक्रम्य तं कामं प्राप्नुयामहे ८ एकोऽथेव प्रियनिर्णयविभीषणपुरुषर्षभः अंतरात्मेव भूतानां तजयेच्चैवलक्ष्ये
९ अथैवं निहत्य जैशेषेणापि समाहताः प्राप्नुयामततः स्वर्गज्ञातित्राणपरायणाः १० युधिष्ठिर उवाच कुरुको
यं जरासंधः किं वीर्यं किं पराक्रमः यस्त्वास्मत्स्वाग्रिसदृशं न दग्धः शलभो यथा ११ कुरु उवाच शृणु राजन् जरासं
धो यद्दीर्यो यत्पराक्रमः यथा चोपेक्षितोऽस्माभिर्वदुशः कृतविप्रियः १२ अक्षौहिणीनां तिस्रणामासीत्समरदर्पितः
राजा हृदयो नाम मगधाधिपतिर्वत्सी १३ नृपवाचीर्ष्यसंपन्नः श्रीमान्तुलविक्रमः नित्यं दीक्षां कृततनुः शतक्र
तुरिवापरः १४ तेजसा सूर्यसंकाशः क्षमया यथिवीसमः यमांतकसमः क्रोधे प्रियो वै प्रवरोऽयमः १५ तस्याभिज
नसंयुक्तेर्गुरोर्भरतसत्तम आस्यं यथिवीसर्वा सूर्यस्यैव गमस्तिभिः १६ सकाशिराजस्य सुते यस्य भरतर्षभ उपयेमेम
हा वीर्यो नृपद्रविणसंयुते तयोश्चकार समं प्रियः स पुरुषर्षभः १७

निहंत्य संप्राप्य शेषेणावधेन वधे हेतुना शत्रुणा शेषः संकर्षणो न ते उपयुक्ते नरे वधे इति विप्रवः ज्ञातयः जरासंधवद्भारजानः १० पतिः पालकः १३
१४ यमो वैवस्वतः अंतकः कालः १५ १६ १७

राम०
३७

नतिर्वीत्रेष्वेवमप्यनकारिष्ये १८ २२ रत्नैः सुनियोमैः उत्कृष्टरत्नैः २३ २७ अवाप्तं अशुद्धं सरसमिति पावत् अमेकलेशलाडुः स्याद्युक्तेनानुमेत्रियुत्समरः अ

नतिर्वीत्रेष्वेवमप्यनकारिष्ये १८ प्रियाम्भामनुदृष्ट्वाभ्यांकरेणुभ्यामिवद्विपः ।
 तयोर्मध्यगतश्चापिराजवसुधाधिप १९ गंगायमुनयोर्मध्येमूर्तिमानिवसागरः विषयेषु निमग्नस्तस्य यौवनमभ्यगात् २० न
 चवंशकरः पुत्रः तस्याजायत कश्चन मंगलैर्बहुभिर्हीमैः पुत्रकामाभिरिष्टिभिः नाससादृष्टप्रेष्टः पुत्रकुलविवर्द्धनं २१ अथका
 स्त्रीवतः पुत्रं गौतमस्य महात्मनः शुश्रावत पसिञ्चात मुदारां चंद्रकौशिकं २२ यदृष्टुयागतं तंतुदक्षमूलमुपाश्रितं पत्नीभ्यां सहितो
 राजा सर्वं रत्नैरुत्तोषयत् २३ तमव्रवीत्समृद्धिः सत्यवाग्विषत्तमः परितुष्टोस्मि रजेन्द्रवरं वरय सुवत २४ ततः सभाप्यैः ।
 प्रणतस्तमुवाच बृहद्दृष्टः पुत्रदशैर्नैराश्याद्वाप्यसंदिग्धयागिरा २५ राजोवाच भगवन् राजस्य मुत्तरमप्रस्थितो हंत यो वनं किं वरे
 रणाल्यभागपस्य किं रण्येनाप्रजस्य मे २६ कृत्स्न उवाच एतच्छ्रुत्वा मुनिर्ध्यानमगमत् २७ भित्तं दिव्यः तस्मै वचाम्भरुक्षस्य छायायां समु
 पाविशत् २७ तस्मापविष्टस्ममुनेरुत्तमं गे निपपात ह शुकदहं महारम्यमेकमात्रफलं किल २८ तत्प्रगल्भमुनिः प्रेष्टो हृदयेना
 भिमंय च राजेन्द्रावप्रतिमं पुत्रं संप्राप्तिकारणं २९ उवाच च महाराजस्तं राजानं महामुनिः गच्छ राजन् कृतार्थो निवर्त्तस्वनरा
 धिप . ३० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

वातमिति पादे नास्ति पातपितावातोयस्यतत् ३८ ३९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

स०

३८

यथासमयं यथाप्रतिज्ञं नतिर्वर्तिष्यति दर्शितरित्या ३१ ३४ प्रजायेतां सुषुवतुः ३५ स्फिककघात्रधोभागः ३६ तेशकले ३७ गर्भसंज्ञे वेगर्भपते सति

एतद्युत्तामुनेर्वाकं शिरसा प्रीणापत्यच मुनेः पार्श्वमहाप्राज्ञः सन्तपः स्वर्गहगतः ३१ यथासमयमाज्ञायतदा सन्तपसन्नमः द्वाभ्यामेकं फलं प्रादात्तलीभ्यां भरतर्षभ ३२ तेन रान्द्रिधा कृत्वा भक्षयामासतुः शुभे भावित्वा रपि चार्थस्य सत्यवाक्यतया मुनेः ३३ तयोः समभवद्गर्भः फलप्राप्तनसंभवः ते च दृष्ट्वा सन्तपतिः परं सुदुर्मवापद् ३४ अथ काले महाप्राज्ञ यथासमयमागते प्रजायेतां मुभिराजन्त शरीरशकलेन रा ३५ एकास्त्रिधा चरुणोन्मोहो रसुखस्मिजे दृष्ट्वा शरीरशकले प्रवेपतु र्भेभ्यः ३६ उद्विग्रे सह संमंत्र्यते भगिनी तदा वले सजीवे प्राणिशकले तस्य जाते सुतः पिते ३७ तयोर्धात्रौ सुखं वीते ते कृत्वा गर्भसंज्ञां निर्गम्यातः पुरद्वा रात्समुत्सृज्याभिजग्मतुः ३८ ते च तुष्यथ निक्षिप्रे जगनामाश्रयक्षसी जग्राहमनुजग्राहमांशो रिता भोजना ३९ कर्तुकामा सुखवद्देशकले सातुराक्षसी संयोजयामासत सा विधानवत्तदोदिता ४० तैस्समानीतमात्रे तु सकले पुरुषर्षभ एकमूर्तिधरो वीरः कुमारः समपद्यत ४१ ततः सा राक्षसी राजन विस्मयोस्तुल्यलोचना नशराकसमुद्रोद्भवजसामयं शिशुं ४२ बालस्तापतलं मुष्टिकृत्वा चास्ये निधाय सः प्राकरोशदति संरुध्वः सती यश्च तोयदः ४३ तेन शब्देन संघातः सहसातः पुरेजनः निर्जगाम नरव्याघ्रराजा सह परत्तप ४४ ते चावले परिहृतौ न पयः पूर्णपयोधरे निराशे पुत्रलाभाय सहसैवाभ्यगच्छतां ४५ ॥ ॥ ॥

३९ सुखवद्देशकी कृतयोर्वहनं हि सुखेन भवतीति प्रसिद्धं ४० समानीतमात्रे संयोजितमात्रे ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४ ॥

राम०

३८

५० अराक्षसीवेद्यतः ५१ कामयाकीमेनयातीतिश्छाविहारिणी ५२ अध्यायः जरा निष्ठमानासुस्थिरा ४ ५ ६ ७

नेथदृष्ट्वातथाभूतेराजानंचेष्टसंततिं तंचवालंसुवर्लिनंचितयामासराक्षसी ४६ नार्हमिविषयेराजोवसंतीपुत्रादिनः वालेषु
त्रिमंहेतुंधर्मिकंस्पमहात्मनः ४७ सातंवालमुपादायमेद्येलेखिवभास्करं कृत्वाचमानुषंरूपमुवाचवसुधापिपं ४८ राक्ष।
सुवाच दृश्यसुतलेयमयादत्तः प्रत्युतां तवपत्नीद्वयेजातोद्भिजातिवरणासनात् धात्रीजनपरिसक्तोमयापपरिरक्षितः ४९
कृत्वाउवाच ततस्तेमरतप्रेष्टकाशिराजस्मतेसुते तंचालमभिपद्यामुप्रश्रवैरभ्यर्चितां ५० ततः सराजासंरुष्टः सर्वतदुप-
लभ्यच अष्टछन्देमगर्भाभाराक्षसीनामराक्षसी ५१ राजोवाच कामंकमलगर्भाभिर्ममपुत्रप्रदापिनी काममेवद्विकल्पा
णिदेवताप्रतिभासिमे ५२ सभापर्वणि राक्षसुवाच जराणामास्मिभद्रेतेराक्षसीकामरूपिणी तवेवस्मनिगजेद्रष्टुजिता
न्यवसंसुखं १ गृहेगृहेमनुष्पागानित्संतिष्ठामिराक्षसी गृहेदेवीतिनाम्नोवैपुणसृष्ट्यास्वयंमेवा १ दानवानोविनाशाय
स्थापितादिवरूपिणी योमाभक्त्या लिखेत्कुट्टेसपुत्रायौवनान्वितां १ गृहेतस्मभवेद्द्विरन्यथाक्षयमाप्नुयात् स्व-
हेतिष्ठमानाहंरुजिताहंसदाविभो ४ लिखितांचैवकुट्टेपुपुत्रैर्वैदुभिराहता गंधपुष्पैस्तथाधूपैर्भक्षभोज्यैः संपूजिता ५
साहंप्रसुपकारार्थंचितयाम्यनिशंतव तवेमेपुत्रशकलेदृष्टवत्स्मिधार्मिकः ६ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

११ नंदिकरः समुद्रिकृत १२ अध्यायः कस्य ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

संश्लेषिते मयो देवा कुमारः समपद्यत तव माया नमो हारज हेतुमात्रमहं लिह ७ मेरुवाखादितुं शक्या किंपुनस्तव बालकं ग्रहं संपूज
 नातु स्यामया प्रतीकितं तव ८ कृष्ण उवाच एवमुक्त्वा तु साराजं स्तत्रैवांतरधीयत स सं ॥ गदस्य कुमारं तं प्रविशेश्वरं हृदयः ९ तं स्पृष्ट्वा
 तस्य यत्कृतं तत्र चकार नृपस्तदा आज्ञाय यच्च राक्षस्य मागधेषु मे होतुं सव १० तं स्पृष्ट्वा मागधेऽपि तामहं सप्तः पिता जग्या संधितो
 यस्माज्जगत्संधो भवत्ययं ११ सो वदन्त महोत्तेजा मागधेऽधिपतेः सुतः प्रमाराव लसं पन्नाङ्गताङ्गतिरिवानलः मानापि त्रैलोक्ये नंदिकरः
 शुक्लपक्षे यथाशरी १२ इति समापर्वणि जगत्संधवधे कृष्ण उवाच कस्य चित्तं यत्कालं स्पृष्टुं पुनरेव महातपाः मागधेषु पचक्राम भग।
 वांश्च उक्तेऽश्विनः १ तस्यागमनसंदृष्टः सामात्यः सपुरः सरः सभार्यः सहपुत्रैराभिर्जगाम हृदयः २ पाद्यार्घ्याचमनीयेस्तमर्चया
 मास भारत सन् पौराज्यसदितं पुत्रं तस्मै न्यवेदयत् ३ प्रतिगृह्य च तं पृज्वायार्थिवाद्गवान्पिः उवाच मागधं राजन् प्रदूषेनात्तरात्मा
 ना ४ सर्वमेतन्मया ज्ञातं राजन् दिव्येन चक्षुषा पुत्रस्तु शरणां जेदया दृशोयं भविष्यति ५ अस्मत्पंचसत्तंच वलमूर्जितमेव च ए
 ष प्रिया समुद्दिनः पुत्रस्तवन संशयः ६ प्रापयिष्यति तत्सर्वं विक्रमेण समचितः अस्मदीयं वतो वीर्येनानुयास्यति पार्थिवाः ७
 पतन्तो वै न ते यस्मिन् गतिमन्ये यथा खगाः विनाशमुपयास्यति ये चास्य परिपंथिनः ८ देवैरपि विस्मृतिशस्त्राण्यस्य महीपते नरु
 जं जनयिष्यति गिरिरेख नदीरयाः ९ ॥ ॥

१३ सर्वभूतात्मभूतस्य सर्वेषां भूतानां आत्मवत्प्रियतमस्यैवार्थः १४ १५ अशस्त्रनिधनो न विद्यते शस्त्ररानिधनं ययोस्तौ २६ ३६ ३६ ३६

सर्वमूर्द्धमिषिज्ञानमेषमूर्द्ध्वलिप्यति प्रमादरोयं सर्वेषां ज्योतिषामिव भास्करः १० एनमासाधराज्ञानः समद्वलवाहनः विनाशमु
पयास्पतिशालभाश्चपावकैः ११ एषप्रियः समुद्रिताः सर्वराज्ञां प्रहीष्यति वर्षास्त्रिवोदीर्गां जलानदीर्नदनदीपतिः १२ एषधारि
तासम्पत्कृतुर्वर्गमहाबलः शुभाशुभमिव स्फीतासर्वसम्पदाधरा १३ अस्याज्ञावशगाः सर्वैर्भविष्यति नराधिपाः सर्वभूतात्मभूत
स्वयोरिव शरीरिणः १४ एषरुद्रं महोदेवं त्रिपुरांतकरं हरं सर्वलोकेष्वतिबलः साक्षाद्भूतिमागधः १५ एवं बुवनेन वसुनिः
स्वकार्यमिव चिंतयन् विसर्जयामास च पेरुद्रं द्रव्यमथारिहन् १६ प्रविश्य नगरीं चापि ज्ञातिं सर्वं विभवेतः अभिषिच्य जरासंधं मग
धाधिपतिस्तदा १७ वृहद्रथो नरपतिः परो निर्हति मायया अभिषिक्ते जरासंधे तदारजा वृहद्रथः पत्नीद्वयेनानुगतस्तपोवनचा
रो भवत् १८ ततो वनस्थे पितरि मात्रौ श्वैर्विशंपते जरासंधः स्ववीर्येण पार्थिवानकरोद्दृशे १९ वैशंपायन उवाच अथ दीर्घ
सकालस्य तपोवनचरो नृपः सभार्यः स्वर्गमगमत्तपस्तप्त्वा वृहद्रथः २० जरासंधोऽपि नृपतिर्यथा क्तं कौशिकेन तत् वरप्रदाना
मखिलं प्राप्त्वा राज्यमपालयत् २१ निहते वासुदेवेन तदा कंसमदीपयत् जातो वै वैरनिर्वधः कृष्णसहस्रस्यैव २२ आमपित्वा एतगु
णमेकोनयेन भारत गदाक्षिप्त्वा बलवता मार्गधनगिरिं व्रजात् २३ तिष्ठतामथ रायां वैलस्य सुतकर्मणाः एकोनयोजनशते सा
पपात गदाशुभा २४ दृष्ट्वा पौरैस्तदा संसृज्जगदा वैरनिवेदिता गदावसानं तत्प्राप्तं मथुरायाः समीपतः २५ तस्याः स्ताहं स
शिवकावशस्त्रनिधनायुधैः संत्रेपतिमंतं शिरो नीतिशास्त्रविशारदौ २६ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

स०
४०

१७ नीतिहेतोः वलीयसासर्द्धनकर्त्तव्येति नीतिस्वरथे १८ अध्यायः पत्तिर्नो १ २ जयो ज्युनः ३ १० १०

योनौमयातेकथितौ पूर्वमेव महावली त्रयस्त्रयारां लोकानां पर्याप्तारतिमेमतिः १९ एवमेवतरावीरवलिभिः कुकुरांधकैः व
लिभिश्चमहाराजनीतिहेतोरुपेक्षितः २० समापर्वणिजरासंधोत्पत्तिः वासुदेव उवाच पत्तिर्नो हंसडिभकौकंसश्चसगराहृतः
जरासंधस्तिधनेकालेयसमुपागतः १ नराकोसौराणेत्तुसैर्वैरपिसुरासुरैः प्राणयुद्धेनजेतव्यः सद्रूपनभामहे २
मयिनीतिर्वलंभीमेरुक्षिताचावयोर्जेयः मागधंसाधयिष्यामश्चित्रयश्वाग्रयः ३ त्रिभिरासादिनोस्माभिर्विजनेसनराधिपः
नसंदेहोयथायुद्धमेकेनाप्युपयास्मति ४ अवमानञ्चलोभाञ्चवाङ्मूर्ख्याञ्चदर्यितः भीमसेनेनयुद्धायध्रुवमप्युपयास्मति
५ अलतस्ममहावाङ्भीमसेनोमहावलः लोकस्मसमुदीर्गास्पतिधनायातकौयथा ६ यदिमेरुदयवेत्तिर्यदिनेप्रसयाम
यि भीमसेनार्जुनौशीघ्रंमासभूतौप्रयच्छमे ७ वैशंपायन उवाच स्वमुक्तोभगवताप्रसुवाचयुधिष्ठिरः भीमार्जुनौसमालो
कासंप्रदृष्टमुखौस्थितौ ८ युधिष्ठिर उवाच अच्युताच्युतमौमेवंव्याहरामित्रकर्शेन पांडवानांभवान्नाथोभवंतंचाश्रितावयं
९ यथावरसिगोविंदसर्वतदुपपद्यते नहित्वमग्रतस्तेषांयेषालक्ष्मीः पराङ्मुखौ १० १० १०

राम०
४०

वलौघः सेनाप्रवाहः विचक्षणैः प्रोक्तव्यः अन्यथा श्रद्धावद्विक्रान्तमिदं १६ एतदेव संहृतमाहयतश्चेत् धीवराः वरधियः पतो यस्मिन्नेदं निम्नं च
यत्नतश्चाक्रमणीये स्थानं भवति तं हिततः हितीयाथैतसिः इह निरुपरं वेशं प्रतिजं संनयंति न तु मत्सुमुखे महावीरस्योपपातयंति अत्र हंता यथा धीवराः न

निरुतश्च जरासंधो मोक्षिताश्च मदीक्षितः राजसूयश्च मेलध्वो निरेशेन वतिष्ठतः ११ क्षिप्रमेव यथा त्वेन कार्यं समुपपद्यते अपमत्तो
जगन्नाथ तथा कुरुनेत्रम १२ त्रिभिर्भवति हि विना नाहं जीवितुमुत्सहे धर्मकामार्थरहितो रोगक्षेत्रवडः खितः १३ न शौरिरावि
ना पा यो न शौरिः पांडवविना न ज्ञेयोऽस्मिन् योर्लोके कुरुष्वेति मेमतिः १४ अयं च वलिनोऽश्वः श्रीमानपि इकोदरः युवाभ्या
सहितो वीरः किन्नकुर्यान्महायशः १५ सुप्रणीतो वलौघो हि कुरुते कार्यमुत्तमं श्रद्धावलं जडं प्रादुः प्रोक्तं च विचक्षणैः १६
यतो हि निम्नं भवति नयंति हि न तो जलं यतश्छिद्रं ततश्चापि नयंते धीवरा जलं १७ तस्मान्नपविधानं च पुरुषं लोकविश्रुतं
वयमाश्रित्य गोविंदं यतामः कार्यसिद्धये १८ एवं प्रज्ञानयवलं क्रियोपायसमन्वितं पुरस्कुर्वीत कार्येषु कुरु संकार्यार्थसिद्धये
१९ एवमेव यदुग्रं पावत्कार्यार्थसिद्धये अर्जुनः कुरु मत्सुभीमो नितु धनं जयं न योजयो वलं चैव विक्रमे सिद्धिमेव
ति २० वैशंपायन उवाच एवमुक्तास्ततः सर्वे भ्रातर एव पुलौजसः वीर्ययः पांडवे यौ च प्रतस्थुर्मागधं प्रति २१ ॥

रीजलजीविनः यतश्छिद्रं कुल्यात्पततः तेनैव मार्गे राजलं चारिच्छं के हर रादिप्रदेशं नयंति तद्वत् १० वलीपक्ष्यानीतिरेव अष्टे सुपसंहरति तस्मादिति १८

१९ २० २१

परिच्छेदं अजिनं दंडकं मंडलं कायादिद्रुपं सामं ग्री आच्छाद्य सीकृत्य तया संवेष्टंति रोधाय वा २२ २४ ईशो नरनारायणौ सर्वगिणि मे मोक्षे वादि महाप्रलयं

वर्चस्विनां ब्राह्मणानां स्नातकानां परिच्छेदान् आच्छाद्य सुदृढं वा कर्म नो ज्ञेयं निरदिताः २२ अमर्षादभितमसां ज्ञातार्थं मुख्यं
तेजसां रविमामग्निवपुषां दीप्तमासीत्तदा वपुः २३ रतमेनेजरासंधं दृष्ट्वा भीमयुरोगं मो एककार्यं समुद्यंतौ कृष्णौ युद्धे पराजितौ
२४ ईशो हि तौ महात्मानौ सर्वकार्यप्रवर्तिनौ धर्मकार्यलोकाणां कार्याणां च प्रवर्तकौ २५ कुरुभ्यः प्रस्थितास्तितु मध्येन कु
नुजंगलं रम्यं घ्नस्य रोगत्वा कालं कुरुमती सच २६ गंडकी च महाशोरां सदानां रंत्येव च एकपर्वतकेन यः क्रमेणोत्पाव्रजंते
२७ उत्तीर्य सरपूं रम्यां दृष्ट्वा पूर्वोश्च कोशलान् अतीत्य जग्मुर्मिथिलोमालां चर्मरावंती नदी २८ अतीत्य गंगां शोरां च त्रयस्ते मा
मुत्वा लदा कुशवीर्यं दानं मुर्मागधं श्रेष्ठमनुताः २९ तेषां द्रोधना कीर्णं मंभुमंतं शुभं दुमं गोरथं गिरिमासा घट्टं शुर्माग
धं पुं ३० समापर्वणि वासुदेव उवाच सप्तपार्थ महान् भाति पशुमान् चित्तमंभुमान् निरामयः सुवेश्माथो निवेशो मागधः शुभः
१ वैद्यो विपुलः शैलो वराहो रथभस्तथा तथा ऋषिगिरिस्तातशुभांश्चैत्यकपंचमाः २ एते पंच महाशृंगाः पर्वताः शीतला
दुमाः रंती वाभिसंहस्य संहतां गिरिं व्रजं ३ ३

तानि वर्तयितुं शीलं यो सौ नित्यं तारयित्वा २५ अध्यायः सप्तमागधः मगधदेशसंबन्धी निवेशः विन्यासः १ २ ३ ३

गौतमसंख्यारितिश्रुत्यात्तत्त्वसौम्यानां तौ पिकशीवरादीनां वंशः मानवंशं भजते स गौतमसन्तपाणामुपर्यनुग्रहः ६ गौतमसंख्यंगृहं गौतमौ

पुष्पवेष्टितशाखायैर्गंधवद्भिर्मनोहरैः निगूढा इव लोभ्राणां वलैः कामिजनप्रियैः ४ मृदायां गौतमो यत्र महात्मा संशितव्रतः श्रोतृनर्यामजन
यत्काशीवाद्यान्तुतात्मनिः ५ गौतमसंगृहात्तस्माद्यथासौ तत्र सद्गतिं भजते मागधवंशं सन्तपाणामनुग्रहः ६ अंगवंगादयश्चैव राजा
नः सुमहावलाः गौतमसंख्यमभेतरमंते स्म पुरजुन ७ वनरजीकृतपश्येमाः पिप्पलानां मनोरमाः लोभ्राणां च सुभाः पार्थगौतमौकः स
मीपजाः ८ अर्बुदः शक्रवापी च पन्नगौ शत्रुतापनौ स्वस्तिकसालपञ्चावमणिनागसंवातमः ९ अपरिहार्यो नैद्यानां मागधामनुनाकताः कौशि
कोमरिणामांश्चैव वक्राते वाप्यनुग्रहं १० एवं प्राप्य पुरं रमंदुराधर्वसमंततः अर्थसिद्धिं नुपमां जगत्संधोभि मनते वयमासादने तस्मै द्रव्यमघ
हरेर्माहि ११ वेश्म एवमुक्ता ततः सर्वभ्रातरो विपुलौ जसः वास्मेयः पांडवौ चैव प्रतस्फन्मोगधं पुरं १२ दृष्ट्वा पुष्टज नोपेतं वातुर्वर्ण्यं स
माकुलं स्तीतोत्सवमना धृष्यमासेदुश्च गिरिजं १३ ततो हारमना साधु परस्परिगिरिमुच्छ्रितं बार्हद्वयैः प्रतमानं तथानगरवासिभिः मा
गधानां तुरुचिरचैतकं भसमाद्रवन् १४

कः गौतमसंख्योको गृहं ८ १३ पुरसगिरिं पुरमाकारसंनयं गिरितुल्यं महास्तं भवतु जज्ञति भाषाया प्रसिद्धं १४ चैतकं नगरसूचकं १५ ॥

यत्रेतिमांसादंमांसाहारंअथभंष्टमभाकारदेसंआसतादहनान् भेरेःदुंदुभोनमासतालाभिः मासेनतालोर्ध्वनिपीरखेरेयासांताभिराकृतिभिः उपलीक्षिताइतियोजं महतोहिकं
 स्मदिभोजनससकृदाहृतस्विरकालानुवर्तीध्वनिरितिप्रसिद्धंश्वेतुमासशब्देनहादशं त्वांतालशब्देनमध्यमांगुष्ठप्रमाणंकोलाद्दशमादेशप्रमाणभिरितिआवक्षतेआकृति
 भिः सविताइत्यध्याह्नयोक्तनाउभयत्रसमाना तालः करतलेगुंष्ठमध्यमाभ्यांचसमिते गीतकालक्रियामानेतालः खट्वादिमुष्टिश्चितिविश्वः मांसतालाभिरितिगोड

यत्रमांसादमृषममासतादृश्यः नेहतामासतालाभितिसोभेरेकापत् १६ स्वपुरस्थापयामासतेनवानसचर्मणा यत्रताः प्राणदेभे
 र्योदियपुष्पाववर्णिताः १७ भंकाभेरेचयतेपिचैसप्राकारमादयन् शिरसीवसमाघ्नतोजरसंधंजियांसवः १८ स्थिरंस्ववियुलंमृगंमुम
 हंतसुरातनं अर्चितंगंधमालैश्चसततमुप्रतिष्ठितं १९ निषलेवोदुभिर्वोरितेभिहसाभयातयन् ततस्तेमागधेहृष्टाः पुरं प्रविशुस्तस्य
 २० एतस्मिन्नेवकालेनुग्राह्यणावेदपारणाः दृष्ट्वातुर्दुर्निमित्तानिजरसंधमदर्शयन् २१ पर्यग्रकुर्वन्स्वनपदिदस्थं पुरोहिताः तत
 स्तच्छांतयेराजाजरसंधः प्रतापवान् दीक्षितो नियमसोसावुवासपरोभवत् २२ स्वातकव्रतिनस्तेतुगादुशस्वानिरायुधाः युयुत्सवः
 विविमुर्जरसंधेनभारत २३ भक्षमात्मापरणानां वददसुः श्रियमुत्तमां स्फीतांसर्वगुणोपेतांसर्वकामसमृद्धिनीं २४ तातुदृष्ट्वा
 समृद्धितेवीर्यांतस्मात्तरोत्तमाः राजेमार्गेणागच्छन्तः कृष्णभीमधनंजयाः बलाद्गृहीत्वा मात्मानिमात्माकारान्महाबलाः २५

शोरेतुमांससनालवदेष्टनकर्त्रीभिः मांसतालाभिर्विध्रीभिः १६ तेनचर्मणाचआनयेतियवहितेनसंबंधः १६ अथवर्णिताः अथकीर्णीयासाइत्यर्थः यत्रपुरस्मिगोरे
 १७ १८ चैसकवितादृष्टांचयनेननिर्घतं १९ मृगंतगिरिमेवमृगवदुद्धितंभाषायांमुनराइतिप्रसिद्धं २० २१ पर्यग्रकुर्वन् ज्वलताउत्सुकेनपरितोआम्यमारोण
 यजियंयमुमिवपयेग्रिहृतवतः २३ २४

विरागवसनाः विचित्रागवसनाः २७ गोवासंगोष्ठं २८ २९ कक्षाः द्वारदेशः उत्तममध्यमाधमजनावस्थितियोगः ३० ३८ स्वस्त्यक्तकुशलं राजन कुशलं निर्विघ्नं

विरागवसनाः सर्वस्वगिराणामृष्टकुरादलाः निवेशनमथाजर्मुर्जरासंधस्यधीमतः २७ गोवासंनिवर्तितः सिंहोद्वैमवतायथा शालस्तंभनि
भातिपंसेदनागुरुद्विषिताः २८ अशोभंतमहाएजवाह्वोपुद्गालिनां तानुद्विष्टाद्विष्टप्रख्यान्शालस्तंभानिबोद्धतान् व्यदोरकाचमागधा
नांविस्मयः समपद्यत २९ तेततीतजनाकीर्णाः कक्षास्तिस्त्रानर्षभाः अहंकारेण राजानमुपतस्फर्गतयथाः ३० तानुपाद्यमधुपर्कहीनस
क्तितंगतान् प्रत्युत्थाय जरासंध उपतस्थेयथाविधि ३१ उवाच वैतानाजोत्तौत्वागसंवेत्तिप्रभुः मौनमासीत्तदापार्थभोमयोर्जनमेजप ३२
तेषांमध्येमहाबुद्धिः कृष्णोवचनमब्रवीत् वक्तुं नायातिरजेटतपोर्नियमसम्बन्धोः ३३ अर्वाक्रिणीयात्तरतस्त्वयासां ईवद्विष्यतः यज्ञागारेस्थायि
त्वारजाएजगद्गतः ३४ ततोद्भवे संपातेयानोयत्रस्थितादिजाः तस्येतद्वतं राजन वधूवधुविचिक्ते ३५ स्वातकान्नास्तराणान्पातान्कृत्वा
सप्तमितिजयः अण्डेरेवेनपतिः प्रत्युद्गच्छतिभारत ३६ तांस्तर्ष्वेणवेशेनदृष्ट्वा सनपसत्तमः उपतस्थे जरासंधो विस्मितश्चाभवत्तदा ३७
तेतद्विष्टेवराजानं जरासंधं नर्षभाः इदमूचुरमित्राः सर्वभरतसत्तम ३८ स्वस्त्यक्तकुशलं राजनितितत्रयवस्थिताः तं नृपं नृपशाहं लपेक्षमा
णाः परस्परं ३९ तामवर्षीजरासंधस्तथापांडवयादवान् आसतामिति राजेन्द्र ब्राह्मणद्वयसंहतान् ४० अथोपविष्टिषुः सर्वे त्रयस्तेऽ
रुपयर्षभाः संपदीतास्तु यो लक्ष्मामहाधरदवाग्रयः ४१ तानुवाच जरासंधः सप्तसंधीनराधिवः विगर्हमाणः कोऽयं वेशग्रहेवेकतान् नत्वातक
त्रताविमावहिर्मात्मानुलेपनाः ४२

यथास्मात्तथास्तिमुनरांयत्त्रयस्तित्रिनिशिमोक्षपदं तनेत्यक्त कृष्णसमक्षं मरिष्यमाणस्तत्वास्ववश्यं भावादितिभावः माजीवेत्यर्थः ३९ ४१ वहिर्मात्मानु
लेपनाः वहिः समावर्तनारिनिमित्तं विना ४२

४२ वाचिवोर्यननुक्रियायांविनिगस्थंअमल्लिगमन्तर्कमेत्यर्थः ४६ अहंरणांरूपांअस्मदागमेअस्मान्प्रतिआगमने ४७ ४८ स्नातकत्वंसनर्थ्यवहिनीत्तत्तारिकमपिह

भवंतीतिनृत्तकेस्मिन्निदितंममसर्वशः केयूपुष्पवंतस्वभुजैर्जाकृतलक्षणैः ४३ विभ्रतःशात्रभोजस्यवाह्यपुंतिजानय एवंविगवसनावहि
नस्मानुलेपनाः सत्तवदतकेयूपसंराजसुशोभते ४४ चैतकस्यगिरिःमृगंभित्ताकिमिदृच्छेना अहोरेणप्रविशस्यनिर्भयाजकिस्तिपात् ४५
वदध्वंवाचिवोर्यंचत्राह्यस्यविशेषतः कर्मेचेतद्विनिगस्थंकिंवाघप्रशमोक्षितं ४६ एवंचामुपास्यायकस्माच्चविधिनार्हणं प्रणीतात्रानुगृही
तकार्प्यंकिंवास्मदागमे ४७ एवमुक्तेततःकृष्णःप्रसुवाचमहामनाः स्निग्धंभोज्यावाचावाकंवाक्यविशारदः ४८ कृष्णश्चाव स्नातकान्ग्राह्यरा
नाजन्विध्यास्मात्तनराधिप स्नातकव्रतिनोराजन्ग्राह्यराः सविषाविशः ४९ विशेषनियमाश्चैषामविशेषाश्चसंस्तुत विशेषवांश्चसततसवि
यःश्रियमृच्छति ५० पुष्पवत्तुक्रवाश्रीश्चपुष्पवंतस्ततोवयं भविष्योवाहुवीर्यस्तनतथावाकावीर्यवान् ५१ प्रगल्भैर्वक्तृसतस्माद्दार्ढ्येरेतं पृथ
स्वोर्णभविष्याणांतुवाहोर्हतामवेशयत् तदिहश्रुतिचेदाजन्मदृष्टास्यद्यनसंशयः ५२ अहोरेणारिपोगेहेंदारेणमुद्दोर्गहान् प्रविशंति
नराधोर्गहारेणेतानिधर्मतः ५३ कार्यवंतोर्गहानेतशत्रुतोर्नार्हणावयं प्रतिगृहीतमर्तुद्विष्टतत्रःशाश्वतंव्रतं ५४ सभापर्वणिजरासंध
वधे जरासंधुजवाच नस्मरामिकदावैरुक्तंयुष्माभिरितुत चिंतयंश्चनपश्यामिभवतांमतिवैरुक्तं १ वैरुक्तेवासतिकथंममध्वंमामनागसं
अरिवैरुक्तहेविम्राः सतांसमयएषहि २

त्रिपत्तेनसमर्थयतेविशेषेतारिना ५० ५१ वचस्तस्ववागीर्यत्वस्य ५२ ५३ अहोरेणोत्तारिनावैरुक्ताशयति ५४ अध्यायःवैरुक्तंअपकारः १ कथंअरिमन्धनह
नएषः सप्तवचनसमयः मर्यादा २

प्रसजति प्रसजयति अर्थदोषघातं आरोपयति स ह्यत्रिषः ह्यजिनां कशांगतिं आरोपितं संशय इति योजना ३ उपहंति चात्मानं ४ ५ प्रजानां चानागसं जलथविपरीत
मर्थवदय ६ वैरमूलं प्रकाशयति कुलेति ७ ८ एनोपगच्छेत् एनः पापं कर्तुं उपगच्छेत् प्राप्नुयात्संघिर्गर्भः १० ११ ननु ब्रह्मणो ब्राह्मणमात्मभते इत्यादिना सर्वजातो

अर्थधर्मोपघातादिमनः समुपतप्यते योनागसिपत्तजतिक्षत्रियोहिनसंशयः ३ अतोमथाचरलोकेधर्मज्ञः सम्महारथः हजिनांगतिमात्रेतिश्रेय
सोऽप्युपहंतिव ४ त्रैलोक्येधर्मोहिश्रेयाचैसाधुचारिणां नान्धर्मप्रशंसंतिपेवधर्मविदो जनाः ५ तस्मैयस्थितस्मेहस्वधर्मनियतात्मनः अ
नागसः प्रजानां प्रमादादिवज्रस्य ६ कस्मत्तवाच कुलकार्यमहाबाहो कश्चिरेकः कुलोद्दहः वहनेयस्तत्रियोगाद्वयमभ्युद्यतात्मपि ७ त्वयाचोप
रजाराज नृक्षत्रियालोकवासिनः तस्मिन् कूरमुत्तायनमसेकिमनागसं ८ एजाराजः कथंसाधून् हिंसात्पतिसत्तम तद्गजः सन्निगृह्य संतुष्टायो
पजिहीर्षसि ९ अस्मांस्तदेनो गच्छेद्भक्तं वार्हदयतया वयं हि शक्ता धर्मस्वरूपेण धर्मवारिणाः १० मनुष्याणां समालम्बो न बह्वृष्टः कदाचन स
कथं मानुषैर्देव्यष्टुमिच्छसि शंकरं ११ सवर्गा हि सवर्गानां प्रभु संज्ञां करिष्यसि कोऽन्य एवं यथा हितं जगत्संभवयामतिः १२ यस्मां यस्यामवस्थायां
यथ कर्म करेति यः तस्मां तस्यामवस्थायां तत्फलं समवाप्नुयात् १३ तेत्वां ज्ञातिभ्यः करं वयमात्रां नुसारिणाः ज्ञातिवृद्धिनिमित्तार्थं विनिहंतुमि
हागताः १४ नास्ति लोके पुमाननः क्षत्रिये धिति चैव यत् मनसे स च ते राजन् सुमहान् बुद्धि विप्रवः १५ को हि ज्ञानत्रभिजन आत्मवान्
क्षत्रियो नृप नाविशे त्वर्गमनुत्तराणां नंतरमयं १६ स्वर्गं स्वेव समास्थापयण यज्ञेषु दीक्षिताः जयंति क्षत्रिया लोकास्तद्दिद्विमनुजयं १७

यानां सर्वकर्मणां मनुष्याणामालम्भो देवतार्थे बधः शूयते इत्याशां वाहसवरो गहीति १२ १५ अभिजननं सजातीयं वात्सल्यं न पाजानन् १६ १७ ॥

स०
४४

सर्गेतिन्नस्वेदः यशः तपोवेदोक्तं कर्म च स्वर्गयोनिः सुखहेतुः पुद्गेमसुच्यत्र्यभिचारवान् स्वर्गहेतुः वेदादीनां श्रवतादीनांति स्वर्गहेतुत्वं मास्ति पुद्गेमसुक्तनतये
सर्गः १८ एषः पुद्गेमसुः ऐंद्रः इंद्रसंबंधी वैजयंतः मासादः तस्यास्ति हेतुः रसार्थः येन लब्धेन समाहितः १९ स्वर्गमार्गहेतोः विग्रहो वैरं च स्माभिः सह यथा
तव पुण्यपातिशयान् न तथाः न्यसास्ति च त्रहेतुः क्षत्रियावमान इत्याह मागधैरिति सैमेरेव न वाहुवलेना २० २१ विषयं च सद्यं विगतः सद्यः सोढुं योग्यः सो

सर्गयोनिर्महद्गुणसर्गयोनिर्महद्गुणः स्वर्गयोनिस्तपोपुद्गेमसुक्तो अभिचारवान् १८ एषः वैजयंतो वैजयंतो गुणैर्निर्गतं समाहितः येनासुरा मरिचम
जगतातिशतक्रतुः १९ स्वर्गमार्गयकसमादिग्रहो वैयथा तव मागधैर्विपुले स्तैर्मागधैर्विपुलदर्पितः २० मावमंस्थाः परान् राजन्ति
वीर्यनरेनरे समं तेजस्यो वै विशिष्टं वानरेश्वरं २१ यावदेतदसंबुद्धं तावदेव भवेन्न व विष्णुमेतदस्माकमतो राजन् वीतिमे २२
जहितं स दृशेवमानदर्पं च मागध मागधः समुत्तमात्सः सबलश्च यमक्षयं २३ दंभोद्भवः कार्त्तवीर्य उत्तरश्च बृहद्वयः श्रेयसो ह्यवम
मेहविनेशुः सवलाः नपाः २४ युयुक्षमाणास्ततो हि न वयं ब्राह्मणा ध्रुवं शौरिः शिमहवीकेशो नवीरौ पांडवा विमौ अनयोर्मातुलेयं वरु
संमोर्विद्विर्नोरिणुं २५ तामाद्वयामहे राजन् स्थिरो युष्मत्समागध मुंचवान् पतीन् सर्वान् गच्छात्वं यमक्षयं २६ जरासंध उवाच नाजिना
न वै नरपती न ह मादृग्निकाश्च न अजितः पर्यवस्थाता कोत्र यो न मया जितः २७

दायसतत् यद्वा तव एवेतीति वलं च स्माकं विषयं सुसहं २१ २४ युयुक्षमाणास्ततो हि तन्नः त्वां युयुक्षमाणाः योगः कपटेन हेतुमिच्छतः योगो विष्णु
ध्यातिनीतिविश्वः मुमुक्षमाणा इति कपटेन पानिति शेषः ब्राह्मणा ववा इति पाठे ब्राह्मणा धमाः २५ २६ अजितः अमैरिति शेषः पर्यवस्थाता
शत्रुः २७

राम०
४४

१२ व्यूढेन व्यूहचनया स्थितेन ३० ३१ हंसदिभकावेव कौशिकचित्रसेनाविताहययोरीति ३३ ३४ मधुभिः पाद्वैः ३५ नहंतु इयेषेत्तत्रयः तत्रहेतुः ब्राह्मीमिति ३६

एक २
सत्रियसेतदेवादुर्धर्मकृत्स्नोपजीवनं विक्रमवृशमानीयकामतोयत्समाचरेत् ३८ देवतार्थमुपाहृत्य राज्ञः कृत्स्नकथं भयात् अहमद्यपि मुचे
यं शात्रं तमनुस्मरन् २९ सैमसैमेन व्यूढेनैकैकवापुनः द्वाभ्यां त्रिभिर्वीर्योत्सेहं युगपत्स्थगोववा ३० वैशंपायन उवाच एवमुक्ता जरासंधः
सहदेवाभिषेचनं आजापयत्तदा राजायु युत्सुर्भूमिकर्मभिः ३१ सतुसेनापतिं राज्ञस्मारभतर्षभ कौशिकं चित्रसेनं च तस्मिन् युद्धे उपस्थिते
३२ ययोत्तेनामनो राजन हंसेति दिभकेति च प्रवंसंकथितं पुंसि नृलोके लोकसकृते ३३ तंतु राजन विभुः सौरि राजानं वलिनां वरं स्मत्वा पु
रुषशार्दूलशार्दूलसमविक्रमं ३४ सप्तसंधोजरासंधो मुविभीमपराक्रमं नागममस्य निदिष्टमवधं मधुभिर्मृधे ३५ नात्मना जनात्मव
तां मुख्य इयेष मधुसूदनः ब्राह्मीमाज्ञां पुरुषकृतं हंतुं हत्व धरां नृजः ३६ सभापर्वणि राजरासंधवधे वैशंपायन उवाच ततस्तं निश्चितात्मानं
युद्धाय यदुनंदनः उवाच वाग्मी राजानं जरासंधमधोक्षजः १ कृष्ण उवाच त्रयाणां केन ते राजमोहुमुत्सहते मनः अस्मदमृतमेनेह स
क्षीमवतु कोयुधि २ एवमुक्तः स नृपतिर्षुदवन्नेमहाघुतिः जरासंधस्ततो राजा भीमसेनेन मागधः ३ आरायणे च नां मात्स्यं मंगलान्मप
राणि घृधारयन्न गदान्मुख्यानिर्वृतीर्वेदमानि च उपतस्थे जरासंधं युयुत्सुं वैपुरोहितः ४

अध्यायः ततस्तं १ आरायपुरोहित इति सार्धसंबंधः अगदान् औषधानि निर्वृतीर्वेदमानि च दुखमूर्च्छयोः काले सुखसंज्ञाकरणे २ ३ ४ ४

सभा०
४५

समनस्य संनद्धो भूव ५ १० कक्षैः रोमूलैः कक्षां प्रकोष्ठगतं रजुं धृतानौ यतः तत्र कक्षे आसोरं चक्रतुः वाहुमूलास्फालनेन श्रृंगदबंधरजुशेषं पयंता विसर्गः ११
१२ चित्रहस्तादिकं हस्तस्य तिबेगेन आकुंचनप्रसारणोत्पद्यधृष्टालनमुष्टीकरणनिचित्रहस्तः आदिपदात्पादस्याप्याकुंचनादि कक्षाबंधपरस्परं कक्षायां हस्तौ

कृतस्वस्य पनो राजा ब्राह्मणेन यशसिना समनस्य जरासंधः शत्रुधर्ममनुस्मरन् ५ श्रवमुच्यकिरोरं स केशान् समनुगच्छ च उदतिष्ठ जरासंधो
वेत्तातिगद्वारणैवः ६ उवाच मतिमात्रा जाभीमं भीमपराक्रमः भीमयोस्मत्तया साहं श्रेयसानिर्जितं वरं ७ एवमुक्ता जरासंधो भीमसेन
मरिदमः प्रसुधयौ महातेजाः शक्रं वत इवासुरः ८ ततः सम्मंत्रकस्मेन कृतस्वस्य नो वली भीमसेनो जरासंधमासमादयुयुत्सया ९ त
तस्तौ नरशार्दूलौ वाहुशस्त्रौ समीपतुः वीरोपरमसंहृष्टावमो न जयकांक्षितौ १० कश्यपराश्वं तु कृत्वा पाराभिवंदनं कक्षैः कक्षां विधु
तानावासेरं तत्र चक्रतुः ११ स्कंधे रोमो समाहृतानि हस्तवमुदुर्मुदुः श्रृंगमंगैः समाश्रिष्य पुनरस्फालनं विभो १२ चित्रहस्तादिकं क
ता कक्षावद्धं चक्रतुः गलगंडाभिघातेन सस्फुलिंगेन चाशनिं १३ वाहुपाशादिकं कृत्वा पाराहतशिरबुभौ उरोहस्तं ततश्च केशां कुंभौ
पयुजतौ १४

कृत्वा बंधनं गलेति गले गंडेन भालदेशेनाभिघातस्तेन पाषाणासहशंगत्वा तपोरभिघातेन चिस्फुलिंगोत्पत्त्याः शनिवज्रमिव सत्पुनरित्यर्थः १३ वाहुपाशा
दिकं चरणापाशश्चादिशार्थः पादाभ्यां आहताः शिरः स्त्रापवोयाभ्यां तौ दृढप्रहरणनाडीपर्यंतमपि वेदनावंता विसर्गः उरोहस्तं उरसि च पराग्रहं पूर्णकुंभौ य
थितांगुलिभ्यां हस्ताभ्यां परशिरसः पीडनं पूर्णकुंभः १४

राम०
४५

द्वितं परस्परं वचनं क्रतुं रिति वक्तुं द्वितं १५ तलेन च पेटया १६ आहत शत्रुदेशेष्टं कृत्वा बाहुभिः बहुलाद्वा वपिमिथः उदरं चादाय प्रवक्तुः प्रविक्षितुः कृ
विशेः स्वरूपं १७ एवं कथां सुपार्षे च प्रवक्तुः तक्षवंतौ तक्षन्तूकाराणां वा संकोच इत्यर्थः तद्धेतो अधो हस्तं उदास्याधस्तात् हस्तं कृत्वा हस्ताभ्यामुदरमावे
स्तु कंठे स्वारसि च कंठोः समीपे आनीय आक्षिपत् आंस्तलितवान् १८ दृष्टमूलं संवधेन जातं भगं पराभवं बाहुभ्यां उदरादिनिपीडने संशर्गं मूर्च्छां १९ त

कासं पीडनं कृत्वा गर्जतो वारणा विव नर्दंतौ मेघसंकाशौ बाहुप्रहरणवुभौ १५ तलेनाहममानौ तु अन्तो मं कृतवीक्षरौ सिंहावेव सुसंकु
द्वा बाहुभ्यां कृष्णयुधता १६ अंगेनांगं सनापी प्रवाहुभ्यामुभयोरपि आहत बाहुभिश्चापि उदरं च प्रवक्तुः १७ उभौ कथां सुपार्षे च तक्षवं
तौ च विक्षितौ अधो हस्तं संकंठे तदस्वारसि च विक्षिपत् १८ सर्वाति कांतमर्यादिं दृष्टं भगं च वक्तुः संशर्गं मूर्च्छां बाहुभ्यां प्रणं पुंजं प्रवक्तुः १९
तदा पीडयथा कामं पूर्णयोगं समुष्टिकं एवमादीनि युद्धानि प्रकुर्वंतौ परस्परं २० तयोर्बुद्धं ततो दृष्टं समेताः पुरासिनः ब्राह्मणा वरिण जश्चैव
क्षत्रियाश्च सहस्रशः २१ मूलाश्च नरशार्दूलसियो हृद्वाश्च सर्वशः निरंतरमभूजवजनौघैरभिसंहतं २२ तयोरेव भुजाघातान्निग्रहः प्रग्रहान्तथा
आसीत्सुभीमः संपातो वज्रपर्वतयो रिव २३ उभौ परमसंहयो वलेन वलिनां वरो अन्तो मस्यांतरं प्रेक्ष्य परस्परजयै विरौ २४ नदीमनुत्सार्य
जनं युद्धमासीदुपस्रवे वलिनोः संपुगे राजनृवज्रवासवयो रिव २५

रापीडनं क्रुकरौ तुरागि वपच बाहूदिकं आवर्तते तयुद्धं तुरापीडां पूर्णयोगं योगो विप्रधया तनं तद्वृत्तं च न च मुष्टेः पातं मदर्शयन्मवपातनमि मर्यः एवमादीनि
पादाकर्षणशीर्षकक्षीकारादीनि निग्रहः हस्ताभ्यां कंधाकर्षणो न शत्रोः धो मुलीकारं प्रग्रहः शत्रो रत्नानपातनार्थं पादाकर्षणं २३ २४ उत्सार्य जनं हस्तग्राह्ये
न परस्परपसारणात् हरी कृतमेशकजनं उपस्रवे युद्धभूमौ उपद्वरे इति पाठेनिकरदेशे २५

प्रकर्षणोपस्थादपसारणोदतरोनुकर्षेति च वाङ्मुखं पातयितुं आकर्षणोपस्थादपसारणोदतरोनुकर्षेति तिर्यक् नयतीत्यर्थः आवर्कषतुः देहैविलिलितवतुः प्रहारैरिति शेषः २८ नियुद्धं निगृह्य युद्धं अनाहारं नास्ति आहारं आहारमुपसहारेयस्व तत् अविश्रांते न विशेषेण श्रांतोऽन्तरेयस्मिन्नतथा २९ तद्वत्तं तादृशप्रकारं यु

प्रकर्षणाकर्षणाभ्यामनुकर्षविकर्षणैः आवर्कषतुर्मोसं जानुभिश्चावज्जघ्नतुः २६ ततः शङ्खेन महता भर्त्सयंतो परस्परं पाषाणसंघातनिभैः प्रहारैरभिजघ्नतुः २७ मूढो रक्ते दीर्घधुजौ नियुद्धकुशलावुभौ बाहुभिः समसंज्ञेताभ्यामसैः परिघोरैश्च २८ कार्तिकस्तु मासस्य प्रवृत्तं प्रथमं महति अनाहारे दिवा एवमविश्रांतमवर्त्तत २९ तद्वत्तं तु त्रयोदश्यां समवेतं महात्मनोः चतुर्दश्यां निशायां तु निवृत्तामागधत्कृत्वा ३० तं राज्ञा नंतथा क्रांते दृष्ट्वा एजन् जनार्दनः उवाच भीमकर्मा रांभीमसं बोधयन्निव ३१ क्रांतः शत्रुर्न कौन्तेय त्वम् पीडयितुं शक्नोष्यमानो हि कात्स्न्येन ज्ञाज्ञीवितमात्मनः ३२ तस्मात्तेनैव कौन्तेय पीडनीयोजनाधिप सममेतेन युद्धं स्वबाहुभ्यां भरतर्षभ ३३ एवमुक्तः सकृस्मै न पांडवः परवीर हा जरासंधस्तद्वपुः जालाचक्रे मतिवधे ३४ ततस्तमजितं जेतुं जरासंधं वृकोदरः संरभं वलिनां श्रेष्ठो जग्राह कुरुनंदनः ३५ सभापर्वणि वेशं पायन उवाच भीमसेनस्ततः कृष्णमुवाच युद्धनंदनं बुद्धिमास्थाय विपुलां जरासंधवधसया १ नापपायो मया कृष्णमुक्तः सादनुरोधितुं प्राणेन यदुशार्हं तव दक्षेण वाससा २ एवमुक्तस्ततः कृष्णः प्रतुवाच वृकोदरं तस्य सुरुपव्याघ्रो जरासंधवधसया ३

द्वं त्रयोदश्यां समवेतं त्रयोदशी पर्यंतं जातमिति शेषः कृत्वा तत्कर्म प्राप्य निवृत्तः निगृहीतप्रवृत्तोऽभूत् ३० संबोधयन्निव शिष्टाचारप्रदर्शनमाजेन शत्रुवधकालं स च यन्निव ३१ ३२ तस्मात्तेन वा ३३ तद्वत्तं क्रांतं नृपं ३४ संरभं कोपं ३५ अध्यायः १ अनिरोधितुं निरोद्धुं प्राणेन वलेन २ ३

५ जानुभांधनुर्षेष्टवत्संक्षिप्यविनाम ६ १० कुलहरिगह्वरि ११ भ्रातरोभोमार्जुनौ बांधवाज्जरासंधवद्वान्नृपान् १२ तेहस्मरंभुजंचक्रुःसचयः १३ १४ सो
 दर्थवान्भोमयुक्तः द्वयोर्धोह्वाभ्यांशराणां प्रक्षेपात् अभ्यासघातोपुनः पुनरदृष्टिरभ्यासः तंपरकीयं हंतुं शीलमस्य धनुर्विद्यायां परेत्कर्षजैता संहस्यः रमणीयां

यत्तदेवंपरं सतं यत्तत्ते मातरि खनः बलं भोमजरासंधे दर्शयामुत दधै ४ एवमुक्तस्तदा भोमो जरासंधं गिरिंदमः उत्क्षिप्य भ्रामयामास बलवंतं महा
 बलः आर्मापिताशतगुणं जानुभांभरतर्षभ वभंजशृष्टं संक्षिप्य निष्पिप्य विननाह ६ करे गृहीत्वा चरणां द्वेधा चक्रे महाबलः तस्मिन्निष्पिप्य मारा
 स्पां उवस्य च गर्जतः अभवत्तु मुलोनाहः सर्वपाणिमयं करः ८ त्रिभुजं गधाः सर्वे ह्यीणां गर्भाश्च सुसुवुः भोमसेनस्य नादेन जरासंधस्य चैव ह
 ९ किंतु स्याद्विमवान्भिन्नः किंतु सौंदीर्यतेमही इति वै मागधा जमुर्भोमसेनस्य निस्सनात् १० गृहीत्वा यादयोः शत्रुपाटयामास भूतले एकं पा
 टं पदाक्रमदोर्भोममं प्रगृह्य ११ गुरतः पाटयामास शाखा निव महागजः एकपादोरुहृषणा कोरुहृष्टनासिके १२ एकवाहसि चूकरो शक
 ले दहस्युः प्रजाः ततो रजः कुलहरिप्रसुप्तमिव तं नृपं एवौ गता सुमुत्तरं निश्चक्र मुरीरं दमाः ११ जरासंधं यत्कस्मो योजयितापताकिनं आ
 रोप्य भ्रातरो वैवमोक्षयामास बांधवान् १२ ते वै रत्नभुजं कस्मरं त्वार्हाः पृथिवीश्वराः एजानश्चक्रुः साघपोक्षिता महतो भयान् १३ अक्षतः श
 त्संपवोजिह्वारिः सहैराजभिः रथमास्थाय तं दिव्यं निर्जगाम गिरिज्यात् १४ यः सप्तोदर्यवान्नाम द्वयोर्धुः कस्मसारथिः अभ्यासघातो संह
 र्षा दुर्जयः सर्वराजभिः १५ भोमार्जुनाभ्यां योधाभ्यामास्थितः कस्मसारथिः सुसुभेरथवर्षा सोर्दुजयः सर्वधृतिभिः १६ शक्रविस्मृति संप्रामे
 चैरनुत्तारकामये रथेन तेन वै कस्मत्पारुह्य ययौ तदा १७ तप्तवामी करभेगा किंकिणी जालमालिनी मेघनिर्घोषनादेन जैत्रेणामित्रघातिना
 १८ येन शक्रो दानवानां जघान नवतीर्न च तं प्राप्य समहृष्यं तारथ्ये ते पुरुषवर्षभाः १९

गः १५ १६ शक्रविस्मृति शट्टवार्थे तारकामये तारका तारा हस्यति भार्या सेवयामयत्त विनाशहेतुर्यस्मिन् आमयोरोगः १७ १८ १९

२१ असंगः रथसर्शहीनः २२ चैतन्यः यामादिविद्वद्भूतोत्तमः २३ २४ २५ रिष्यते हिंसाते पार्थिवसंसाधनं ३०

ततः कृष्णमहाबाहुं श्वाहृत्मासिद्धितोतदा रथस्थमागधाहृत्मासमपद्यंतविस्मिताः २० हयैर्दिवैः समापुक्तेरयोवायुसमोजवे अधिष्ठितः समुमुनेकस्मे
नातीवभात २१ असंगो देवि विदितस्तस्मिन् रथवरोधजः योजनादृशे श्रीमानिन्द्रायुधसमप्रभः २२ चित्तपामासकृस्मोद्यगुरुत्तमंतं सवामयात् २३
गतस्मिन्मतेनासीच्चैतद्वत्सुवोध्यतः ३३ आदितास्यैर्महानादैस्तहभूतैर्ध्वजालयैः तस्मिन् रथवरेतस्योगरुत्तमान्नत्रगाशनः २४ दुर्चिरीक्षो
हिभूतानां तेजसाभ्यधिकं वभौ आदितश्चमध्याक्षेप्तहस्रकिरणवृत्तः २५ न स सज्जति हृष्टेऽप्यश्वेष्वपि न विद्यते दिव्यो ध्वजवरो राजन हृष्टपते
चेहमानुषैः २६ तमास्याय रथोदितं पर्जन्यसमनिस्वनं निर्ययौ पुरुष आघ्रः पांडवाभ्यां महास्रुतः २७ यत्ने मेवातवाद्वाजावसुस्तस्माद् हृदयः हृ
हृदयाक्रमेणोवप्राप्तो वार्हस्पत्यं २८ सनिर्योपमहाबाहुः पुंडरीकैश्चरास्ततः गिरित्रजाहृत्स्नस्यो समदेशे महायशः २९ तत्रैव न नागराः
सर्वे सत्कारेणाभ्युत्तदा ब्राह्मणप्रमुखा राजन विधिदृष्टेन कर्मणा ३० बंधनादिषु मुक्ताश्च राजानो मधुसूदनं पूजयामास्तु चतुश्चक्रतिश्वं
मिदं वचः ३१ नैतच्चित्रं महाबाहो त्वयि देव किनंदने भीमार्जुन वलोपेते धर्मस्य प्रतिपालनं ३३ जगत्संधर्द्धदेवोदुःखपंके निमज्जतां राज्ञां स
मभ्युद्वरणं यदि दंष्ट्रतमघवै ३३ विस्मोत्तमवसन्नानां गिरिदुर्गैस्तुराहणो दिव्यामोक्षाघशोरी समासते यदुमंदन ३५ किंकुर्मे पुरुष आघ्रश
धिनः प्रणतिस्थितान् कृतमितेव तद्विद्विन्पैर्यद्यपि दुष्करं ३५ तामुवाच हृषीकेशः समाश्वास महामनाः युधिष्ठिरो राजसूयं कतुमाहर्तुमिच्छ
ति ३६ तस्य धर्मप्रवृत्तस्य साम्राज्यसंविर्कीर्तितः सर्वैर्भगवद्भिर्विज्ञायसाहाय्यं किंप्रतामिति ३७

३८ कृष्णान्मोक्षितेभ्यो धनग्रहणं प्रशोक्तिकर्मितिसंकयात् ३९ ४१ एकत्वं सख्यं यथावयः जेष्टानुक्रमेण प्रथमं भीमेन ततः कृष्णेन ततोर्जुनेन ४३ जरासंध

नतः सुपीतमनसस्तेनृपान्पसन्नम तयेतेवानुवचसर्वे प्रतिगृह्णास्यतां गिरं ३८ रत्नभाजं च दाशां हं वक्रुस्तेष्टथिवीश्वराः कृष्णानुयाहो विंदस्ते
 पातदनुकंपया ३९ जरासंधात्मजं चैव सह देवो महामनाः निर्ययो सज्जनामासः पुरस्कृतपुण्ड्रिहं ४० सनीचैः प्रणतो भूत्वा बहुस्तपुण्ड्रगमाः स
 ह देवो नृणां देवं वासुदेवमुपस्थितः ४१ भयात्पीयतस्तस्मै कृष्णे रत्नाभयंतदा आदेस्ममहाहो गिरान्निपुरुषोत्तमः ४२ अभ्यर्च्य च ततैव
 जरासंधात्मजं मुदा गत्सैकत्वे वक्रुस्मेन पार्थाभ्यां चैव सत्कृतः ४३ विवेश राजा घृतिमान्वाहं शयपुरं पुनः अभिषिक्तो महाबाहू जरासंधिर्महात्म
 निः ४४ कृष्णस्तु स ह पार्थाभ्यां शिपापरमया युतः रत्नामादाय भूरीणि प्रययौ पुरुषर्षभ ४५ इन्द्रप्रस्थमुपागम्य पांडवाभ्यां सहास्युतः समेत
 धर्मराजानं प्रीयमाणोऽभ्यभाषत ४६ दिष्ट्या भीमेन वलवान् जरासंधो निपातितः राजानो मोक्षिताश्चैव वंधनाच्च पसन्नम ४७ दिष्ट्या कुशलि
 चैवैमौ भीमसेन धनंजयो पुनः स्वनगरं प्राप्तावक्षतां विजिभारत ४८ ततो युधिष्ठिरः कृष्णं प्रजपित्वा यथाहंतः भीमसेनार्जुनौ चैव प्रहृष्टः प
 रिषत्सजे ४९ ततः क्षीणो जरासंधेऽप्रातर्भ्यां विहितं जयं अजातशत्रुणसाद्यमुमुदेऽप्रातर्भिः सह ५० यथावयः समागम्य प्रातर्भिः सह पांडवः
 सत्कृतं प्रजपित्वा च विससर्जन राधियान् ५१ युधिष्ठिरं भुजगात्तास्तेनृपाद्दृष्टमानसाः जग्मुः स्वदेशां स्वीरितायानैरुच्चावचैस्ततः ५२ एवं पुरु
 षशार्हलो महाबुद्धिर्जनार्दनः पांडवैर्घातयामास जरासंधं धर्मरितदा ५३ घातयित्वा जरासंधं बुद्धिपूर्वमरिंदमः धर्मराजमनुजांश्च पृथ्वां कृष्णां च
 भारत ५४ सुभद्रां भीमसेनं च फाल्गुनं पमजौ तथा धौम्यमामं च पित्वा च प्रययौ स्वां पुरीं प्रति ५५ तेनैव रथमुख्येन मनसक्तस्त्रगाभिना ध
 र्मराजो विस्त्रष्टेन दिव्येनानाद्यनुदिशः ५६ ततो युधिष्ठिरमुत्वाः पांडवा भरतर्षभ प्रदक्षिणामकुर्वत कृष्णमक्षिष्कारिणं ५७ ततो गते भ
 गवति कृष्णे देवकिनंदने जयलब्धामुविपुलं राजां दत्वा भयंतदा ५८ सर्वहितं यशोभूयः कर्मणा तेन भारत क्षौपघ्नाः पांडवा राजनृपरां मो
 क्षितमवर्द्धयन् ५९ तस्मिन्काले तु यद्युक्तं धर्मकामार्थसंहितं तदा जरासंधं तच्छ्रेष्ठं प्रजापालनकीर्तनं ६० सभापर्वणि जरासंधवधः समाप्तः

पार्थः सन्त्रियसशत्रुजयेन धनार्जनं धर्म इति शिष्टाचारेण दर्शयितुं पांडवानां दिग्विजयमुपक्रामति सत्तमिन्द्रायेः पार्थः प्राप्य धनुः श्रेष्ठमिन्द्रादिना १ पक्षो वासुदेवः

वैशंपायन उवाच पार्थः प्राप्य धनुः श्रेष्ठमस्येषु तथेष्टुधीः रथं धृजं सभां चैव युधिष्ठिरमभाषत १ अर्जुन उवाच धनुः शस्त्रं शास्त्रीर्ययश्चो
भूमिर्यशोवत्सं प्राप्तमेतन्मया एज नृदुष्यापं यदनीप्सितं २ तत्र हस्तमहम्ममेकोऽस्य पारिवर्द्धनं कस्माद्धारयिष्यामिराजः सर्वोऽत्र पोतम ३ विजयाप
प्रपेसां मिदं शिंधनं रणालितां तिथावप्यमुद्वेजं च नक्षत्रे चामिदं जितं ४ वैशंपायन उवाच धनं जयवचः श्रुत्वा धर्मराजो युधिष्ठिरः स्निग्धगंभीरनादि
मातंगिरा प्रसभाषत ५ सस्ति वा आर्हता विप्रान् प्रपादिभरतर्षभ दुर्हेरामप्रहृषीय सुहृदानं दनाय च ६ विजयस्तेऽध्वं पार्थमियं काममवाप्तु
मिदं सुक्तं प्रययौ पार्थः सैमेन महता वृतः ७ अग्निदत्तेन दिव्येन रथेनादुत कर्मणा तथैव भीमसेनोऽपि यमौ च पुरुषवर्षभो ८ ससैत्याः प्र
पुः सर्वधर्मराजेन पूजिताः दिशंधनपतेरिष्टमजयसाकशासनिः ९ भीमसेनस्तथा प्राचीं सहदेवस्तदक्षिणां प्रतीचीं च कुलो राजन दि
शं यजयतां सुवित्र १० स्वां देवप्रस्थमध्यस्थो धर्मराजो युधिष्ठिरः आसीत् रमया लक्ष्म्या सुहृद्गणवृतः प्रभुः ११ इति श्रीमहाभारते शत
साहस्रां संहितायां वैष्णवसिक्कां सभापर्वणि

मृमिदुर्गे १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० स्वां देवप्रस्थं स्वां देवदाहेन रथापितं स्थानं ११ अध्यायः ॥

जनमेजय उवाच दिशामभिजयं वदस्व विस्तरेणातु कीर्तय न हित्वा मित्पूर्वेषां मृगानश्चरितं महत् १ वेशं पायन उवाच धनं जयस्य वश्यामिवि
जयं पूर्वमेव मयौ गपद्येन पार्थो हि न जितेयं वसुंधरा २ पूर्वकुलं देवि वयं वशं चक्रमहे पतो न धनं जयो महाबाहुर्नाति नो ब्रेण कर्मणा ३ आन
नौ न कालरूपाश्च कुलिंदाश्च विजितससः सुमंडलं वा वज्रितं कृतवान् सहैनिकं ४ स तेन सहितो राजसव्यसाचो परत्तपः विजिते साकं लंदो
पं प्रतिविंधेष पार्थिव ५ साकं लंदो पवासाश्च सप्तद्वेषे युयेनृपाः अर्जुनस्य समैर्मेतैर्विग्रहस्तमुलोभवत् ६ एतानपि महेश्वासान् विजिगेभ
तर्षभ तैरेव सहितः सर्वैः प्राप्नोति यमुपाइवत् ७ तत्र राजा महानासीद्वृद्धो विशांपते तेनासीत्सु महद्युद्धं पांडवस्य महात्मनः ८ स
किरातेऽस्य नो वै च धृतः प्राप्नोति यो भवत् अमैश्च बहुभिर्पोधैः सागरानूपरासिभिः ९ ततः स दिवसान्ष्टौ योधयिषा धनं जयं प्रहसन्नब्रवी
राजा संग्रामे विगतक्लमं १० उपपन्नं महाबाहो तपिकौखनं रन पाकशस नरायां देवीर्धमा हवशो भिनि ११ अहं सखामहेंद्रस्य शक्रा
दनवरो रणे न शक्यामि च ते तात स्यातुं न मुखतो युधि १२ तमोऽसितं पांडवे यत्र हि किं कखाणि ते युद्धक्षसि महाबाहो तत् करिष्यामि पुत्र
क १३ अर्जुन उवाच कुरुणामयमो राजा धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः धर्मतः सप्तसंधश्च यज्ञा विपुलरक्षिणः १४ तस्य पार्थिवतामोऽनेकरत्नस्यै
प्रदीयतां भवान्पितृसखा चैव प्रीयमाणो मयापि च ततो नात्तापयामितं प्रीतिर्द्वयं प्रदीयतां १५ भगदत्त उवाच कुंती मातर्यथामेतं तं
या राजा युधिष्ठिरः सर्वमेतत् करिष्यामि किंचामत्करवाणि ते १६ सभापर्वणि अर्जुन दिग्विजये १६

एवमु अनेनैवकरानेनैव अनुज्ञानता अनुज्ञादत्तयता १० सचिपातः संघर्षः ८ १५ उत्सवसंकेतान् स्त्रीपुंसयोः परस्परप्रीतिरेवार्थसंकेतः ननुदायस्यवस्था

वैशंपायनउवाच एवमुक्तः प्रत्युवाचभगवन्नेधनंजयः अनेनैवकृतं सर्वमविष्यत्तनुज्ञानता १ तंविजितसमहाचारः कुंतीपुत्रोऽधनंजयः प्रपया
वुन्नरं तस्मादिशधनदयालितं २ अंतर्गिरिवैकोतेपस्तथैववर्धिरिं तथैवोपगिरिचैवविजिग्येपुरुषर्षभः ३ विजितस्यर्वतान्सर्वानेव
तत्रनराधिपाः तावशेस्थापयितासधनान्मादायसर्वशः ४ तैरेवसहितः सर्वैरनुज्ज्वलान्पान् उत्तूकवासिनेराजन्वहंतमुपजग्मि
वान् ५ मृदंगवरनादेनरथनेमितनेनच हस्तिनाचनिनादेनकंपयन्वसुधाधिपान् ६ ततोहृतस्त्रिभुवनचतुरंगिणा निष्क्रम्यनगरान्
स्माद्योधयामासफाल्गुनं ७ सुमहान्सचिपातोभूद्वनंजयवहंतयोः नशशाकवहंतस्तसोदुपांडवविक्रमं ८ सोविषहृतमंमत्वाकौंते
येपर्वतेश्वरः उपावर्जतदुर्द्वीरत्वामादायसर्वशः ९ सतदाजमवस्थाप्यत्तूकसहितोययौ सेनाविंदुमथोराजनूराजादासुसमाक्षि
पत् १० मोदापुरं वामदेवंसुहृदामानं सुसंकुलं उत्तूकावुन्नरं चैवतांश्चुराजः समानयत् ११ तत्रस्थः पुरुषैरेवधर्माजस्यशासनात् किरीटो
जितवान्देशान्देशान्मांश्चगुणांस्ततः १२ सदेवप्रस्थमासाद्यसेनाविंदोः पुरं प्रति वलेनचनुरंगेण निवेशनकरोत्तमुः १३ सतैः परित्ततः
सर्वैर्विश्वगश्वनराधिपं अभ्यगच्छन्महातेजाः पौरवंपुरुषर्षभं १४ विजितचाहवेश्मरामार्वतीयान्महायान् जिगायसेनयाराजन्पूरैर्यौरवर
क्षितं १५ पौरवंपुधिनिर्जितदस्सर्वतवासिमः गरानुत्सवसंकेतानजयत्तत्तपांडवः १६ ततः काश्मीरकाचीरान्सचिपान्सचिपर्व
भः अजयत्सोहितचैवमंडलैर्दशभिः सह १७

पशूनामिवयज्ञास्तीत्यर्थः १६ मंडलैः सुदराजैः १७

१८ अभिसारीं नगरीं १९ २३ प्रागुत्तरं ऐश्वर्यं २४ २० जवनान् धावनेशीघ्रान् आश्रुगान् यदृष्ट्याचलनसमर्थान् २८ निष्कुरं शैलविशेषं २९ अध्यायः

ततस्त्रिगर्जाः कौन्तेयं दार्वीः कोकनदास्तथा क्षत्रिपावहवो राजन्नुपावर्तत सर्वशः १८ अभिसारीं ततो रम्भां विजिग्ये कुरुनन्दनः उरगावा
 सिनचैव रोचमानं रणोजयत १९ ततः सिंहपुरं स्पृश्या युधसुरश्चितं प्राधमदलमास्थापपाकशासनि राहवे २० ततः सुश्रांश्चैवालोश्च कि
 रोरोपां उवर्षमः सहितः सर्वसैन्येन ग्रामयत् कुरुनन्दनः २१ ततः परमविक्रान्तो बाल्मीकानाकशासनिः महता परिमर्द्देन वशे चक्रे दुरा
 सदान् २२ गृहीत्वानुबले सारं फाल्गुनः पादुनन्दनः दशहस्रहकां वोजैरजयत् पाकशासनिः २३ प्रागुत्तरं दिशं ये च वसंतांश्चिसदस्वः
 निवसन्ति वने ये च तान् सर्वान् जयत् प्रभुः २४ लोहान्मरुतकां वोजान् पिकानुत्तरानपि सहितांस्तान्महाराज अजयत् पाकशासनिः २५ अपिके घृषि
 संग्रामो बभूवति भयंकरः तारकामयसंकाशः परस्त्वपिकपार्थयोः २६ सुविजितततो राजन् पिकान् गामूर्ध्नि मुकोदरसमास्तत्र हया
 नष्टौ समानयत् २७ मधुरसदृशान् गान्धर्वान् पुरानपि जवनानां श्रुगांश्चैव कुरार्थं समुपानयत् २८ सुविनिर्जितसंग्रामे हिमवतं
 सनिष्कुरं श्वेतपर्वतमासाधमविशसुरुष्यमः २९ सभापर्वणि फाल्गुनं दिग्विजये वैशंपायन उवाच स श्वेतपर्वतं वीरः समति
 कम्पवीर्यवान् देशं किंपुरुषावासं दुमपुत्रेण राक्षितं १ महता सन्निपातेन क्षत्रियां तं करेण ह अजयत् सां उवश्रेष्ठः करे चैनं मवेशयत्
 २ तं जिताहारकत्रामदेशं गुह्यकरक्षितं पाकशासनि रअग्रः सहसैन्यः समासदत् ३ तांस्तु सां तेन निर्जितमानसं सरउत्तमं
 अपिकुत्सास्तथा सर्वाददर्श कुरुनन्दनः ४ सरोमानसमासाधहारकानभितः प्रभुः गंधर्वरक्षितं देशमजयत् सां उवस्ततः ५

सप्तम १ २ ३ ४ ५

८ नसमवेतनियेतेसर्थः १० १५ सुमाच्चतरोविशेषः शुभाः ततोनीलिकयोरेतिमेदिनीतत्तनुनिर्मितानि शौमाणि अजिनानि च १६ २१ अध्यायः

त ३

तत्रतित्रिरिकल्माषान्मंडूकाख्यानहयोत्तमान् लेभेसकरमतं तंगंधर्वनगरात्तदा ६ उत्तरं हरेर्वर्षतुससमासाद्य पांडवः इयेष जेतुं तं देशं
पाकशासनं नंदः ७ ततएव नंदोऽपि महाकायामहावलाः हारपालाः समासाद्य हरावचनमब्रुवन् ८ पार्थिवे दंत्याशकां पुरं जेतुं कथं
वन उपावर्तस्व कल्पाणोपयोऽस्मिदमच्युत ९ इदं पुरं यः प्रविशेत् क्रवन् स भवेन्नरः प्रीयामहे त्वया वीरपयोऽसौ विजयस्तव १० नचात्र
किंचित्तेतममर्जुनाच्च पश्यते उत्तरः कुरुवोद्यतेनाच्च पुष्टं प्रवर्तते ११ प्रविष्टोऽपि हि कौंतेय नेह दक्षसि किंचन नहि मानुषदेहेन शक्यम
त्राभिवोक्षितुं १२ अथेह पुरुष आघ्र किंचिदमद्विकीर्षेसि तत्त्वद्दिकारिष्यामो वचनात्तव भारत १३ ततस्तान् ब्रवीत्ताज नृजुनः प्र
हसन्निव पार्थिवं चिकीर्षो मिधर्मराजस्य धीमतः १४ न प्रवेशामि वो देशं विरुद्धं यदि मानुषैः युधिष्ठिराय यत् किंचित्कारणं
प्रदीयतां १५ ततो दिव्यानि वस्त्राणि दिव्यान्वाभरणानि च शौमाजिनानि दिव्यानि तस्य ते प्रददुःकरं १६ एवे स पुरुष आघ्रो विजित
दिशमुत्तरं संग्रामान् सुवदून् कृत्वा क्षत्रियैर्दस्युभिस्तथा १७ स विनिर्जितराजस्तान् करे च विनिवेशयतु धनामादाय सर्वेभ्यो
त्वानि विविधानि च १८ हयांस्तित्रिरिकल्माषान्मुकयन्निमानयि मशू स हृशान् सान् सर्वान् नितरं हसः १९ वृतः सुमह
ताराजवलेन चतुरंगिणा आजगाम पुनर्वीरः शक्रप्रस्थं पुरे तमं २० धर्मराजाय तस्यार्थो धनं सर्वं सवाहनं न वेद यदनुज्ञात
स्तेनराजा गृहानययौ २१ सभापर्वणि उत्तरं दिग्विजयः

राम०
५०

एतस्मिन् १ वलचक्रेणासेनासमूहेन दंशितेन सचदेन २ ३ ४ दशार्णान्देशान् निरायुधां बाहुयुद्धं ५ अधिचक्रेदितिसंबंधः जितातस्यवलंजासासेनाप

वैशंपायन उवाच एतस्मिन्नेवकालेनुभीमसेनोपिवीर्यवान् धर्मराजमनुज्ञाप्ययौ प्राचीं दिशं प्रति १ महतावलचक्रेणापराश्रवम
दिना हस्तम्बरयुग्मेन दंशितेन प्रतापवान् २ दृष्टो भरतशाहलो द्विषष्टो कविवर्द्धनः सगत्वा नराणां हस्तः पंचालानां पुरं महत् ३ पंचा
लानां विविधोपायैः सांत्वयामास पांडवः ततः सगंडुकान् शूरे विदेहान् भरतर्षभः ४ विजितात्मेन कालेन दशार्णान् जयत्सुभुः तत्र द
शार्णको राजा सुधर्मलो महर्षेण कृतवान् भीमसेनेन महद्युद्धं निरायुधं ५ भीमसेनस्ततश्चातस्य कर्म महात्मनः अधिसेनापतिचक्रे
सुधर्मो गमहावलं ६ ततः प्राचीं दिशं भीमो ययौ भीमपराक्रमः सेनेन महता राजकंपयं त्रिवर्मदिनां ७ सोऽश्वमेधेऽप्यराजन् रोचमा
नं सहानुगं जिगाय समरे वीरो वलेन वलिनां वरः ८ सतं निर्जितकोंते यो नाति तौ त्रेण कर्मणा श्वेदं महावीर्यो विजिग्ये कुरुनंद
नः ९ ततो दक्षिणामागम्य पुलिंदनगरं महत् सुकुमारं शोचक्रे सुमित्रं च नराधिपं १० ततस्तु धर्मराजस्य शासनाद्वरतर्षभः
शिशुपालं महावीर्यमभ्याजान मे जय ११ वेदिराजोऽपि तच्छूलापांडवस्य चिकीर्षितं उपनिष्क्रम्य नगरात्प्रत्यागत्य १२ तौ स
मेतमहाएजकुरुवेदिषु पौतदा उभयो एतमुल्लस्योः कोशसंपर्प्य पृच्छतां १३ ततो निवेद्य तद्वाष्ट्रं वेदिराजो विशंपते उवाच भीमं प्र
हसन् किमिदं पुरुषेण १४ तस्य भीमस्तदा च लो धर्मराजचिकीर्षितं सचतं प्रतिगृह्ये वतया चक्रे नराधिपः १५ ततो भीमस्तत्र राज
नुपित्वा त्रिदशाः क्षयाः सत्कृतः शिशुपालेन ययौ सवलवाहनः १६ सभापर्वणि भीमदिग्विजये

संतस्मै दत्तवानि सर्थः अधिसेनापतिं सेनापतिं अधिकं मुखं चक्रेदिति वार्थः ६ १२ दृष्टोऽप्येष्टौ १३ १५ त्रिदशाः अधिकाश्च त्रयोदश १६ अध्यायः

नतः १५ सुहाः एताः मागधानभधाहली करं प्रयच्छते तुक्तवान् पूर्वमेव प्रकाशितान् १६ १७ १८

वैशंपायन उवाच ततः कुमारविषये श्रेणिमंतमथाजयत् कोशलाधिपतिं चैव बृहद्बलमरिंदमः १ अयोध्यायां तु धर्मजं दीर्घयज्ञं महाबलं च
जयसांडवश्चैवो नातितीव्रेण कर्मणा २ ततो गोपालकश्च सोमं त्रयं नपिकोशलान् मत्तानामधिपं चैव पार्थिवं वाजपत्यमुः ३ ततो हि
मवतः पार्श्वसमभेसजलोद्भवं सर्वमलेन कालेन देशं च केवशंवली ४ एवं बहुविधान् देशान् विजिजे भरतर्षभः भक्षारमभितोजिगे
श्रुतिमंतं च पर्वतं ५ यांडवः सुमहावीर्यो वलेन वलिनां वः सकाशिराजं समरे सुबाहुमनिर्वर्तिनं ६ वशे च केमहाबाहुर्भीमो भीम
पराक्रमः ततः स्वपार्श्वे मभितस्तथा राजपतिक्रमं ७ युधामन्युं वलात्संख्ये विजिगे पांडवर्षभः ततो मत्स्यान् महातेजामलराश्च
महाबलान् ८ अनघानभपांश्चैव पशुभूमिं च सर्वशः निवृत्तचमहाबाहुर्मदधारं महोधरं ९ सोपदेशं विनिर्जितप्रयपावुन
रामुखः वत्सभूमिं च कौंतेयो विजिगे वलवान् वलात् १० भर्गोणामधिपं चैव निषादाधिपतिं तथा विजिगे भूमिपालांश्च मरिणामत्र
मुखान् बहून् ११ ततो दक्षिणामत्स्यांश्च भोगवंतं च पर्वतं तस्मै वाजपदे मोनातितीव्रेण कर्मणा १२ शर्मकां चर्मकांश्चैव अजय
त्तां च सर्वकं वैदेहकं च राजानं जनकं जगतीपतिं १३ विजिगे पुरुषमाघोनातितीव्रेण कर्मणा शकांश्च वर्षवांश्चैव अजयच्छंदसर्व
कं १४ वैदेहस्य कौंतेय इन्द्रपर्वतमंतिकात् किरातानामधिपतीं न जयत्स तपांडवः १५ ततः सुत्यान् मनुतांश्च सप्तशानपिवीर्य
वान् विजिगमुधिकौंतेयो मागधानभधाहली १६ दंडं च दंडधारं च विजिग मृथिवीपतीन् तैरेव सहितः सर्वैर्गिरिजमुपाद्रवन् १७
जरासंधिं तां तपिताकरं च विनिवेश्य ह तैरेव सहितः सर्वैः कार्गमभ्यद्रवन् १८

सकंपयन्निवमहोवलेनचतुरंगिणापुयुधेपांडवश्रेष्ठः कर्णेनामित्रघातिना १९ सकर्णयुधिनिर्जितवशेकृत्वावभारत ततोविजिणे
वलवानराजः पर्वतवासिनः २० अथमोदागिरौचैवराजानंवलवतरं पांडवोवाहुवोप्येगानिजघानमहामृधे २१ ततःपुंड्राधिपेवो
रंवासुदेवंमहावलं कौशिकोकच्छनिलपराजानंचमहोजसं २२ उभौवलभृतौवोरावुभौतोवपराक्रमौ निर्जिमाजोमहाराजवंग
राजमुपादवत् २३ समुद्रसेनंनिर्जितचंद्रसेनंचपार्थिवं ताम्रलिप्तंचराजानंकर्वराधिपतिंतथा २४ सुहृन्नामधिपंचैवयेच
सागरवासिनः सर्वान्स्नेच्छागणान्चैवविजिगेभरतर्षभः २५ एवंवदुविधान्देशान्विजितपवनात्मजः वसुतेभ्यउदयादा
यतौहिसयगमद्वली २६ ससर्वान्स्नेच्छनपतीन्सागरानूपवासिनः करमाहास्यामामास्त्रानिविविधानिच २७ चंद्रनागुरुच
स्त्राणिमणिमौक्तिककंवलेकांचनंरजतंचैवविदुमंचमहाधनं २८ तेकीरोशतसंख्येनकौंतेयमहतातरा अभ्यवर्षन्महात्मानं
धनवर्षेणपांडवं २९ इन्द्रप्रस्थमुपागम्यभोमोभोमपराक्रमः निवेद्यामासतदाधर्मराजापतद्वनं ३० सभापर्वणिभोमदिग्विज
यः वैशंपायनउवाच तथैवसहदेवोपिधर्मराजेनश्रुतः महत्सासेनयाराजन्मययौदक्षिरागंदिशं १ समुद्रसेनाकात्तेमैन
पूर्वमेवाजयत्पुः मत्स्यराजंचकौर्योवशेचक्रेवलाद्वली २

पञ्चरात्रचोदशान् ४ ४ ६ ७ ८ १८

अधिराजाधिपवैवदंनवक्रंमहावलं जिगायकरद्वैवकृत्वागमेत्यवेशपत् ३ सुकुमारंशेवकेसुनिवंचनराधिपं तथैवापरमत्सांश्च
 मजयत्सपञ्चरात्र ४ निषादभूमिगोमृगंयवेतप्रवरंतथा तसैवाजयद्दोमान्श्वेतिमंतंचपार्थिवं ५ नासंप्रचनिर्जितकुतिभोजमुपा
 दूयत् प्रीतिश्चैवतस्यासौप्रतिजग्राहशासनं ६ ततश्चमेरावतोरुलेजंभकस्यात्मजपुं ददर्शवास्तुदेवेनशेषितंपूर्ववैरिणा ७
 चक्रेतेनसत्यामंसहदेवेनभारत सतमाजौविनिर्जितरक्षिरागामिमुखोपयौ ८ सेकानपरसेकाश्चमजयत्सुमहावलः करंतेभ्यउपा
 हायरत्नानिर्विविधानिच ९ ततस्तेनैवसहितोनमंदामभितोपयौ विंदानुविंदावावंसौसैमेनमहतावृतौ जिगायत्समरेवीरावाश्विने
 यः प्रतापवान् १० ततोत्वाभुवादायपुरंभोजकरंययौ तत्रपुद्गमभूराजर्षिदिवसहयमच्युत ११ सविजितदुराधवंभीष्मकंनद्रि
 नंदनः कोशलाधिपतिवैवतथावेणातराधिपं १२ कांताकांश्चसमरेतथामाकोरकान्नपान् नाकेपांश्चसमरेतथाहेरंवनान्युधि १३
 मारुधंविनिर्जितरम्पग्राममथोषलान् नाचीनानवुकांश्चैवराजानश्चमहावलः १४ तांस्तानारविकान्सर्वानजयत्सारुनंदनः वाताधि
 पंचनप्रतिवेशेचक्रेमहावलः १५ पुलिंदांश्चरणोजित्वापयोदक्षिरातः पुनः पुपुधेपांश्चराजेनदिवसंनकुलानुजः १६ तंजित्वासमहा
 बाहुः प्रययौदक्षिरापथं गुहामासाक्ष्यामासकिष्किंधालोकविश्रुतां १७ तत्रवानराजान्भामेंदेनद्विविधेनच पुपुधेदिवसान्ससन
 चतौविहृतिंगतो १८

२५ प्रसमित्रः शत्रुः २६ पारदारिकः सेनागृहाया अपि परकीपत्तात्परद्वारासक्तो गृहीतः विवशः २७ २८ चकमेमानुषस्वत्पेरावृतः कामयामास एवं सर्वेषामपि

दी २

नतस्तुष्टौ महात्मानौ सहदेवायवानौ ऊचुस्तुष्टौ संहृष्टौ प्रीतिपूर्वमिदं वचः १९ गच्छ पांडवशाहं लरत्नामादाय सर्वशः अविघ्नमस्तु काष्ठी
यधर्मराजायधीमते २० ततो रत्नामुपादाय पुनर्माहिषतीं ययौ तत्र नीलेन राजासचक्रे पुद्गलं नरैर्भः २१ पांडवः परवोरघ्नः सहदेवः प्रता
पयान् ततोऽसुमहद्युद्मातो द्रौहभयंकरं २२ सैन्यं पकरं चैव प्राणानां संशयावहं चक्रे तस्मिन् हि साहाय्यं भगवान् हव्यवाहनः २३ न
तो रथाहयानागाः पुरुषाः कवचानि च प्रोत्साभियदृश्यंत सहदेववलेतदा २४ ततः सुसंभ्रांतमनावभूव कुतनंदनः नीतरं प्रतिवक्तुं वश
को भूज्जनमेजय २५ जनमेजय उवाच किमर्थं भगवाच्चरिः प्रसमित्रो भवकथि सहदेवस्य पत्नार्थं घटमानस्य वैदिज २६ वैशंपायन उवाच
तत्र माहिषती वासो भगवान् हव्यवाहनः शूयने हि गृहीतो वै पुरस्तात् पारदारिकः २७ नीलस्य राजो दुहित्यावभूवातो वशोभना साग्नि
होत्रमुपातिष्ठ ह्यधनापितुः सदा २८ यजनैर्हूयमानोऽपि तावत्सलतेन सः यावच्चानुष्ठौष्ठेन वायुना न विधूयते २९ ततः स भगवान्
ग्रीष्मकमेतां सुदर्शनां नीलराजः सर्वेषां मुपनीतश्च सो भवच ३० ततो ब्राह्मणान् पूज्यान् ममारोप हृद्यया तंतुराजा यथा शास्त्रमशासदा
र्मिकस्तदा ३१ प्रजह्यालततः कोपाद् गवान् हव्यवाहनः तं हस्वाविस्मि तो राजा गामशिरसावनि ३२ ततः कालेन तां कन्यां तथैव
हितदानं पः परस्मै विप्रनृपाय वद्रेय शिरसानतः ३३ प्रतिगच्छ वतां मुभुं नीलराजः सुतांतदा चक्रे प्रसादं भगवांस्तस्य राजो विभावसुः ३४
वरेण छंदयामास तं नृपं त्विष्टकृत्तमः अभयं च तज्या हस्वसैर्मे वै महीपतिः ३५

एहे इत्युक्तं सर्वेषामिति तथा च सः उपनीतः स्वीकृतः नीलस्य राजो अविदित रतिशेषः ३० ३४ शोभनः सुतरां इष्टकृतप्रियकृतप्रतिशयेन त्विष्टकृत्तमः छंदयामा
सप्रीतिगतवान् ३५

३६ छंदतः इच्छातः अनतिग्राह्याः असंतं सुग्रहाः नवभूषः सर्वासां अग्निना परिगृहीतत्वात् ३७ अप्रतिवारो ग्रातिकूलेन द्यौर्वाणां वा एतान्कर्तुं शक्तः कश्चिद्विष्यती

नतः प्रभृतिर्येके चिदज्ञानाज्ञां पुरो नृपाः जिगीषन्ति वलादाजन्ते ददन्ते स्म वदन्ति ३८ तस्यां पुर्यातदो वैवर्मा हि प्रसां कुरुद्वहः वभूवुः नतिग्राह्याः
योषितः छंदतः किल ३९ एवमग्निर्वरं प्रातस्त्रीणामप्रतिवारो लैरिणपत्न्यनार्यो हियथेष्टं विवरं सुत ३८ वर्जयंति च राजानस्तसुरं भू
तर्षभ भयादग्नेर्महाराजतदा प्रभृति सर्वदा ३९ सहदेवस्तु धर्मात्मा सैमं दृष्ट्वा भयार्दितं पीतमग्निना राजनूनाकं पतपथाचलः उपस्पृश
मुचिर्भूता सोमवीत्मा वक्तव्यः ४० सहदेव उवाच तदर्थोयं समांभः कस्मवर्त्तमोक्तते सुखं त्वमसि देवानां यज्ञस्त्वमसि पावक ४१ पावना
सावकश्चासि वरुणा ह्यवाहनः वेदास्त्वर्थे जातो वेजातवेदास्ततो ह्यसि चित्रभातः सुरेशश्च नलस्तं विभावसो स्वर्गद्वारं स्पृशश्चासि हुता
शो हलनः शिखी ४३ वैश्वानरं त्वं पिंगेशः स्रवं गोभूरितेजसः कुमारस्तु भगवानुत्तमो हिरण्यकृत ४४ अग्निरेहानुमेतेजो वायुः प्रा
ण इहानुमे पृथिवी वलमादध्यास्त्रिवं वापो दिशं नुमे ४५ अपां गर्भमहा तत्तज्जातवेदः सुरेश्वर देवानामुत्तमं त्वं स तेन विपुनीहिमां ४६ अ
पिभिर्ब्राह्मणैश्चैवैवतैरसुरैरपि नितं मुहुतयज्ञेषु स तेन विपुनीहिनां ४७ धूमकेतुः शिखी च तं पापं हानितुं संभवः सर्वमाणि पुनितस्यः
स तेन विपुनीहिमां ४८ एवं कृतोसि भगवन् प्रीतेन मुचिनामया तुष्टिं पुष्टिं च तं वैवर्मा त्वं चायेष यश्च ४९ वैशंपायन उवाच इत्थं वं
चमायेषं पठन् यो नुदुषादिभुं अहिमान् न तं दांतः सर्वपापैः प्रमुच्यते ५० सहदेव उवाच यज्ञविघ्नमिदं कर्तुं नार्हत्त्वं दृष्ट्वा हनः एवमुक्त्वा
तुमाद्रेयः कुशैरास्तीर्य मेदिनीं ५१ विधिवत्सुतपथाग्रं पावकं वत्सुपाविशत् प्रमुखेन स संसेन्य स भीतो हि ग्रस्य भारत ५२ न चैनमसंगा

हृदिर्वेत्तामिव महोदधिः तमुपेत्य शनैर्वह्निरुवाच कुरु नंदनं ५३
नित्यं न देवा हस्तौ रीणपति भर्तुर्मसवाशरोप्रविश्याग्निरेवास्माकं भोगं करोतीति निश्चयारित्यर्थः ३८ ४८ तुष्टिं च तं पुष्टिं प्रीतिं सुखं ४९ आग्नेयमंत्रं श्लोकं च यमं चार्चकं
नुदुषात्मापसारिनात्वाहानेन वैवर्मां कुर्यात् ५० ५३

५० अतः गत एनं च त्रिकम्पत्तैर्नन्दराहेत्यर्थः ५० ५१ ५२ ५३ ५४

सहदेवं नृणां देवं सांलपूर्वमिदं वचः उज्जिशेति श्रुत्वा राजा ते यं कृतं नामया वेदिसर्वमभिप्रायं तव धर्मसुतस्य च ५४ मया तु रक्षितयेयं पुरी भारतसत्तम या
वृक्षो हिमीलसकुलेवंशधरा इति ५५ इति तं तु कीर्यामिमनसस्तव पांडव ततः उत्थाय दृष्ट्वा त्मा प्राजलिः शिरसानतः पूजयामासमाद्रेयः पावकं धर
तर्पण ५७ पावके विनिवृत्ते तु नीलोत्तमा मया तदा पावकस्मात्तया चैव मर्चयामास पार्थिवः ५८ सत्कारेणानरया घंसहदेवं पुधांपतिं प्रतिश्रुवतां राजा क
रेव विनिवेश्य ५९ माद्री सुतस्ततः प्राणाद्विजयोदशिराणां दिशं त्रैपुरं सुवशे कृत्वा राजानमिमौ जसं ६० निजग्राहमहाबाहुस्तस्मात्पौरैश्च आक
ति कौशिकाचार्येण तेन महता ततः ६१ वशे च के महाबाहुः सुगृह्य धिपतिं तदा सुगृह्य विषयस्थं प्रेषयामास रुक्मिणी ६२ राज्ञे भोजकरस्याय महामात्रा
यधीमते नोपकायमधर्मात्मा साक्षाद्दिदृशत्वाय वै ६३ सत्वास्पतिजग्राह सुसुतः शासनं तदा प्रीतिपूर्वमहा राजा मुदेव मवेक्ष्य ६४ ततः सर
त्वात्मा रायपुनः प्राप्य पुधांपतिः ततः सूर्योक्तं चैव तालाकरमथापि च ६५ वशे च के महातेजा देउकांश्च महाबलः सागरद्वीपवासांश्च नृपतीन्
स्नेह्यो निजान् ६६ निषादासु रुवासांश्च कर्णप्रावरणानपि ये च कालमुखानामनराशस्तपोनयः ६७ कृत्स्नकोत्तगिरिचैव सुरभीपट्टनं त
था द्वीपं ताघाद्वयचैव यर्वत एव कंतया ६८ तिमिगितं च सनपं वशे कृत्वा महामतिः एकपादांश्च पुरुषान् केरलान् वनवासिनः ६९ न
गरोत्तं जयंती च पाषंडं करहाटकं दूतैरेव वशे च के करं चैनानरापयत् ७० पांड्याश्च द्रविडांश्चैव सहितांश्चोद्रेके लैः श्रद्धांस्तालवनांश्चैव
कालिगानुष्करिणिकान् ७१ आरवी च पुरीरम्यां च वनानां पुरंतथा दूतैरेव वशे च के करं चैनानरापयत् ७२ ततः कक्षगतो धीमान्
तान्मादवतो सुतः प्रेषयामास राजेन्द्रपौलस्त्याय महामने ७३ विभीषणाय धर्मात्मा प्रीतिपूर्वमिदं वचः सत्वास्पतिजग्राह शासनं प्रीतिर
र्वकं तव कालकृतं धीमानभ्यमन्यत सप्रभुः ७४

अध्यायः नकुल ३ रोहीतकंगिरिमत्तमप्रसन्नैः क्षत्रियैः ५ १५ १६ रांगुटमेदनं १५

ततः संप्रेषयामास रत्नानि विविधानि च चंदनागुरुकाष्ठीनिदिश्यान्माधरानि च वासांसि च महाह्रीणि मणीश्चैव महाधनान् मवर्त्तत ततो धीमान् सह
देवः प्रतापवान् ७६ एवं निर्जित्य तस्मात्सत्वेन विजयेन च काराभ्या र्थि वान् कृत्वा पत्तागच्छ रिरिंदमः ७७ धर्मराजा यतस्सर्वं निवेद्य भरतर्षभ कृ
तकर्मा सुखं राजन्नुवासे जनमेजय ७८ इति सभा पर्वणि सहदेवो दिग्विजयः वैशंपायन उवाच नकुलस्तु वक्ष्यामि कर्माणि विजयंतया वा
सुदेव जिता माशां यथा सावजयत्सुभुः १ निर्णयात् पांडवस्य स्थात्तृतीयो मभितो दिशं उदिश्य मतिमान्मायात्महत्वा सेनया सह २ सिंहनादेन
महता योधानां गजैर्जितेन च रथनेमिनिनादैश्च कंपयन्नुवमुधामिमां ३ ततो बहुधनं रम्यं गवाक्ष्यं धनधान्यं च कार्तिकेयस्य दयितं रोहीतकमु
पाद्रवत् ४ तत्र युद्धं महासीमं रूर्मत्तमप्रसन्नैः मत्तं भूमिं सकात्स्त्रेन तथैव बहुधा मकं ५ शैशेषकं महत्स्यं ववशे च केन हाद्युतिः आक्रो
शं चैव राजर्षितेन युद्धमभून्महत ६ तान् दशगणान् सज्जित्वा च प्रतस्थे पांडुनंदनः शिवोस्त्रिगर्त्तानं वंशान्मालवान् च कर्पूरान् ७ तथान
धर्मकेयांश्च वारधानां नृदिजानथ पुनश्च ग्रीवस्त्राथ पुष्कररागपवासिनः ८ गणानुत्सवसंकेतान् व्यजयत्सुतर्षभः सिंधुकलाश्रिता ये च
ग्रामणीयामहावलाः ९ शूराभौराणां चैव ये चास्त्रिसरस्वतीम् वर्त्तयन्ति च ये मत्स्यैर्ष्यं च पर्वतवासिनः १० कृत्स्नं पंचनदं चैव तथैवान
रपर्वतं उत्तरमोतिपंचैव तथा दिव्यकटपुरं ११ द्वारपालं च तस्मावशे च केन हाद्युतिः रामानुहारहूणांश्च प्रतीक्षां चैव ये नृपाः १२
तान् सर्वांश्च वशे च केशासनादेव पांडवः तत्रस्थः प्रेषयामास वासुदेवाय भारत १३ सचास्पगतभीराजन् प्रतिजग्राह शासनं ततः शा
कलमभ्येत्य मद्राणां पुटमेदनं १४ मातुलं प्रीतिपूर्वराशसं च केचन शोचन्ती सतेन सत्कृतो राजा सत्कारहो विशोपते १५

१० करभाणां उष्ट्राणां १८ २० दिविजयः समाप्तः रक्षणात् शत्रूणां दस्सनां १ वलीनां करभाणां निकामवर्षी स्कीतः समृद्धः २ सुवृत्ताः स्वस्य परेषां च हितावहाः ननु कुरुः राजकर्मणाः राजः पुरपात् ३ दसुभ्यः चोरेभ्यः वंचकेभ्यः धूर्तेभ्यः एते राजवत्सभतो वामपागिरो वानाश्रयंत सर्वे पिसस्यवादिनः राजवदिस

३१ १

रत्नाभिधूरीरपादाय संवत्स्येयुधांपतिः ततः सागरकुक्षिस्थान् स्नेहान् रमदाहरणात् १६ पक्वान् वर्वरांश्चैव किरातान् यवनान् कान् त तोरत्नासुपादाय वशे कृत्वा च पार्थिवान् मवर्तेन कुरुक्षेत्रे न कुलस्त्रिमागे वित् १७ करभाणां सहस्राणि कोयंतस्य महात्मनः जुहुईशमहारा जहृच्छादिवमहाधनं १८ इन्द्रप्रस्थगतं वीरमभ्येतस्युधिष्ठिरं ततो माद्रीसुतः श्रीमान् धनं तस्मै व्यवेदयत् १९ एवं विजितस्य कुलोदिशं च नुरापालितां प्रतीचीं वासुदेवेन निर्जितां भारतवर्षम् २० इति सभापर्वणि राजसूये दिविजयः समाप्तः वैशंपायन उवाच रक्षणाध मराजस्य सतस्य परियालनात् शत्रूणां क्षयणाच्चैव स्वकर्मनिरताः प्रजाः १ वलीनां सम्प्रयादानात् धर्मतश्चानुशासनात् निकामवर्षी यज्ञिनः स्कीतो जनपदो भवत् २ सर्वारंभाः सुवृत्ताः गोरक्षाकर्षणं वणिक् विशेषात् सर्वमेवेतत्संजते राजकर्मणा ३ दसुभ्यो वंचके भो वाराजस्यति परस्परं राजवत्सभतश्चैव नाश्रयंत मपागिरः ४ अवपंचातिवर्षं च यथाधियारकमूर्च्छनं सर्वमेतत्तरानासीद्धर्मनिसे प्रधि शिरे ५ मियं कर्तुं मुपस्थातुं वलिकर्म स्वभावजं अभिहर्तुं नृपाजगमुनीनैः कार्यैः कथंचन ६ धर्मैर्द्विनागमैस्तस्य वृद्धे निवयो महान् कर्तुं यस्य न शकोत श्रयो वर्षशतैरपि ७ स्वकोष्टस्य परीमारां कोषस्य च महोपतिः विज्ञापराजा कौतं यो यज्ञायैव मनो रधे ८ सुहृदश्चैव ये सर्वे पृथक् स हिताश्रुवन् यज्ञकालस्तव विभो क्रियताम व्रतां प्रतं ९

३५
र्थः दसुभ्योऽपि परस्परं न संवयंति नाप्यस्यामेवं च मत्र एते जातिनः खला अपि न तत्कर्म कुर्वन्तीत्यर्थः ४ मूर्च्छनं मदीयनं ५ जगुः राजानं प्रतीतिशे षः नामैः तिगोपादिभिः ६ निघयो भांशगारं ७ कोशाधनं कोष्टं सुधानादिनयोः परीमारां ८ ९

अविर्नीरपराः अदृश्यइतिहेतुः विज्ञानतांविदुषांअदृश्यः प्रसगात्मत्वात् अविज्ञानतांतुकार्यकारणरूपेणादृश्यः तथाचकृतिः अविज्ञानंविज्ञानतांविज्ञान
मविज्ञानतांविज्ञानमविज्ञानतामिति १० प्रभवउत्पत्तिस्थानंअप्यपोलपस्थानं ११ प्राकारः प्राकारप्रवरश्चकः वलाधिकारंसेनाधियत्सं १२ जट्टपेहंयमाप्य

धनौदुष्टव्याघ्रौधनमहादतः १३।

अथैकमुवतामिवंतेयामभ्यापयौहरीः अषिः पुराणोविदात्मादृश्यश्चैवविज्ञानतां १० जगत्तत्त्वस्थषांशेषुः प्रभवस्वाप्यपसहभूतभयमवनाथः
केशवः केशिसूदनः ११ प्राकारः सर्वहस्तीनामापत्त्वभयरोरिहा वलाधिकारिनिभियसम्यगानकटुंभिं १२ उवाचमुपादायधर्मराजाय
माधवः तंधनौद्यंमप्येतरंत्वागारमक्षयं नादयन्थघोषेणपविशेषुगेतमं १४ प्रणीमाश्रयंस्तेषांदिप्रद्योकावहोभवत् असूर्यमिवसूर्येन
निवातामिवगायुना कृस्मेनसमुपेतेनजट्टपेभारतंपुरं १५ तंमुदाभिसमागम्यसत्कृतचयथाविधि सृष्ट्वाकुशलंचैवसुखासीनंपुषि
ष्टिः १६ धौमद्वेयायनमुखैः अतिभिः पुरुषर्षभ भीमार्जुनयमेवैवसहितः कृस्ममब्रवीत् १७ युधिष्ठिरश्चाच तत्कृतेश्चिरीत्वा
मदशेकस्मवर्त्तने धनंचवदुवास्मैयत्तत्सारादुपाजितं १८ सोहमिच्छामितत्सर्वविधिवद्देवकीसुत उययोक्तुंदिजायेभ्योहयवाहेचमा
धव १९ तदहंयष्टुमिच्छामिराशार्हसहितस्तथा अनुजैश्चमहाबाहोतदनुजानुमर्हसि २० तदीक्षापयगोविंदत्तमात्मानंमहाभुज त
योष्टुवतिदाशार्हवियाप्राभविताहं २१ मांवाप्यभ्यनुजानीदिसहैभिरनुजैर्विभो अनुज्ञातस्तथाकृत्स्नप्राप्तुयांक्रतुमुत्तमं २२ वैशं
पायनउवाच तंकृत्स्नः प्रमुवाचेदेवदूक्तागुणवित्तरं तमेवराजशार्हलसंम्राडहोमहाक्रतुं २३ संप्राप्तुहितपाप्राप्तेकृतकृत्माततोव
यं यजस्वभीक्षितंयज्ञंमपिश्रेयस्यवस्थिते नियुंक्षतंचमांक्रतेसर्वंकर्त्तास्मिनेवच २४

१५ २० मामांअनुजानुं तंदीक्षस्वेतिवक्तव्येआत्मानंदीक्षापयेमुक्तिः अकर्तुरात्मनोदीक्षणायोगादौपाधिकमेवप्रतिविंवचलनमायेनैवतस्यदीक्षापनंतेयं २१ २३
श्रेयसिकस्वाराकरे २४

अधिर्यज्ञानपुन्यसंभारान्वात्सयश्वादीन् ३० ३१ कामंतइतिकापाः दृष्टात्रादीनि ३२ ३४ धनंजयानां धनंजयगोत्राणां मध्ये श्रेष्ठः सुसामानाम् आंगिरसः ३५

युधिष्ठिर उवाच सफलः कृष्णसंकलः सिद्धिर्निपतामम यस्य मे त्वं हवीं केशपथे सितमुपस्थितः ३६ वैशंपायन उवाच अनुज्ञातस्तु कृष्णेन
पादेष्वभ्यासिभिः सह ईजितुं राजसूयेन साधनामुपचक्रमे ३७ ततस्त्याज्यायामास पादवेदिनिवर्हणः सहदेवं युधांश्चेष्टुं मंत्रिणस्त्रैव सर्वशः
३८ अस्मिन् क्रतौ पथोक्तानि पञ्चांगानि द्विजातिभिः तथोपकाराणां सर्वमंगलानि च सर्वशः ३९ अधिर्यज्ञांश्च संभारान् धौम्येन सहितो भवति
समानं यत्पुरुषाय पथापोगं पथाक्रमे ३० इदं सेनो विशेषकश्च पूरुषाश्च न सारथिः अज्ञाया हरणोपकाः संतु मत्प्रिय कामया ३१ सर्वकामाश्च का
येतारसंगंधुसमविताः मनोरथप्रीतिकरा द्विजानां कुरुसत्तम ३२ तदा का समकालं च कृतं सर्वमवेदयत् सहदेवो युधांश्चेष्टो धर्मराजे युधिष्ठिरे ३३
ततो द्वैपायनो राजत्रिजः समुपावयत् वेदानि वमहाभागान्ताक्षान्मूर्तिमतो द्विजान् ३४ स्वयं ब्रह्मत्वमकरोत्तत्सुतसवतो सुतः धनंज
यानामृषभः सुसामात्तामगोभवत् ३५ याज्ञवल्क्यो बभूवाथ ब्रह्मिष्ठो ध्वर्युसत्तमः पेलो होता वसोः पुत्रो धौम्येन सहितो भवत् ३६ एते
षां पुत्रवर्गाश्च शिष्याश्च भरतर्षभ बभूवुर्होत्रगाः सर्वे वेदवेदांगपारगाः ३७ तेषां वपिता पुण्याहं कल्पिता च तं विधिं शास्त्रोक्तं प्रजयामासु
स्तदेव यजनं महत् ३८ तत्र च कुरुजाताः शरणास्तुतः शिल्पिनः गंधर्वंति विशालानिवेश्मानी वदिवौ कतां ३९ ततश्चात्ताययामास सराज
राजसत्तमः सहदेवं तदा सधौ मंत्रिणां पुरुषर्षभः ४० आमंत्रणार्थं हूतांस्त्वं प्रेषयत्तामुगान्द्रुतं उपश्रुत्सववो राज्ञः सहता आहिणोत्तरा ४१
४१ आमंत्रयध्वं रात्रे बुद्ध्यास्त्राणान्भूमिपानथ विशश्च मामान्मूलाश्च सर्वानानयतेति च ४२ वैशंपायन उवाच समाज्ज्यास्ततो हूताः पा
दवेयस्य शासनात् आमंत्रयां बभूवुश्च आनयंश्चापरान्द्रुतं तथा परानपि परानात्मनः शीघ्रगामिभि
इह होत्रकाः सप्तसंख्याः ३० कल्पित्वा च तं विधिं राजसूयेन यक्षेत्वारममवातवानो हितिसंकल्पादिरुपमृहं कृत्वा देवयजनं यज्ञस्थानं ३८ शरणा निपत्नीशा
लादीन् यमगा राणि ४३

५२ रुक्मस्यकाचनस्य शयनानां नृत्तिकादिस्तहितानां नानात्मनां ५३ ५६ अध्यायः सगता ४

ततस्तेन पथाकालं कुंतो पुत्रं युधिष्ठिरं दीक्षया च क्रिरेव पाराजसूयाय भारत ४४ दीक्षितः स तु धर्मात्मा धर्मराजो युधिष्ठिरः जगाम यज्ञायत
नं दृष्टो विप्रैः सहस्रशः ४५ आत्माभिर्ज्ञातिभिश्चैव सुहृद्भिः सन्निवैः सह क्षत्रियैश्च मनुष्यैर्देवानां देशसमागतैः ४६ अमासैश्च नरैश्चैव धर्मो वि
ग्रहवानिव आजगमुर्ग्रीष्मकालत्रयविषयेभ्यस्ततस्ततः ४७ सर्वविद्यासु निष्ठाता वेदवेदांगपाराः तेषामावसथांश्च कुर्ध्वधर्मराजस्य शासनात्
४८ वदन्नाच्छादनैर्युक्ता नगराणां पृथक् पृथक् सर्वर्तुगुणसंपन्नान् शिल्पिनोऽप्यसहस्रशः ४९ तेषु ते सवसत्राजन्वात्मणाभ्युपसृक्ताः
कथं यतः कथावद्धीः पश्यन्तो न दर्शनं कान् ५० भुञ्जन्तौ चैव विषाणां वदन्तौ च महान्सनः अनिशंभूयते तत्र मुरिजानां महात्मनां ५१ दीयतां दीयतां
मेषां भुञ्जतां भुञ्जतामिति एवं चकाराः संजत्याः श्रूयन्ते स्मात्र निमग्नः ५२ गवांश्च सहस्राणि शयनानां च भारत रुक्मस्येऽपि तां चैव धर्मराजः
पृथक् ददौ ५३ आचरन्तैव यज्ञः स पांडवस्य महात्मनः पृथिव्यामेकवीरस्य शक्रसेवविषष्टये ५४ न नो युधिष्ठिरो राजा त्रेययामास पाण्डवे
न कुलं हास्तिनपुरं भीष्माय पुरुषर्षभ ५५ द्रोणाय धृतराष्ट्राय विदुराय कृपाय च आत्मानं चैव सर्वेषां येन रक्तायुधिष्ठिरे ५६ सभाय वैरा
राजसूये वैशंपायन उवाच सगता हास्तिनपुरं न कुलः समितिर्जयः भीष्ममामंत्रयांचक्रे धृतराष्ट्रं च पांडवः १ सत्कृत्यामंत्रितास्तेन च
चार्ष्ण्यमुखास्ततः प्रययुः प्रीतमनसो यज्ञं ब्रह्मपुरःसरः २ संक्रुतधर्मराजस्य यज्ञं विदत्तदा अनेचरातशक्तैर्मनोभिर्भरत
र्षभ ३ द्रष्टुकामाः सभां चैव धर्मराजं च पांडवं दिग्भ्यः सर्वे समापेनुः क्षत्रियास्तत्र भारत ४

८ यज्ञसेनोदुपदः १८ दीर्घिकाग्रहवापी १९ २० मणिकुट्टिममणिवहभूमिः २१ २३ आवसथानञ्चपश्यन्नितिचतुस्तुष्टेनसंबंधः २४ २५ अध्यायः

समुपादायस्त्वानिविधानिमहांतिव धृतराष्ट्रस्यभीष्मस्यमिदुराष्ट्रमज्ञामतिः ५ दुष्योधनपुरोगाश्चन्वानरः सर्वएवते गांधारराजः सुवतः शकुनिश्चम
हावलः ६ अवलोक्ष्यकश्चैवकरीचरथिनांवरः तथाशलश्चवतवान्वाल्किर्महावलः ७ सोमदेत्तायकोरथोभूरिभूरिश्चवाः शलः अश्व
त्थामाक्षपोद्गाराः संधुवस्वजयद्रथः ८ यज्ञसेनः सपुत्रशात्वस्त्वसुधाधिपः प्राप्नोतिपञ्चनृपतिर्भगदत्तोमहाराथः ९ सतुसर्वैः सह
मेवैः सागररूपप्रतिभिः पार्वतीपाञ्चराजनोरजनोरजावैवदहलः १० पौंड्रकोवासुदेवश्चवंगः कालिङ्गकस्तथा आकर्षः कुतश्चैवमातवांश्चाध
कालिया ११ द्राविडाः सिंहलाश्चैवराजाकाशमीरकस्तथा कुंतिभोजोमहातेजाः पार्थिवो गौरवाहनः १२ वाल्मिकाश्चापरेभूराराजानः सर्वएवते
विराटः सहपुत्राभ्यामावेत्तश्चमहावलः १३ राजानोरजपुत्राश्च नानाजनपदेश्वराः शिशुपालोमहावीर्यः सहपुत्रेणभारत १४ आगच्छ
माएउवेयस्ययज्ञं समरदुर्मदः एमश्चैवानिरुद्धश्चकंकश्चसहसानुणः १५ गदप्रक्षन्त्रशोवाश्चचारुदेस्मश्चवीर्यवान् चतुकोनिशठश्चैव
वोरश्चागावहस्तथा १६ कंसयोनिखिलाश्चामेसमाजमुर्महाराथाः एतेचामेववहवोरजनोमध्यदेशजाः १७ आजामुः पांडुपुत्रस
राजसूयंमहाकतुं दंडस्तेषामावसथान्धर्मराजस्यशासनात् १८ बहुभक्षान्वितात्राजनदीर्घिकाग्रहशोभितान् तथाधर्मात्मजः पूजांच
क्रेतेषामहात्मना १९ सत्कृताश्चयथेदिद्वानजमुवावसथान्त्रेयाः कैलासशिखरप्रख्यान्मनोज्ञान्मन्त्रपितान् २० सर्वतः संवतानुवैः प्राका
रैः मुकुतैः सितैः सुवर्णजालसंवातान्मणिकुट्टिमभूषितान् २१ सुरवारोहरासोपानान्महासनप्रीक्षरान् स्वरासमवच्छत्रानुजमागुरु
गंधिनः २२ हंसैर्दुवरीसदृशानां योजनसुदर्शनान् असंवाधान्महागुणयुतानुवावचैर्गुरौः २३ बहुधातुनिबद्धांगान्दिमयुच्छिखरानि
व विश्वांतास्तेजतोपश्यन्भूमिपानूरिदक्षिणं २४ वृत्तंसदस्सर्वदुभिर्देर्मराजं पुथिष्ठं तत्सदः पार्थिवैः कीर्णाव्रास्येणश्चमहर्षिभिः भ्राजते
स्मतराराजत्राकष्टंयथामरैः २५ इतिसभापर्वणिगजसूये

पितामहं १ २ प्रणयंतु प्रकर्षणमेषः प्राणयंतु अभिमंत्रिताः प्रार्थिताः संतः ३ ६ हिरण्यस्य कांचनस्य सुवर्णस्य शोभनवर्णस्य ७ स्वामिवत्सो यवदित्यर्थः ८
 त्वर्हणानि उपायनानि ९ सर्वलोकसमावृत्तः सर्वैः उपायनवर्देर्लोकैस्समावृत्तः वेष्टि पिप्रीषुः प्रीणापितुमिच्छुः १० १२ सविमानाग्रेः ३ शुभागतानां देवानां विमा

वेशं पायन उवाच पितामहं गुह्यं त्वैव प्रसूदस्य पुधिष्ठिरः अभिवाद्यत तो एजत्रिदं वचनमब्रवीत् १ भोष्मं द्रोणं कृपं द्रोणिं दुर्योधनं विविंशती अस्मि
 न्यजे भवेतो मामनुगच्छंतु सर्वशः २ इदं वः सुमहद्वैव यदि क्षाति धनं मम प्रणयंतु भवेतो मां ये यष्टमभिर्मंत्रिताः ३ एवमुक्ता सतां सर्वो दीक्षि
 तः पाण्डवाग्रजः युयोजस्य या योगमधिकारेष्वनंतां ४ भृशभोजाधिकारेषु दुःशासनमयोजयत् परिग्रहे ब्राह्मणानामखत्यामानमुक्तवान्
 ५ एतां तु प्रतिपूजार्थं संजयं संमयोजयत् कृताकृतपरिज्ञाने भोष्मं द्रोणं कृपं द्रोणिं दुर्योधनं विविंशती ६ हिरण्यस्य सुवर्णस्य रत्नानां वाचं चेश्वरो दक्षिणानां च वै
 दाने कृपं राजानमयोजयत् ७ तथामानुपुरुषाश्चास्मिंस्तस्मिन्मयोजयत् वादिको धृतराष्ट्रस्य च सोमदत्तौ जयद्वयः नकुलेन समानीताः
 स्वामिवत्सवरेमिरे ८ क्षताय यकारस्तासी हि दुःसर्वधर्मवित् दुर्योधनस्त्वर्हणानि प्रतिजयाह सर्वशः ९ चरणक्षालने कृष्णो ब्राह्मणा
 नां स्वयं हभूत् सर्वलोकसमावृत्तः पिप्रीषुः फलमुत्तमं १० इष्टुकामः सभां चैव धर्मराजं पुधिष्ठिरं न कश्चिदाहरत्तत्र सहस्रावरमर्हणं ११
 रत्नैश्च वदुर्भित्तत्र धर्मराजमवर्हयत् कथंतु मम कौण्डिन्ये रत्नदानैः समाश्रयात् १२ यज्ञमितेव राजानः सद्माना ददुर्द्वेन भवनैः सविमानाग्रेः
 सोदकैर्वलसंघैः १३ लोकराजविमानैः सुब्राह्मणावसथैः सह कृतैरेव सथैर्दिव्यैर्विमानप्रतिमैस्तथा १४ चिचिचैरत्र वदुश्चक्रधरा
 परमपायुतैः एजभिश्च समावृत्तै रतीवैश्चीसमृद्धिभिः शोभत स द्योराजन कौन्तेय समहात्मनः १५

ने सद्भितानि संलया निच्य गणि उपरि भागयेषांते १३ लोकराजविमानैः ३ इन्द्रादिलोकपालविमानैः लोकराजः स्वर्गो वातव्रतैर्विमानैः स्वर्गिणामप्याश्चर्यकरो यं
 यज्ञद्वयः १४ कौन्तेयस्य यज्ञद्वयशेषः १५

अद्यावत्तु रां देवमिमांसे रथाय शेषसतासये सर्वो गसंपूर्णो यं यज्ञ इत्यर्थे षडग्निना षड् अग्नयः आरंभणीयः क्षत्रधृतिः क्षुष्टिः द्विगत्रः दशयेयः इति १६ स्तोत्रपहारसंपन्न इत्यत्र
 सत्रपहारकर्मण इति शठे रससां नाशे साधुनां कर्मणा युक्तः १६ १७ इडा कर्मसिद्धिः इन्द्रो शिष्टहविः प्रतियत्तिकर्म मंत्रशिखा विशारदेः मंत्रेषु शिक्षायां हस्तक्रियायां च
 विशारदेर्नीतिभिः १८ १९ सभापर्वणि राजसूये ध्यायः तमाभिवेचनीये च ब्राह्मण राजभिः सह सादिका शिशुपालवधां तादशा आपीनाना विधुमतभेदोपमा सपूर्वकं
 कृष्णशिशुपालरूपकेण ब्रह्मणि जीवसमहाकाशमहाकाशमायेन लयं दर्शयति तत्र कथापक्षे प्रसक्तैव लभ्योः सप्तः अध्यात्मपक्षे तु परे सत्तिलमत्तया तत्तदुक्ता

सप्तः १

अद्यावत्तु रां देवमिमांसे रथाय शेषसतासये सर्वो गसंपूर्णो यं यज्ञ इत्यर्थे षडग्निना षड् अग्नयः आरंभणीयः क्षत्रधृतिः क्षुष्टिः द्विगत्रः दशयेयः इति १६ स्तोत्रपहारसंपन्न इत्यत्र
 न संवृतः स्तोत्रपहारसंपन्नो बभूव स समागमः १७ इडा जहो मादुतिभिर्मंत्रशिखा विशारदेः तस्मिन् हितं तत्पुं देवास्तते यज्ञे महोषिभिः १८
 यथा देवास्तथा विशारदशिखा ब्रह्महधनैः तत्पुः सर्ववर्णाश्च तस्मिन् जे मुदा विताः १९ इति सभापर्वणि वैशंपायन उवाच तेतोभिवेचनीये
 द्विजास्मण राजभिः सह अंतर्वेदीं प्रविशन्तुः सत्कारार्हो महर्षयः १ नारदपुत्रो ब्राह्मणस्य मंत्रवैद्यां महात्मनः सभासनाः सुसुभिरे सह राज
 षिभिस्तदा २ समेता ब्रह्मभवेन देवा देवयेयास्तथा कर्मांतरमुपासन्नो जज्ञ सुरमितौ जसः ३ इदमेवं न चाप्येवमेव न चान्यथा प्रत्यु
 ब्रह्मवस्तु वितं डां वादि नो द्विजाः ४ कृशानर्थोस्ततः केचिदकृशास्तत्र कुर्वते अकृशाश्च कृशाश्च कुर्वन्ते तुभिः शास्त्रनिश्चयेः ५ अर्थमेवा
 विनः केचिदनुमानैः प्रहीरतं विविक्षिपु र्यथा रेप नानभोगतमिवापिषं ६ केचिदहम्यो र्यकुशलाः केचित्तत्र महाव्रताः रेभिरेकथयंतस्वम
 वेभाष्यविदां वराः ७

स्वयमितितदेव प्रकाशयते १२ अभिवेचनीये राजसूयांगभूते सोमयागविशेषे कर्मांतरं मध्ये मध्ये कर्मविरामकालं उपासंतः उपगच्छंतः प्रा
 पुवंतः असगता वितस्मत्पुं कर्मछिद्रं प्राप्य जलमकथां च कुरिन्त्यः अमितौ जसः बहुव्रतिभावंतः ३ एवमेतदितिसप्तपक्षस्थापनं न चाप्येवमिति परपक्षहपरां एवं प्रति
 वादिपक्षेपि ब्रह्मवस्तुसामानाः वितं डां स्वपक्षपरपक्षस्थापनाहीनां कथां ४ कृशान्युक्तिश्चैव त्मात् अकृशान्युक्तिश्चावस्थात् तत्र विपरोतं कुर्वन्ति हेतुभिर्नाना विधैस्तर्कैः
 ५ ६ तत्रेति परे कस्य हपरो एवावृताः ननु शास्त्रतत्वे इति भावः ७

१० अथविंतासमापेदेइमादिस्तथोसबहुमानतइसंतोयंथः नारदस्यर्षीपरानुसंधानाक्षत्रस्यसातः परंपक्रमोजातइतिचिंताचित्तयथास्मृतिर्वाः शावतरणात्माकुवत्स
सभायानिश्चितसम्भारहरणास्माभूदित्यर्थः शत्रेक्षत्रियजातोजातः आधिभूतः १४ १५ नारदपरास्येशंभुतंनतुर्वक्रापरपर्यायंभूतभावनतंचेतिपुक्तं एकस्यैवत्रिमूर्ति
धारितात् यदुभयेयदुग्हे १६ १७ महद्भूतमेवाविष्णुः स्वयंभूः अस्मदादिब्रह्मरूपयाश्रयत्वेनापिभवनंनसहतेइत्यर्थः आरास्यतिआच्छेत्तुमिच्छति पुनरितिअसक्तदे

सावेदिर्वदसंपन्नैर्देवैर्दिजमहर्षिभिः अवभासेसमाकीर्णानक्षत्रैर्वैरिवायता ८ नतसांसन्निधौशूद्रः कश्चिदासोत्रवावतो अतर्वेद्यांतदाजन्
युधिष्ठिरनिवेशने ९ तांतुलक्ष्मीवतोवक्ष्मीतदापज्ञविधानजो तुतोषनादः पश्यन्धर्मराजसधीमतः १० अथविंतासमापेदेसमुनिर्मनुजाधिप
नारदस्तदापश्यन्सर्वक्षत्रसमागमं ११ सस्मात्परावृत्तांकथांतोपुरुषर्षभ अंशावतरणोयासोब्रह्मणोभवनेभवत् १२ देवानांसंगमेतंतुविज्ञा
यकुरुनंदन नारदः पुंडरीकाक्षंसस्मारमनसाह्निं १३ साक्षात्तविवुधारिघ्नः शत्रेनारायणोविभुः प्रतिज्ञांपालयंश्चेमांजातः परंपुरंजयः १४
संरिदेशपुराणोसौविवुधानभूतकृत्वय अमोममभिनिघ्नतः पुनर्लोकानवाप्स्यथ १५ इतिनारायणः शंभुर्भगवान्जगतः प्रभुः आदिश्य
विवुधान्सर्वानजायतयदुभये १६ क्षितांवधकृत्स्मीनांवशेवंशभृतांवरः पर्यामुमुभेलक्ष्मणस्तत्राणामिवोदुगट् १७ यस्मवाहुवलंसंज्ञः सु
रः सर्वपातते सोयंमानुषवत्त्रामहरिरात्तेरिमुर्दनः १८ अहोवतमहद्भूतंस्वयंभूर्यदिदंस्वयं आरास्यतिपुनः शत्रुमेवंवलसनचितं १९ इतेताना
रदस्मिंतांचितयामासधर्मवित् हरिनारायणंजात्वायेजैरिजंतमोश्वरं २० तस्मिन्धर्मविदांश्रेष्ठोधर्मराजसधीमतः महाध्वरेमहाबुद्धिस्तस्यास
बहुमानतः २१ ततोभीष्मोब्रवीद्राजनधर्मराजंयुधिष्ठिरं क्रियतामहंराजांयथाहेमितिभारत २२ आचार्यमृत्तिजैवसंयुजंचयुधिष्ठिरं स्वा
तकंचप्रियंपाहुः पंडुर्योर्हान्वयंतथा २३ एतानध्यानभिगतानाहुः संवत्सरोषितान् तदनेकालदृग्गस्महंतोस्मानुपागताः २४ एवामेकैक
शोरानत्रर्घ्यानीयतामिति अथवेयांवैरिषायसमर्थापोपनोपतां २५

तदनेनकर्मकृतमस्तीतिस्त्वितं १९ २० धर्मविदांश्रेष्ठो नारदः धर्मराजस्यजैरोजं २१ २२ संयुजंसंवन्धिनंश्वशुरादिं प्रियमिवं २३ २४ एकैकशः प्रसेकं अथअथा
पिण्यामध्येवरिष्ठायप्रथममितिशेषः २५

अस्यैवमिति यथागाढांधकारस्यंधरादिअसत्कलंअप्रकाशमानंवतस्यसत्तास्फूर्तीसूर्योवभवतः एवंअहंकारदेर्घरांतसार्थजानस्यसत्ताप्रकाशोविदधोनावेवे
तिपूर्वोक्तस्यैवविवरणं एवंसथानिवातेवातशृंगेः यवरकेनिहायेविद्यमानानृजंतून्वातएवाक्तादयति एवंअयंस्वरूपानंदेनजगदाक्तादयति एवमेवानंदय
ति एतस्यैवानंदस्यात्मानिभूतानिमात्रामुपजीवंतीतिश्रुतेः सोयंप्रसङ्गशिष्टपरावसनदर्पणेनमुखमिवावित्स्वमायपापरागृश्यत्वमिवाप्रादितः पूजनीयः
अत्रहिदेहाद्युपाधिविस्मरणेनलक्ष्यपदं चित्रं मोक्षायकल्पते तथोक्तं भगवतापतंतजलिना वहिरकलितावृत्तिर्महाविदेहातत्संयमात्प्रकाशावरणोक्षयइति

अस्यैवमिवसूर्योऽपिनिर्वातमिववायुना भासितंत्वादितंचैवहस्मेनेदंसरोहिणः २९ तस्मैभीष्माभ्यनुज्ञातः सहदेवः पतापवान् ३
पनरुयविधिवहास्मेयायार्घ्यमुत्तमं ३० प्रतिजग्राहतकृष्णः शाखदृष्टेनकर्मणा शिशुपालस्तृतां पूजांवासुदेवेनचक्ष्मे ३१ सउ
पालभभीष्मंचधर्मराजंचसंसदि अथाक्षिपद्वासुदेवंचेदिगजोमहावत् ३२ इतिसभापर्वणिचर्वाभिहरणं शिशुपालउवाच
नायमर्हतिवास्मैयत्तिष्ठत्सिहमहात्मसु महीपतिपुकोऽय्यराजवसार्थिवार्हणां १

वहिरःमूत्रादौ अकलितादेहादिप्रसयेनासंकोर्णमहाविदेहेतिधारणायानाम २९ ३० अध्यायः कर्तृत्वादिकंक्रमेवास्तवमेवतुमापिकमाविद्युक्तंशरीरमात्रस्य
कर्मजनननियमात् मिथ्याभूतस्यपिवास्तवार्थक्रियाकारित्वेमुक्तिरजतादेरपिरजतोचितद्रवीभावापनेश्वेत्यभिसंदधानोजैमिनिमनातुसारिशिशुपालः वरुणा
अमवयस्तपोविद्यादिभिरेवपुंसांश्रेष्ठ्याश्चैष्यविभागंवद्भुमनमानोन्वातंसाधारणेनकृत्स्नमपूजकंरेतिनायमिति वास्मैयः वृष्णिपूज्यइतिपूर्वोक्तंस्वयंभूतंनि
रुक्तंतद्विआत्मनः सर्वसाधारणं देहस्यनुअस्मदादिवदेवकांजातत्वादुर्वचमितिभावः १

२ अथपिपतदपितवान्त्रापयोगोभीष्मः ३ ५ ननुअस्मदादिवज्जातोभरजापिबृहत्तादिनाहेतुनादस्यः कस्मदसाशंकनिरावृष्टेअथवामनसेइत्यादिना
 २० प्राप्नोपलक्षणांरजचिदंष्ट्रवामरीदिसप्रातलक्षणाः प्राप्तायवेचदितोययेतिसमासः तदस्योः प्रातलक्षणात् वक्तव्यतापिअत्रादृशंअसंगतिमान्

४४

नायंयुक्तः समाचारः पांडवेषुमहात्मसु यत्कामासुंदरोकाक्षपांडवार्चितवानिति २ बालायुपंनतानीध्वधर्मः सस्त्रोहिपांडवाः अयंचस्मत्
 तिकोतोसापयोगोसदर्शनः ३ त्वादृशोः धर्मयुक्ताहिकुर्वीराः प्रियकामया भवतर्भधिकंभीष्मलोकेषवसतः सता ४ कथंस्वराजादारा
 होमध्येसर्वमहोक्षिता अहंणामर्हतितापयापुष्पाभिर्चितः ५ अथवामनसेकस्मत्स्थविरंकुतपुंगव वसुदेवेस्थितेवृद्धेकथमर्हतितापु
 तः ६ अथवावासुदेवोपिप्रियकामोनुवृत्तवान् दुपदेतिनिकथंमाधवोर्हतिपूजनं ७ आचार्यमनसेकस्मन्मथवाकुरुनंदन होरोति
 इतिवास्मैयंकस्मादचितवानिति ८ अतिजंमनसेकस्मन्मथवाकुरुनंदनं देवायनेस्थितेवृद्धेकथंकस्माचितस्तथा ९ भीष्मेशांतनवेराजं
 स्थितेपुरुषसत्तमे सखंदमसुकेराजनकथंकस्माचितस्तथा १० अश्वत्थामिस्थितेवीरसर्वशास्त्रविशारदे कथंकस्मत्तयाएजवचितः कुरु
 नंदनं ११ दुर्योधनेचराजेरस्थितेपुरुषसत्तमे कृपेचभारताचार्येकथंकस्मत्तयाचितः १२ दुर्मेकिंपुरुषाचार्यमतिकम्पतयाचितः भीष्म
 केचैवदुर्द्वेषपांडुवक्तृतलक्षणे १३ नृपेचनुकिरिणिश्रेष्ठेएकलयेतथैवव शस्त्रेमन्नाभिपेचैवकथंकस्मत्तयाचितः १४ अयंचसर्वराज्ञां
 वैवलस्ताधीमहावलः जामदग्न्यसदपितः शिष्योविप्रस्यभारत १५ येनात्मवलमाश्रितराजानोयुधिनिर्जिताः तंचकर्णमतिकम्पक
 थंकस्मत्तयाचितः १६ नैवतिग्रेवचाचार्योनराजामधुसूदनः अचितस्वकुलुश्रेष्ठकिमनमिपकामया १७ अथवाभ्यर्चनीयोपंप
 माकंमधुसूदनः किंराजभिरिहानीतैरुमानायभारत १८ वयंतुनभयारस्यकौतेयसमहात्मनः प्रयच्छामः करन्सर्वनलोभान्नव
 सात्वनात् १९ अस्यधर्मप्रवृत्तस्यपार्थिवत्वंचिकीर्षतः करानस्मैप्रयच्छामः सोयमस्मान्नमन्यते २० किमन्यदवमानाद्वियदेनं
 तात् अलक्षणांमचित्समित्तादिप्रतीतिवार्त्तवतायास्तासुयं २१

२२ धर्मयुतत्वमेवाहोयमिति राजानं कंसं २३ २४ अयुक्तामिति आत्मनः अयुक्तां पूजां अहने पूजयितुं कभावेन भेदसायोगात् तथापि हविवोनिः संहलेशं प्राशितुं
द्रोपदौ शाकरोषवत्प्राशनाय प्राप्य दिवं शरिवन्मायया भेदमा नूरो भक्तौ पहतत्वात्ता उदेव वद्रुमन्त्रसे निर्जने नैत्रिर्मनुष्ये अंतरिक्षं स्वसतीति स्वावायुः मानरिश्वासदागति
रितिकोशः मानयेत रिक्षे स्वसतीति यास्तः इति सखत्तायाः कथापक्षे तु स्पष्ट एवार्थः २७ प्रलभेते अवलंबेते २८ २९ अध्यायः १ अधर्मश्चेति वेदैक्यं

अकस्माद्दमपुत्रस्य धर्मात्मेति शयशोगतं को हि धर्मयुते पूजामेव युक्तानियोजयेत् २३ यो यं हस्मि कुले जातो राजानं हतवान्मुखा जगसंधं महात्मा
नमसो येन दुरात्मवान् २३ अधर्मात्मा चैव यप कृष्णपुधिष्ठिरात् दर्शितं कृपाणां त्वं कृष्णस्य निवेदनात् २४ यदि भीतास्त्वको ते पाः रूप
रागश्च तपस्विनः ननु त्वया पिबोद्वयं पां पूजां माधवा हेति २५ अथ वा कृपणो रेतो मुपनीतां जनार्दन पूजामनर्हः कस्मात्तमभ्यनुज्ञातवानसि
२६ अयुक्तामात्मनः पूजां त्वं पुनर्वद्रुमन्त्रसे हविषः प्राप्य निस्संदं प्राशिताश्चेव निर्जने २७ ननु यं पार्थिवं द्वाणामपमानैः प्रयुजते त्वामे
व कुरो यत्कंप्रलभेते जनार्दन २८ कीवेदास्क्रियायां गंधे वा नू पदर्शनं अराजो राजवत् पूजातया ते मधुसूदन २९ दृष्टो पुधिष्ठिरो राजा दृष्टो भी
ष्मश्च पादशः वासुदेवोऽप्यदृष्टः सर्वमेतद्वयातयं ३० इत्युक्ता शिशुपालस्तानुत्थाय परमासनात् निर्ययौ सदृशास्तस्मात्स हि तो राजपिस्त
दा ३१ इति सभापर्वणि चर्याभिहरणे वेशं पायन उवाच ततो पुधिष्ठिरो राजा शिशुपालमुपाद्रवत् उवाच चैनं मधुरं सां त्वं पूर्वमिदं व
चः १ नेरं युक्तं महीपालयादृशं वै तमुक्तवान् अधर्मश्च परो राजन् पातुष्वं च निरर्थकं २

मायारदेवताकस्मान्नर्कगम्यात्कर्तव्यत्वेन तुतां प्रसाच शारास्वशाकल्यसेवतवाधर्मो महान्भवतीत्यर्थः यतः पातुष्वं च निरर्थकं पदं पिपर्वीति त्वं शः भेद इति यावत्
पदं पिपर्वीति त्वं शः भेद इति यावत् तत्र निरर्थकं स्वप्रजनवर्धयिषून्माभासमात्रं पौरुषं चेति पादे पुरुषधर्मः कर्तृत्वादिः पौरुषं तदपि सुप्तिसमाधौ वत्तगात्मनि अदर्शना
त्तरज्जगादिव दभासमात्रं तत्राधिष्ठानभूतं आत्मवस्तु कस्मै च निरधिष्ठानकभ्रमायोगात् ३